QB13
M97

T.DRC: 729

R.R: 29-4-1897

29
4-1897

AN ANALYSIS OF PALEY'S EVIDENCES OF CHRISTIANITY.

வேதசாஸ்திரியாகிய பேலிஐயர் செய்த

கிறிஸ்துமார்க்க உதாரணங்களின் பொருளடக்கம்.

THE REGISTRAR
13 OCT 97
OFFICE MADRAS.

"உங்களிலிருக்கிற நம்பிக்கையைக்குறித்து
உங்களிடத்தில் விசாரித்துக் கேட்கிற யாவருக்கும்,
சாந்தத்தோடும் வணக்கத்தோடும்
உத்தரவுசொல்ல எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருங்கள்.

MADRAS:

PUBLISHED BY THE MADRAS DIOCESAN COMMITTEE OF THE
SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE,
AND SOLD AT THEIR DEPOSITORIES.
VEPERY, AND MASULIPATAM.

189[illegible]

115325

729
239

முகவுரை.

பேலிசாஸ்திரியார், கிறிஸ்துமார்க்க உதாரணங்களை தேவன் உண்டென்றும், மறுமையுண்டென்றும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்.

ஆகவே மனிதருக்கு வேதம் அவசியம் வேண்டுமென்பதை ரூபகாரப்படுத்துவதை அவர் கருதாமல், கிறிஸ்துமார்க்கம் தேவனால் அருளப்பட்டதென்பதற்குரிய உதாரணங்களை விளக்குகிறார்.

[illegible] பட்டதென்று ரூபகாரப்படுத்தினாலும், [illegible] சொல்லுகிறவர்கள், அந்த மார்க்கத்தினாலேயே அவர்கள் சொல்லுவது தவறு என்று கண்டிக்கப்படுவார்கள். எனெனில்;

1. கிறிஸ்துமார்க்கமானது தன்னையல்லாத மற்றெல்லா மார்க்கங்களும் பொய்யென்று தீர்மானிக்கிறது.

2. எல்லா மார்க்கங்களும் சரியென்று ஒப்புக்கொண்டால், அப்போது கிறிஸ்துமார்க்கம் பொய்யென்று தீர்க்கவேண்டியதாய் வரும்.

தேவன் வேதத்தை மனுஷருக்கு அவசியம் கொடுப்பார் என்பதற்கு அநுமானமாய் விளங்கும் நியாயங்களாவன;

1. சிருஷ்டி கர்த்தா ஒருவர் இருக்கிறார் என்றும்;

2. இவ்வுலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற முறையைக் கவனிக்கையில், இந்தச் சிருஷ்டித்தவர் சிருஷ்டிகளின் தன்மைக்கேற்றபடி சந்தோஷமுண்டாகவேண்டுமென்று [illegible] சிருஷ்டித்தார் என்றும்;

3. இவ்வொழுங்கை உண்டாக்கினவரின் பேரன்குணம் மாறாமலிருக்கிறதென்றும்;

4. ஆத்துமாவையுடைய மனிதனை, நன்மை தீமை [illegible] அறியத்தக்கதான புத்தியும் [illegible] படைத்தார் என்றும்;

5. இப்படிப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கு மறுமையை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் இம்மையில் செய்யும் நன்மை தீமைக்குத் தக்கதாய் மறுமையிலே சுகத்தையாவது துக்கத்தையாவது பலனாகக் கொடுப்பார் என்றும்;

6. மறுமையை ஏற்படுத்தி, அதின் இன்பங்களைப் பெறவேண்டியவகை இன்[illegible]று அறிகிறது, அந்தப் புத்தியுள்ள வஸ்துக்களுக்கு மிகவும் அனுகூலம் என்றும்;

7. முன்பு அந்த அறிவைக் கொ[illegible]தினாலேயோ, அல்லது அதைக் கொடுத்தும் அதை இழ[illegible]போனதினாலேயோ, அந்த அறிவு உலகத்தாருக்கு இல்லையாதலால்; தேவன் [illegible]னாலொழிய, வேறுவகையாய் வெளிப்படாது என்றும் ஒப்புக்கொண்டால், தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்துவார் என்று நம்புவது நியாயமாம்.

மேற்சொல்லிய நியாயங்களைப் பார்க்கையில், தேவன் வெளிப்படுத்தலை அற்புதவகையாய்க் கொடுக்கத்தக்கதேயல்லாது வேறில்லை [illegible].

வெளிப்படுத்தல் அருளப்படக்கூடியதற்குரிய சாத்தியாசாத்தியத்தைவிட அற்புதங்கள் நடக்கக்கூடியதென்பதற்குரிய சாத்தியாசாத்தியம் பெரிதல்ல.

[illegible] அற்புதங்க[illegible]ரியம் என்பதை உண்மையுள்ள சாட்சிகளால் [illegible]

ஆனால், சிலர் அற்புதங்களுக்குரிய [illegible] ண்பித்தபோதிலும், அம்பத்தமென்று சா[illegible]

அவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் ஆட்சேப[illegible]ளாவன;

அற்புதம் மெய்யாய் நடப்பது பரீட்சைக்கு விரோதம்; சாட்சி பொய்யாய்ப் போகிறதோ பரீட்சைக்கு விரோதமல்ல என்கிறா[illegible].

பரீட்சை என்பதி[illegible]டைய பரீட்சையோ, முன்னோர்களுடைய பரீட்[illegible]யா என்பது விளங்குகிறதில்லை.

[illegible]. முன்னோர்கள் அற்புதங்கள் நடந்த இடத்திலும் சமயத்திலும் கூடவேயிருந்து, அவைகள் நடந்தது மெய்யென்று சாட்சியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய பரீட்சைக்கு விரோதம் என்[illegible] சொல்லுகிறது வீண்சாதனை.

விபட்சத்தார் தங்கள் சாதனையை ரூபிக்க அத்தாட்சி காட்டக்கூடியதுமில்லை.

கிறிஸ்துமார்க்க விரோதிகளும் அற்புதங்கள் நடந்தனவென்று ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

2. விபட்சத்தாருடைய பரீட்சைக்கு விரோதம் என்றால், அற்புதங்கள் நடக்க அவர்கள் பரீட்சித்திருப்பதில்லை.

ஆகவே அற்புதங்[illegible] பரீட்சைக்கு[illegible]டவில்லையென்று அவர்கள் சொல்லக்கூடியதேயல்லாது தங்கள் பரீட்சைக்கு விரோதம் என்று சொல்வது நியாயவிரோதம்.

3. பரீட்சைக்கு விரோதம் என்று சாதிக்கிறவர்கள், உலகத்தில் நடக்கிற இயற்கை ஒருபோதும் மாறாது என்ற பிரமாணத்தை வைத்துக்கொண்டு அப்படிச் சாதிக்கிறார்கள்.

சர்வ சக்தியுடைய தேவன், மனிதருடைய நன்மைக்கென்று அந்த முறையை நிறுத்தவாவது மாற்றவாவது அமைத்த அதிகார கர்த்தாவாயிருக்கிறார்.

II. அற்புதங்கள் [illegible] நடந்தால், இக்காலத்திலும் அவைகள் நடக்கவேண்டும் என்கிறார்கள்.

1. அற்புதங்கள் எக்காலமும் நடந்தால், அவை அற்புதங்களாகாமல், சாதாரண சங்கதிகளாகும்.

2. அவைகள் எப்போதும் நடக்கிறதானால், கிறிஸ்துமார்க்கம் கொடுக்கப்பட்ட நோக்கத்துக்கு விகற்பமாகும். எனெனில், கிறிஸ்துமார்க்கமானது விசுவாசத்தை முயற்சித்து தேவனை மகிமைப்படுத்தும்படி கொடுக்கப்பட்டது.

III. கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் சொல்லப்படுகிற அற்புதங்களில் அநேகம் ஏலாத காரணங்களால் நடந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். திருஷ்டாந்தமாக, வியாதிக்காரரைத் தொட்டதினாலும், குருடர் கண்களில் களிமண்ணைப் பூசினதினாலும் சுகமடைந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

இவைகளை காரணமென்று நாம் ஒருபோது[illegible]சொல்லுகிறதில்லை. அவைகள் அந்த அற்புதங்களுக்குக் காரணர் இன்னா[illegible] என்று காட்டுகிற குறிப்புகளேயல்லாது, அவைகளே கார[illegible]

அற்புதங்கள் நடந்தனவென்று சொல்லப்படுகிற காலத்திலுள்ள விரோதிகள், அ[illegible]ங்களை மறுக்கக்கூடாமல், அவைகளை ஒப்புக்கொண்டு, அவைகள் கண்கட்டுவித்தையினாலும் மாந்திரியத்தினாலும் நடந்ததென்று சாதித்தார்கள்.

IV. தற்காலத்திலுள்ளவர்கள் கண்கட்டுவித்தையினாலும் மாந்திரியத்தினாலும் அப்படிப்பட்ட அதிசயங்கள் நடக்கமாட்டாதென்று நன்றாய் அறிந்து, அற்புத சங்கதி நடக்கவேயில்லையென்று சாதிக்கத் துணிகிறார்கள்.

பேலிசாஸ்திரியார் சாதாரண அறிவைக்கொண்டு அவர்கள் சாதனை நியாயவிரோதம் என்பதை உணர்த்தியிருக்கிறார். எப்படியெனில்;

புத்திசாலிகளும் உண்மையுள்ளவர்களுமான பன்னிரண்டுபேர், நாங்கள் இன்னின்ன அற்புத சங்கதிகளைக் கண்டு பரீட்சித்ததில், அது நிசம் என்று சொல்ல, அதிகாரி அவர்களை வரவழைத்து, அதெல்லாம் பொய் பட்டென்று ஒத்துக்கொள்ளாவிடில் உங்களுக்கு மரணாக்கினை செய்வேன் என்று விதிக்க, அவர்கள் ஒவ்வொருவராய்ப் பயமுறுத்தப்பட்டு மரணத்துக்கொப்புவிக்கப்பட்டால், அவர்கள் சொன்னதை நம்பலாமா? நம்பக்கூடாதா? என்கிறார்.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களுக்கு விரோதமாய் விபட்சத்தார், ஏனைய அற்புதங்களுக்கும் பலமான சாட்சிகளிருக்கிறதே என்று சொல்லியதற்கும் பேலிசாஸ்திரியார் அந்த சாட்சிகளில் ஒன்றாவது கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களுக்கு ஆதாரவாகச்சொல்லும் சாட்சிகளின் பலத்துக்கு வந்திட்டாதென்று இரண்டாம் பிரமாணம் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் தர்க்கித்து ரூபித்திருக்கிறார்.

AN ANALYSIS OF
PALEY'S EVIDENCES OF CHRISTIANITY.

வேதசாஸ்திரியாகிய பேலியையர் செய்த

கிறிஸ்துமார்க்க உதாரணங்களின்

பொருளடக்கம்.

முதலாம் பங்கு.

கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குரிய நேரான சரித்திர உதாரணங்களையும், இவைகளையும் மற்ற அற்புதங்களையும்பற்றிச் சொல்லிய உதாரணங்களுக்குமுள்ள வேற்றுமையையும் குறித்துச் சொல்லியது.

I. பிரமாணம்.

"கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களைக் கண்டுகொண்டோம் என்று சாட்சியிட்ட ஆதிசாட்சிகள் அநேகர் பிரயாசங்களிலும் மோசங்களிலும் துன்பங்களிலும் தங்கள் ஜீவனை உற்சாகமாய்ப் போக்கி, தாங்கள் ஒப்புவித்த சங்கதிகளை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினார்களென்றும், இப்படித் துன்பங்களுக்குட்பட்டுந் தாங்களும் இவைகளை விசுவாசித்தபடியினாலேயே புது ஜீவமார்க்கமாய் நடக்கவும் சம்மதித்தார்கள் என்பதற்கும் போதிய அத்தாட்சியுண்டு."

1. அதிகாரம்.

காரியத்தின் தன்மையைப் பார்க்கையில் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பிரபல்லியப்படுத்தின ஆதிசாட்சிகள் துன்பப்பட்டார்கள் என்பதற்குரிய உதாரணங்கள்.

முதலாம் பிரமாணத்தில் இரண்டு காரியங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன,

முதலாவது, கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குக் காரணரும் ஆதிபோதகர்களும் முதலாம் பிரமாணத்தில் சொல்லியபடி பிரயாசப்பட்டார்கள், துன்பப்பட்டார்கள், புது ஜீவமார்க்கமாய் நடந்தார்கள் என்பதும்.

இரண்டாவது, அவர்கள் இப்படி அனுபவித்தது வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற அற்புத சங்கதியை விசுவாசித்து, அதை மற்றவர்களுக்குச் சாட்சியிட்டதினாலே என்பதுமாம்.

ஆதிசாட்சிகளின் பிரயாசங்கள் பாடுகளைக்குறித்த நேரான அத்தாட்சிகளை விசாரிக்குமுன் அவைகளுக்குரிய அநுமான குறிப்புகளைப் பார்ப்போம்.

I. கிறிஸ்துமார்க்கம் [illegible]ப்பதினாலே முதலாம் பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற குறிப்புகள் நடந்திருக்கவேண்டும் என்று அநுமானமாய் அறியலாம்.

1. மார்க்கத்துக்குக் காரணர் முயற்சிசெய்யாதிருந்தால், அது துவக்கத்திலேயே ஒழிந்துபோம்.

2. மற்றவர்கள் அதற்காகக் கவலையாய் முயற்சிசெய்யமாட்டார்கள்.

II. மார்க்கத்தின் தன்மையைப் பார்க்கும்போது, அதைப் பிரபல்லியப்படுத்துவதினால் பிரயாசங்களும் வருத்தங்களும் நேரிடக்கூடியதென்று அநுமானிக்கலாம். ஏனெனில் ஆதிசாட்சிகள் போதித்த பொருள் மனிதருக்குப் பிரியத்தை உண்டாக்காமல், விரோதத்துக்கே ஏதுகரமாயிருந்தது எனத் தோன்றும்.

1. இந்த மார்க்கத்தை யூதருக்குப் போதித்தால், அதினால் மோசங்கள் நேரிடக்கூடியதாயிருந்தது; எப்படியெனில்,

(1) அது அவர்களுடைய நாடோடிய எண்ணங்கள், நம்பிக்கை, மேன்மை, ஆறுதல் இவைகளுக்கு விரோதமாயிருந்தது.

தங்கள் மேசியா உலகமகிமை பொருந்தினவராய் வந்து, சகல சௌக்கியங்களையும் தங்களுக்கே கொடுப்பார் என்று எண்ணினார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், எளியவராய் வந்த இயேசுவை தங்கள் மேசியா என்று ஒப்புக்கொள்வார்களா?

(2) அதின் தன்மை அவர்களுடைய கொள்கைகளுக்கும் வழக்கங்களுக்கும் ஒத்துவராதிருந்தது.

தாங்களே தேவனுக்கு உகந்தவர்கள், மற்றவர்கள் திவ்விய சலாக்கியத்துக்கு அபாத்திரர் என்று பிடிவாத கொள்கையுடையவர்களாயிருக்க, எல்லாரையும்போலவே அவர்களும் பாவிகள் என்றும், எல்லாரையும்போலவே இரட்சிக்கப்படவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்ட போதனை அவர்கள் மனதுக்கு எவ்வாய் இசைந்துவரும்?

(3) யூதர் புறம்பான சடங்காசாரங்களை நிறைவேற்றி நியமங்களைக் கைக்கொண்டு, தங்களை மகா புண்ணியவான்கள் என்று எண்ணி மேன்மைபாராட்டியிருக்க, மேசியா வந்துவிட்டதால் சடங்குகள் ஒன்றுக்கும் உதவாதென்றும், ஒழிந்துபோம் என்றும், உள்ளத்திலே விசுவாசம், பக்தி, தாழ்மை, உண்மை ஆகிய குணங்கள் முயற்சிப்படவேண்டும் என்று சொல்ல அதற்கு இணங்குவார்களா?

(4) அது யூதர்களுடைய அதிகாரிகளைக் கொலைபாதகர் என்று கூறினது. ஆதலால் யூத அதிகாரிகள் பந்துக்கட்டுச் செய்து ஆதிசாட்சிகளை விரோதிக்க நேரிடுமல்லவா?

2. அஞ்ஞானிகளுக்குப் போதித்தாலும் அதால் மோசங்கள் நேரிடக்கூடியது.

(1) சாதாரண ஜனங்கள்.

க. எந்த மார்க்கமும் சரியென்று எண்ணினார்கள்.

உ. அவர்கள் ஆராதனைக்கடுத்த முறைமைகளில் அநேக வேடிக்கைகளும் துன்மார்க்கங்களும் அவர்களுக்குப் பிரியமானபடி நடந்துவந்தன.

ங. [illegible]களுக்கு அந்த மார்க்கத்தினாலே பிழைப்பு நடந்தது.

ச. கிறிஸ்துமார்க்கமானது மற்றெல்லா மார்க்கங்களும் பொய் என்றும், தன்னையே சத்தியமார்க்கமாக அங்கீகரிக்கவேண்டியது என்றும் சாதித்தது.

(2) ஞானிகள்.

க. எல்லா மார்க்கங்களும் பொய் என்றெண்ணியிருக்க, இந்த மார்க்கத்தை மெச்சிக்கொள்வார்களா?

உ. அது சில எண்ணங்களையும் தோற்றங்களையும் குறித்து மாத்திரம் பிரமாணம் சொல்லுகிறதென்றால் ஒருவேளை தர்க்கத்துக் காகச் சிலர் அதை அங்கீகரித்துக்கொள்வார்கள்.

ங. தாங்கள் நிந்தனையாய் எண்ணின தேசத்தில் உற்பத்தியானதும், சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஒருவருடைய சங்கதியுமாயிருந்ததால் அதைப் பைத்தியமாகப் புறக்கணித்துத் தள்ளுவார்கள்.

ச. கிறிஸ்துமார்க்க ஆதிசாட்சிகள் அஞ்ஞான சாஸ்திரிகளைப்போல் செய்யாமல் தங்களுடைய சீஷர்களைத் தேசாசாரச் சடங்குகளில் நின்று பிரித்துப் பிரத்தியேகமாய் ஆராதனை செய்யக் கற்பித்தார்கள்.

(3) அதிகாரிகள்.

க. தாங்கள் அநுசரித்த மார்க்கங்கள் தங்கள் ஆளுகைக்கு அநுகூலமோ என்று எண்ணினார்களேயல்லாது, அவை நிஜமோ பொய்யோ என்பதைக்குறித்துக் கவலைப்படவில்லை.

உ. தாங்கள் விரும்பிய காரியத்துக்குத் தாங்கள் அநுசரிக்கும் மார்க்கமே அநுகூலமென்றிருக்க, புது மார்க்கத்தைக்குறித்து ஜனங்களைக் குழப்பம்பண்ணச் சம்மதிப்பார்களா?

ங. மேலும் கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் தன்மையை அறிந்திருந்த அவர்கள் மனதிலே, அதற்கு விரோதமாய்ச் சமுசயம் உண்டாவதற்கு ஏதுவாயிருந்தது.

எப்படியெனில், ஆதிசாட்சிகள் கிறிஸ்து என்னும் ஒரே ராஜா தங்களுக்கு இருக்கிறார் என்றும், யாவரும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றும் சொன்னதின் பொருளை அறியாமல், அதிலே ஏதோ மோசமுண்டென்று எதிர்த்துத் தள்ள ஏதுவாயிற்று.

(4) ஆதிசாட்சிகள் செய்த இந்தக் காரியமானது தேச அதிகாரிகளால் அவர்களுக்குத் துன்பம் [illegible] முன்னே, தனித்தனியே அநேகருடைய பகையை எழுப்பிவிடக் [illegible]ரயிருந்தது.

(5) [illegible]ணிகளில் அறிவு [illegible]வர்களா[illegible] காணப்பட்டவர்களுக்குள்ளுமிருந்த மருளினால் ஆதிசாட்சிகளுக்கு ஆதரவு அல்லது பட்சம் பாராட்ட ஏதுவிருந்ததில்லை.

திருஷ்டாந்தமாக: பிளினி தேசாதிபதி, திராயன் இராயன் முதலானோர் அநுசரித்த மார்க்க மானது ராஜாங்கத்துக்கடுத்ததாயிருந்தது.

(6) ஆதிசாட்சிகள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை [illegible]ப்படுத்தத் துவக்கினபோதிருந்த அஞ்ஞானிகள், தங்[illegible] [illegible]ர்க்கம் மிகப் பூர்வீகமுள்ளதென்றும், கனபக்திக்குரியதென்றும், ஆதாயத்தை வருவிக்கத்தக்கதென்றும் எண்ணினதால் அந்த மார்க்கத்தை விட்டுவிடுவது வருத்தமானகாரியம்.

ஆகையால் ஆதிசாட்சிகள், சாதாரண ஜனங்கள், ஞானிகள், அதிகாரிகள் இவர்களால் துன்பப்படாதிருப்பார்கள் என்றும், ஆதரவடைந்திருப்பார்கள் என்றும் எண்ணுவது கூடாத காரியம்.

III. ஆதிசாட்சிகள் புது ஜீவமார்க்கமாய் நடக்கத் தீர்மானித்தார்கள் என்பதும் அநுமானமாய்த் தீர்மானிக்கத்தகும்.

1. புதுசாய் ஒன்றை ஏற்படுத்துகிறவர்கள் தாங்களே அதற்கு முன்மாதிரி கட்டாவிட்டால், மற்றவர்கள் அந்த ஏற்பாட்டை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஆகையால்,

2. [illegible] சிறந்த உபதேசங்களை போதித்தவர்கள் முந்தி தாங்களே [illegible] அடங்கிய உண்மை, அன்பு, பொறுமை, பரிசுத்தம் முதலிய சற்குணங்களை விளங்கக் காட்டியிருக்கவேண்டும்.

3. இப்படி அவர்கள் துற்பழக்கங்களை விட்டுவிட்டு, அவர்கள் [illegible]மும் நடக்கையும் மாறியிருப்பதைக் கவனிக்கையில் தாங்கள் போதித்திருப்பதைக்குறித்து எதிர்க்கப்படாத நிச்சயமுடையவர்களாயிருந்தார்கள் என்றறியலாம்.

4. அவர்கள் இப்படித் துப்புரவாய் நடந்துகொண்டது [illegible] பிரயோசனத்தை நாடியல்ல, அவர்கள் அப்படி நடந்துவந்ததினால் அடி, மிதி, நிந்தை முதலியவைகளை அநுபவிக்க நேரிட்டது.

5. ஆதிசாட்சிகள் மாயக்காரர் என்று குற்றம் சாட்டப்படாதபடி அவர்கள் தாங்கள் போதித்தின்படியே நடந்துவந்தார்கள்.

6. அவர்கள் மாயத்தனமாய் நடந்துவந்திருந்தால், அந்தக் கள்ளத்தனத்தைச் சத்துருக்கள் வெளிப்படுத்தலாமே; அப்படியும் காணோம். அல்லது ஆதிசாட்சிகளில் யாராவது பெரியோர் தயவையும், உலக நன்மையையும் [illegible]டி அதை வெளிப்படுத்தவில்லை.

7. இப்படிக் கள்ளத்தனம் ஏதாவது இருக்குமாகில் போர்ச்சேவகருக்கு லஞ்சம் கொடுத்துக் கிறிஸ்துநாதர் உயிர்த்தெழும்பவில்லை என்று சொல்லச் செய்தவர்கள், சீஷரில் ஒருவனையும் வசப்படுத்தாமற் போனதென்ன?

8. [illegible] ஆதிசாட்சிகள் மனதறிய வஞ்சனை செய்தவர்களல்ல, [illegible] எப்படிப் போதித்தார்களோ அப்படியே நிஜம் என்று நம்பி, நம்பினபடியே புதுஜீவமார்க்கமாய் நடக்கவும் ஏவப்பட்டார்கள்.

இந்தக் காரியங்களைப் பார்க்கையில் முதலாம் பிரமாணத்தில் காட்டிய சங்கதிகள் சத்தியமாயிருக்க[illegible]மென்று அனுமானிக்கத்தக்கது.

---

2. அதிகாரம்.

ஆதிசாட்சிகள் துன்பப்பட்டார்கள் என்பதற்கு அஞ்ஞான நூலாசிரியர் சொல்லிய நேரான உதாரணங்கள்.

கிறிஸ்துமார்க்க விரோதிகள் சொல்லிய சாட்சி அதிக உறுதியுள்ளது. அவர்களில்,

I. தாசித்தஸ், கி. பி. 103ல் ரோமைராஜ்யத்தைப்பற்றி சிறந்த சில ஆகமங்களை யெழுதியிருக்கிறான். அவைகளில் காட்டப்படும் குறிப்புகளாவன:

1. மார்க்கத்துக்குக் காரணர் கொலைசெய்யப்பட்டார் என்பதும்,

2. அவர் கொலைசெய்யப்பட்ட அந்த இடத்திலே அந்தமார்க்கம் [illegible] தடுக்கப்பட்டபின் [illegible] பரம்பிற்றென்றும்,

3. முப்பத்தாறு வருஷங்களுக்குள்ளாக ரோமாபுரியில் திரளான கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கத்தக்கதாய் அவ்வளவு விரைவும் விசாலமுமாய் பரம்பிற்றென்பதுமே.

மேற்சொல்லிய குறிப்புகளைக்கொண்டு நாம் ஈரிரண்டு காரியங்களைத் தீர்மானிக்கலாம்.

முதலாவது, முப்பத்தாறு வருஷங்களுக்குள்ளாக இந்த மார்க்கம் யூதேயாமுதல் ரோமாபுரிவரையும் பரம்பி, ரோமாபுரியில் திரளான கிறிஸ்தவர்கள் இருந்ததால், ஆதிசாட்சிகள் சோம்பலாய் இராமல் பிரயாசப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்றும்,

இரண்டாவது, மார்க்கத்துக்குக் காரணர் தமது உபதேசத்தினிமித்தம் கொலைசெய்யப்பட்டார் என்றால், அவருடைய சீஷர் அவர் கொலைசெய்யப்பட்ட இடத்திலும் கொலைசெய்த ஜனங்களுக்குள்

ளும் அந்த மார்க்கத்தைப் போதித்தபோது, துன்பப்படாமலிருந்திருக்கமாட்டார்கள் என்றும் சாதிக்கலாம்.

II. சுவிற்றோனியஸ், நேரோ இராயன் காலத்திலுள்ள சில சங்கதிகளை எழுதும்போது, புதிதும் அவபக்தியுமான மார்க்கத்தாரான கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லப்பட்ட துர்வகை ஜனங்கள் கண்டிக்கப்பட்டார்கள் என்கிறான்.

III. ஜுவினல், நேரோ இராயன் காலத்தில் நடந்த கொடுமைகளைக் காட்டி அவனிடக்குமிடத்தில் ராஜாவினுடைய தயவைப் பெற்றிருக்கிற அவனுடைய புழுக்கையைக்குறித்தும் நீ ஒரு வார்த்தை சொன்னாயாகில் தரையில் இரத்தமும் கந்தகமும் ஓடத்தக்கதாக நடைவிளக்காய் எரியப்பட்டவர்களுக்கு நடந்தது போல உனக்கும் நடக்கும் என்றான். மேற்சொல்லிய [illegible] நூலாசிரியர் எழுதிய குறிப்புகளோடே இதில் சொல்லியதையும் ஒத்துப்பார்[illegible] இதில் குறிப்பாய் அட[illegible]யலாம்.

IV. பிளினி. திராயன் இராயன் அவனைப் பொந்து பித்தினியா நாடுகளுக்கு துரையாக அனுப்பினான். அவன் இராயனுக்கு கி. பி. 103ல் ஒரு நிருபம் அனுப்பினான். அதில் மூன்று காரியங்களைக் கவனிக்கலாம்.

முதலாவது, பிளினி தேசாதிபதியாயிருந்த பொந்து பித்தினியா நாடுகளில் ஏராளமான கிறிஸ்தவர்களிருந்தார்கள்.

இரண்டாவது, ராஜாக்கள் யாதொரு சட்டத்தை ஏற்படுத்தாமலிருக்க, அங்கங்கேயுள்ள குடிகளும் அதிகாரிகளும் கிறிஸ்தவர்களைப் பிடிப்பதும் அவர்களுக்குத் துன்பம் செய்வதும் வழக்கமாயிருந்தது.

மூன்றாவது, கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுக்கு நேரிட்ட துன்பத்தை, மார்க்கத்தையிட்டு உற்சாகமாய் அநுபவித்தார்கள் என்பதே. மேற்சொல்லிய இரண்டாம் காரியம் உண்மை என்பதை ஆதிரியான் இராயன், மைசிவ[illegible] [illegible]ந்தானு என்ற துரைக்கு அனுப்பின கட்டளையில் [illegible]

V. மார்ஷியல் என்பவன், பிளினிக்குச் சற்று முன்னெழுதினவன். அவன் மற்றக் காரியத்தைக்குறித்து எழுதினதுபோல, கிறிஸ்தவர்கள் [illegible] துன்பங்களைக்குறித்தும் கேலியாக எழுதியிருக்கிறான். இவன் சொல்லிய குறிப்பினால், கிறிஸ்தவர்களுக்கு மரணமானாலும் அவர்கள் துன்பத்துக்கு விலகிச் சகமாயிருக்கலாம் என்றறியலாம்.

மார்ஷியனும் பிளினியும், சொல்லியதைப் பார்க்கில் கிறிஸ்தவர்கள் இரத்தச்சாட்சிகளாய் மரித்தார்கள் என ரூபகாரப்படுகிறது.

VI. எப்பிக்தீற்றஸ் என்பவன், கிறிஸ்தவர்கள் துன்பகாலத்தில் காட்டின பொறுமையைப்பற்றிப் பித்தத்தினாலேயாவது, வழக்கத்தினாலேயாவது அப்படி இருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறான்.

VII. மார்க்கஸ் அவுரேலியஸ் என்பவன், சாகிறதற்கு அஞ்சாதிருக்கிற மனம் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் முரட்டாட்டத்தினாலே உண்டானது என்கிறான்.

மேற்சொல்லியிருக்கிறவர்கள் எழுதியிருக்கிற குறிப்புகளினால், கிறிஸ்தவர்கள் துன்பப்பட்டார்கள் என்றே அறியலாம்.

3. அதிகாரம்.

ஆதிசாட்சிகள் துன்பப்பட்டார்கள் என்பதற்கு வேதாகமங்களிலிருந்தும், பூர்வ கிறிஸ்தவர்கள் எழுதின நூல்களிலிருந்தும் எடுத்துக்காட்டப்படும் அநுமான உதாரணங்கள்.

அஞ்ஞான [illegible] களில் கிறிஸ்துமார்க்க புராணங்களைக்குறித்த விபரத்தைக் [illegible] பொதுகாசமாத்திரம் [illegible].

கிறிஸ்துமார்க்க [illegible], கிறிஸ்துவின் ஜீவிய சரித்திரம் அடங்கிய நாலு ஆகமங்களும், அந்த மார்க்கம் பிரபல்லியப்பட்ட வகையைக் காட்டும் [illegible] ஆகமமும், அந்த மார்க்கத்தைப் பிரபல்லியப்படுத்தினவர்களில் பிரசித்திபெற்றவர்களா[illegible]யிருந்தவர்கள் எழுதின நிருபங்களுமுண்டு. அந்த ஆகமங்களிலே கிறிஸ்தவர்கள் துன்பப்பட்டார்கள் என விளங்கும்.

சரித்திர ஆகமங்களும், நிருபங்களும் கிறிஸ்தவர்கள் துன்பப்பட்டார்கள் என்பதைக் காட்டும் [illegible] நோக்கமாய் எழுதப்படவில்லை. [illegible] அவர்கள் பட்ட துன்பங்களைக்குறித்து, தற்செயலாய் வருகிறதுபோல அவைகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆதிசாட்சிகள் துன்பப்பட்டார்கள் என்று கிறிஸ்துமார்க்கப்புத்தகங்களில் அநுமானமாய் விளங்கிய அத்தாட்சியைச் சற்று வெளிப்படுத்துவோமாக.

I. கிறிஸ்துவானவருடைய மரணத்தைப்பற்றிச் சுவிசேஷங்களில் காட்டிய விபரம்.

1. கிறிஸ்துமார்க்கச் சரித்திரங்களில், மார்க்கத்துக்குக் காரணர் தாம் போதித்த மார்க்கத்தையிட்டு எருசலேமில் பாதகனைப்போல் கொல்லப்பட்டார் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

தாசித்தஸ் என்பவனும் அப்படியே சொல்லியிருப்பதால், அதை ஒருவரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள்.

2. அவர் கொலைசெய்யப்பட்ட இடமாகிய எருசலேமில் அந்த மார்க்கம் பிரசித்தப்பட்டு, யூதேயாவெங்கும் பரம்பி ரோம ராஜ்யத்தில் பல இடங்களிலும் சென்றது என்று காட்டியிருக்கிறது. தாசித்தஸ் என்பவனும் அப்படியே எழுதியிருக்கிறான்.

ஆகவே, பிரமாணத்தில் சாதித்திருக்கிறபடி, ஆதிபோதகன்மார் எவ்விதத்திலும் துன்பப்பட்டிருப்பார்கள் என்று அறியலாம்.

II. கிறிஸ்துநாதர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு, இன்னின்ன துன்பங்கள் வரும் என்று தெளிவாய் முன்னறிவித்ததாக நாலு சுவிசேஷங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறது. (மத். 24. 9. மாற். 4. 17. லூக். 21. 12—16. யோவா. 16. 2.)

அந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களைக்குறித்து நாலுவகையாய்ச் சொல்லக் கூடியது.

1. கிறிஸ்துவானவர் துன்பங்கள் வரும் என்று ஏற்கனவே சொன்னார். அவர் சொன்னபடியே சீஷர்களுக்குச் சம்பவித்தது. அல்லது,

2. சீஷர் துன்பப்பட்டபடியினாலே சரித்திரக்[illegible] [illegible] கிறிஸ்துநாதர் அப்படி நடக்கும் என்பதுபோல, முன்னமே சொன்னதாகக் கூட்டி எழுதினார்கள். அல்லது,

3. கிறிஸ்துநாதர் இப்படி வரும் என்று முன்னமே சொல்லியிருந்தும், அது [illegible]வில்லை. அல்லது,

4. துன்பம் வரும் என்று அவர் முன் சொல்லவுமில்லை, அது வரவும் [illegible] இவைகளில் ஒன்றின்படி எவ்விதத்திலும் இருக்கவேண்டும். இவைகளில் முதலில் சொல்லப்பட்ட இரண்டில் எதுவும் நமது நியாயத்துக்கு உதவும், பிந்திய இரண்டும் பிசகாய்த் தோன்றுகிறதால் தள்ளவேண்டும்.

சீஷர்கள் துன்பப்படாதிருக்க, துன்பப்பட்டார்கள் என்று சொல்லிய பொய்யை விரோதிகள் பிரத்தியட்சமாய்க் காட்டி, மார்க்கத்தை கண்டித்திருப்பார்களே. அப்படி அவர்கள் செய்யக்காணோம்.

III. நிருபங்களிலே துன்பகாலத்தில் பொறுமையும் உறுதியுமாயிருக்கவேண்டும் என்ற போதனைகள் நிறைவாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிருபங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்திலுள்ளவர்கள், மார்க்கத்தையிட்டுத் துன்பப்பட்டார்கள் என்றே அதால் அறியலாம். (ரோம. 8. 35—37. 2 கொரி. 4. 8–10, 16, 17. யாக். 5. 10, 11. எபி. 10. 32–36. 2 தெச 1, 4, 5. ரோம. 5. 3, 4. 1 பேது. 4. 12, 13, 19.)

பிந்தியகாலத்தில் இந்தப் போதனைகள் நிருபங்களில் கூட்டி எழுதப்பட்டன என்று சொல்வது சம்பத்தக்கதல்ல.

ஆகவே ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் துன்பப்பட்டார்கள் என்று மேற்சொல்லிய அனுமானசாட்சிகளாலே நிரூபணிக்கத்தகும்.

4. அதிகாரம்.

ஆதிசாட்சிகள் துன்பப்பட்டார்கள் என்பதற்குரிய நேரான உதாரணங்கள்.

வேதாகமங்களில் காட்டியுபடி மார்க்கத்துக்குக் காரணரும், அவருடைய ஆதிசாட்சிகளும், மார்க்கத்தைப் பிரபல்லியப்படுத்தின துவக்கத்தைப்பற்றியும், மேற்சொல்லிய சங்கதிகளை உறுதிப்படுத்தும் கிறிஸ்தவ அன்னியர்கள் எழுதியிருப்பவைகளைப்பற்றியும் பார்ப்போம்.

I. மார்க்கத்துக்குக் காரணர் செய்த முயற்சிகள், அவர் அடைந்த துன்பங்கள்.

1. அவர் யூதேயா, கலிலேயா என்ற நாடுகளில் தம்முடைய பணிவிடையை நடப்பித்தகாலத்தில் தம்மோடு இருந்து தம்முடனே போகும் இடங்களுக்குப் போகவும் பன்னிருவரைத் தெரிந்துகொண்டார்.

2. அவர் கொலைசெய்யப்பட்டபோது பன்னிருவரும் அவரோடு எருசலேமிலிருந்தார்கள்.

3. தம்முடைய சீஷர்கள் உலகமெங்கும் போய்ச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி அவர்களுக்கு உத்தரவருளினார்.

II. ஆதிசாட்சிகள் செய்த முயற்சிகள், பட்ட துன்பங்கள்.

1. அப்போஸ்தலர் நடபடியில் காட்டியபடி,

(1) பதினொருவரும், தங்கள் எஜமானைக் காட்டிக்கொடுத்து, நான்றுகொண்டு செத்தவனுக்குப் பதிலாக துவக்கமுதல் கடைசிவரைக்கும் அவர்களோடிருந்த ஒருவனைத் தெரிந்துகொண்டார்கள்.

(2) அவர்கள் எருசலேமிலே யூதர்கள் கொலைசெய்த இயேசுவே யூதருடைய மேசியாவென்றும், தேவன் அவரை மனுஷஜாதியாருக்கு நியாயாதிபதியாக ஏற்படுத்தினார் என்றும் பிரசங்கித்தார்கள்.

(3) மரணத்துக்குப்பின்பு மெய்ப்பாக்கியத்தை அடைய விரும்புவோர் அவரை அப்படிப்பட்டவர் என்று விசுவாசித்து, அவர் நாமத்திலே ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டும் என்று போதித்தார்கள். அநேகர் அவர் பாரிசமு[illegible]சேர்ந்து அந்த மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

(4) யூத அதிகாரிகள் முதலாவது ஆதிசாட்சிகளில் இருவரைச் சிறைச்சாலையில் அடைத்துப், பின்பு இயேசுவின் நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கக்கூடாதென்று கட்டளையிட்டு வெளியே விட்டார்கள்.

அவர்கள் போய்த் தங்களுக்கு நேரிட்டதை தங்கள் கூட்டாளிகளுக்குச் சொல்ல, அவர்கள் இளைக்கரித்துப்போகாமல் முன்னிலும் அதிகமாய்த் தைரியம்கொண்டு பிரசங்கித்துவந்தார்கள்.

(5) பின்பு பன்னிருவரையும் காவலறையில் அடைத்து, மறுபடியும் இயேசுவைக்குறித்துப் பிரசங்கிக்கக்கூடாதென்று கட்டளையிட்டு, அவர்கள் பிடிவாதத்தினிமித்தம் சனகரீம் சங்கத்தாருக்கு முன்பாக அவர்களை அடித்தார்கள்.

(6) ஆனாலும் அவர்கள் எருசலேமை விட்டுப் போகவுமில்லை, தங்கள் பிரசங்கத்தை நிறுத்தவுமில்லை.

(7) பன்னிருவரும் தங்கள் பிரசங்கத்துக்கு இடையூறு நேரிடாதபடிக்குத் தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடைய புறம்பான காரியங்களை மற்றவர்களுக்கு ஒப்புவித்தார்கள்.

(8) ஆதிசாட்சிகளை எதிர்க்கும்படி, யூதர்களின் தலைவர்கள் இதுவரையும் அப்போஸ்தலர் பட்சமாயிருந்த சாதாரண ஜனங்களை தங்கள் அதிகாரிகளோடே சேரும்படி ஏவி, ஆதிசாட்சிகளில் மிக சுறுசுறுப்புள்ள ஒருவரைக் கல்லெறிந்தார்கள். பொதுவான துன்பமும் அவர்களுக்கு நேரிட்டது. அப்போஸ்தலரைத்தவிர மற்றவர்கள் சிதறிப்போனார்கள்.

(9) இந்தத் துன்பத்தினிமித்தம் பற்பல இடங்களுக்குப் போன சபையாரால் பேனிக்கே, சீப்புரு, அந்தியோகியா என்ற இடங்களில் மார்க்கம் பிரபல்லியப்படுத்தப்பட்டது.

(10) இந்த மார்க்கத்தைக் கொடூரமாய்த் துன்பப்படுத்தினவன், தமஸ்க்குவுக்குப் போன வழியில் குணப்பட்டுப், புதிய மார்க்கத்தில் சேர்ந்து மிகுந்த வைராக்கியம் பாராட்டினான். அவனுடைய பழைய சிநேகிதர் அவனில் கண்டமாறுதலையிட்டு, அவன் பிராணனுக்கு மோசஞ்செய்ய எத்தனித்தபோது, அவன் சிலிசியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டான்.

(11) துன்பம் நின்றது. யூதேயா, கலிலேயா, சமாரியா நாடுகளில் சபை பெருகினது.

(12) எருசலேம் அவர்களுடைய பணிவிடைக்குப் பிரதான ஸ்தலமாயிருந்தது.

(13) சமாதானம் நெடுநாட்களாய் நிற்கவில்லை. ஏரோது அகிரிப்பா யாக்கோபை கொன்றுபோட்டு, பேதுருவைச் சிறைச்சாலையில் போட்டுச் சபையைத் துன்பப்படுத்தினான். பேதுரு அற்புதமாய்ச் சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டான்.

(14) மேற்படி சங்கதிகள் எல்லாம் திட்ப நுட்பமாய், பெயர், ஆட்கள், இடங்கள், சம்பவங்கள் முதலியவைகளைக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சரித்திரக்காரன் தன் வகையறுக்களுக்கு நடந்த துன்பங்கள், மரணங்களில் அவர்கள் பாராட்டின பொறுமையை மெச்சிக் காட்டும்படியான நோக்கமாய் எழுதாததைக் கவனிக்கையில் அவன் உள்ள சங்கதிகளையே எழுதினான் என்று விளங்கும்.

(15) அப்பால் ஆதிசாட்சிகளில் ஒருவனுகிய பவுல், சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி செய்த பிரயாணங்கள், அவனுக்குண்டான மோசங்கள் முதலியவைகளைக்குறித்துக் காட்டியிருக்கிறது.

க. முதலாம் பிரயாணம்.

செலூக்கியா பட்டணத்திலிருந்து கப்பலேறி, சாலமிக்கும் பாப்போவுக்கும் வந்து, அப்பால் பிசிதியாவிலுள்ள அந்தியோகியாவுக்குப் போய், அங்கே துன்பப்பட்டு, இக்கோனியாவுக்குப் போய், அங்கேயும் துன்பமடைந்து, லீஸ்திராவுக்கு வர, அங்கே கல்லெறியப்பட்டு, தெர்பைக்குப் போய், அங்கிருந்து திரும்பவும் லீஸ்திராவுக்கும் இக்கோனியாவுக்கும் அந்தியோகியாவுக்கும் போய், பின்பு பிசிதியாவைக் கடந்து பம்பிலியாவுக்கு வந்து, பெர்கே அத்தாலியா வழியாய் சீரியாவிலுள்ள அந்தியோகியாவுக்கு வந்தான்.

உ. முதலாம் பிரயாணத்தில் அவனுக்குண்டான விபத்திரவங்களினிமித்தம் அவன் இரண்டாம் பிரயாணத்தைச் செய்யாதபடி நிறுத்திவைக்கவில்லை.

சீரியாவுக்கும் சிலிசியாவுக்கும் போய், அப்பால் தெர்பைக்கும் லீஸ்திராவுக்கும் வந்து, பிரிகியா கலாத்தியா நாடுகளுக்குச் சென்று, துரோவாவுக்குப் போய், பிலிப்பி பட்டணத்துக்கு வந்து, அங்கே சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டு, அம்பிப்பொலி அப்பொலோனியா தெசலோனிக்கே பட்டணங்களுக்கு வந்தான். தெசலோனிக்கேயாவில் யூதரால் துன்பம் நடந்தது. அதின்பின் அத்தேனேக்குப் பிரயாணம்பண்ணி, கொரிந்துவுக்கு வந்து அங்கே ரோம தேசாதிபதி முன்பாக இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டு, அப்பால் கெங்கிரேயாவில் கப்பலேறி எபேசுக்கு வந்து செசரியாவுக்குப் போய் எருசலேமுக்கு வந்து, [illegible] அந்தியோகியாவுக்கு ஏகினான்.

ங. மூன்றும் பிரயாணம்.

பிரிகியா கலாத்தியாவுக்குப் போய், எபேசுக்கு வந்து அங்கே கலகமுண்டாக, மக்கெதோனியாவுக்குச் சென்று, அப்பால் கிரேக்கதேசத்துக்கு வந்து, மறுபடியும் மக்கெதோனியாவுக்குத் திரும்பி பிலிப்பி பட்டணத்தில் கப்பலேறி துரோவாவுக்கு வந்து, ஆசோ, மித்திலேனே, கீயுதீவு, சாமுதீவு, துரோகில்லியோன், மிலேத்து, கோஸ்தீவு, ரோதுதீவு, பத்தார், தீரு, பித்தோலோமாய், செசரியா இடங்களைக் கடந்து எருசலேமுக்கு வந்தான்.

(16) எருசலேமில் அமளிக்காரரான யூதர்கள் பவுலைக் கொலைசெய்ய எத்தனித்தபோது, ரோமச் சேனாபதி அவனை விடுவித்துச் செசரியாவுக்கு அவனைக் கைதியாக அனுப்பினான். அங்கே இரண்டு வருஷம் சிறைச்சாலையிலிருந்து இராயனுக்கு அபயமிட்டதின்பேரில் ரோமாபுரிக்கு அனுப்பப்பட்டான். இந்தப் பிரயாணத்தில் கப்பல் சேதத்தினால் பல மோசங்களுக்கு எதுவானான். அவன் ரோமாபுரிக்கு வந்தபோது, தன்னைக் காத்திருந்த சேவகரோடு, ஒரு வீட்டில் தங்கும்படி உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது. இப்படி இரண்டு வருஷமிருந்து சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தான்.

2. பவுலைக்குறித்து லூக்கா அப்போஸ்தலர் நடபடியில் சொல்லிய சங்கதிகளில் அநேகம் அவன் எழுதிய நிருபங்களில் காட்டிய குறிப்புகளுக்கு இசைவாயிருக்கிறது.

(1) பவுல் பிலிப்பிபட்டணத்தில் அடிபட்டு சிறைச்சாலையில் அடைபட்டதற்கு இசைவாக (அப். 16. 23, 24.) தெசலோனிக்கே நிருபத்தில் அநேகம் பாடுபட்டு நிந்தையடைந்தோம் என்று எழுதியிருக்கிறான். (1 தெச. 2. 2.)

(2) தெசலோனிக்கேயில் யூதர் பவுலைப் பிடித்து ரோமதுரைக்கு முன்பாக நிறுத்தினதற்கு இசைவாக (அப். 17. 5.) அந்தப்

பட்டணத்தாருக்கு எழுதின நிருபத்தில் நீங்கள் மிகுந்த உபத்திரவத்தினாலே வசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டீர்கள் என்று காட்டியிருக்கிறான். (1 தெச. 1. 6.)

(3) எபேசுவில் பெரிய கலகமுண்டாக பவுலுக்கு உயிர்சேதம் நேரிடவும் [illegible]தாயிருந்ததற்கு இசைவாக (அப். 16. அதி.), கொரிந்தியருக்கு எழுதின நிருபத்தில் தனக்கு எபேசுவில் நேரிட்ட துன்பங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். (2 கொரி. 1. 8–10.)

(4) அந்தியோகியாவிலிருந்து துரத்தப்பட்டது, இக்கோனியாவில் [illegible] லீஸ்திராவில் கல்லெறியப்பட்டது [illegible] (அப். 13: 14. [illegible], 19.) "அந்தியோகியா, இக்கோனியா, லீஸ்திரா பட்டணங்களில் எனக்குண்டான துன்பங்களையும் பாடுகளையும் அறிந்திருக்கிறாயே" என்று காட்டியிருக்கிறான். (2 தீமோ. 3. 10, 11.)

(5) எபேசுவின் மூப்பரிடத்தில் இந்தக் கைகளே வேலை செய்தது என்று சொன்னதற்கு இசைவாக (அப். 20. 34.) இந்நேரம் வரைக்கும் எங்கள் கைகளினாலே வேலைசெய்து சாப்பிடுகிறோம் என்று எழுதியிருக்கிறான். (1 கொரி. 4. 11, 12.)

---

5. அதிகாரம்.

முந்தின அதிகாரத்தில் காட்டிய சங்கதிகளைக்குறித்துக் கவனிக்கவேண்டிய சில குறிப்புகளைப் பார்ப்போம்.

I. அப்போஸ்தலர் நடபடியில் ஒரு அப்போஸ்தலனுடைய அதாவது பவுலின் சரித்திரம் முக்கியமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்கொண்டு மற்ற அப்போஸ்தலரின் வேலைகளின் தன்மையையும் நிதானிக்கலாம். மிகுந்த அத்தாட்சிகளால் ரூபிக்கப்படாத பட்சத்தில் மற்ற அப்போஸ்தலரும் பவுலைப்போலவே சுவிசேஷ சங்கதிக்காக துன்பப்படுத்தப்பட்டார்கள் எனத் தீர்மானிக்கத்தகும். (1 கொரி. 4. 9–13.)

1. அப்போஸ்தலர் கூடி துவக்கத்தில் மற்ற அப்போஸ்தலர்களைக் குறித்துச் சொல்லியதில் அவர்களில் இரண்டுபேர் பிடிபட்டுச் சிறைச்சாலையில் போடப்பட்டு பயமுறுத்தப்பட்டார்கள்.

2. அப்பால் அப்போஸ்தலர் எல்லாரும் சிறையில் அடைபட்டார்கள்.

3. பின்பு அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவன் கல்லெறியப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டான்.

4. பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரில் ஒருவன் சிரச்சேதம் பண்ணப்பட்டான்.

5. இன்னொருவன் கொலைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தான்.

இதெல்லாம் இந்த மார்க்கத்துக்குக் காரணர் மரித்த பத்து வருஷங்களுக்குள்ளாக எருசலேமில் நடந்தன.

II. அற்புத சங்கதிகள் கட்டுக்கதைகளல்லவென்பதும், [illegible] யாக்கே[illegible] முதல் [illegible]அப்போஸ்தலர்கள் மனோபாவனையான ஆட்களல்லவென்பதும், அவர்கள் எழுதின நிருபங்கள் கள்ள நிருபங்கள் அல்லவென்பதும் நிச்சயமானால், அப்போது நாம் சாதிக்கிற காரியத்துக்கு, அதாவது ஆதிசாட்சிகள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பிரபல்லியப்படுத்தும்படி மிகவும் பிரயாசப்பட்டார்கள், அதினிமித்தம் துன்பமடைந்தார்கள் என்று ரூபகாரப்படுத்துவதற்கு போதுமான அத்தாட்சி காணப்படுகிறது.

III. அப்போஸ்தலருடைய சங்கதிகளைப்பற்றிச் சொல்லிய குறிப்புகளைக் கவனித்தால், அவர்கள் அப்போதிருந்த ஒரு காரியத்துக்குக் காரணம் இன்னதென்று காட்டுமிடத்தில் ஏற்ற காரணத்தை எழுதியிருக்கிறார்களேயல்லாது விகற்பமான காரணத்தைக் காட்டவில்லையென விளங்கும். எப்படியெனில்,

1. கிறிஸ்துவானவர் தோன்றினகாலத்திலும் இடத்திலும் அவருடைய மார்க்கம் உற்பத்தியாகிப் பிரபல்லியப்பட்டதைப்பற்றி விரோதிகளும் சாட்சியிட்டிருக்கிறார்கள்.

2. அந்த மார்க்கம் முயற்சியில்லாமல் பிரபல்லியமாவது கூடாத காரியம்.

3. அது பிரபல்லியமாவதற்கு ஏற்பட்டவர்கள் இன்னார் என்றும், அவர்கள் பிரயோகித்த எத்தனங்கள் இன்னவையென்றும் தெளிவாய்ச் சுவிசேஷ சரித்திரத்தில் காட்டியிருக்கிறது.

4. ஆதிசாட்சிகள் போதித்த மார்க்கத்தின் தன்மை, அக்காலத்தோருக்குள் நீண்டகாலமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த கொள்கையை அகற்றவும், அவர்கள் பிடிவாதமாய்க் கொண்டிருந்த எண்ணங்களைத் தள்ளவும் ஏதுவுள்ளதாயிருந்தது.

5. ஆதிசாட்சிகள் அப்படிப்பட்ட உபதேசத்தைப் பிரசங்கித்து ஜனங்களைத் தங்கள் மார்க்கத்தில் சேர்த்து, அவர்களைப் பிரத்தியேகமாய்ப் பிரிந்திருக்கும்படி செய்ததில், அவர்களுக்கு ஜனங்க

ளாலும் அதிகாரிகளாலும் துன்பம் நேரிடுவது அதிசயமல்ல. இது இயல்புக்கு விரோதமாயிராமல் அவர்களிருந்த நிலைமைக்கு ஏற்ற காரியமாகவேயிருந்தது.

IV. ஆதிசாட்சிகள் பிரயாசப்பட்டதோடு, புதுஜீவ மார்க்கமாயும் நடந்தார்கள்.

1. அவர்கள் எம்பெருமான் பரலோகத்துக்கு எழுந்தருளின பின்பு அவர்கள் எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டு ஜெபத்திலும் வேண்டுதலிலும் தரித்திருந்தார்கள்." "அவர்கள் ஒருமனப்பட்டவர்களாய் தேவாலயத்திலே அனுதினமும் தரித்திருந்தார்கள்."

2. அவர்கள் எங்கே போனாலும் [illegible] அல்லவென்று நினைத்திருந்த அநேகஞ் செய்கைகளைத் தப்பென்று விலக்கி, குணப்படுங்கள், மனந்திரும்புங்கள் என்று பிரசங்கித்தார்கள்.

3. ஆதிசாட்சிகளும் அப்படியே நடந்து காட்டினார்கள். (1 கொரி. 11. 1. 2 தெச. 3. 9.)

4. கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளும் அப்படிப்பட்ட மாறுதல்கள் உண்டாகி நல்லொழுக்கத்துக் குட்பட்டார்கள் என்பதை நிருபங்களினால் அறியலாம். அதற்கு உதாரண வாக்கியங்கள்.

அக்கிரமங்களாலும் பாவங்களாலும் மரித்த உங்களை கிறிஸ்து உயிர்ப்பித்தார், ழ. (எபே. 2. 1-3.)

சென்ற வாழ்நாட்காலத்திலே நாம் அஞ்ஞானிகளுடைய இஷ்டப்படி நடந்துகொண்டது போதுமே, ழ. (1 பேது. 4. 3, 4.)

உங்களிலும் சிலர் அப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தீர்கள். ஆயினும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலும் எமது தேவனுடைய ஆவியினாலும் கழுவப்பட்டீர்கள், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டீர்கள், நீதிமான்களாக்கப்பட்டீர்கள். (1 கொரி. 6. 11.)

இப்போது உங்களுக்கு வெட்கமாகத் தோன்றுகிற காரியங்களினாலே அக்காலத்தில் உங்களுக்கு என்ன பலன் கிடைத்தது. (ரோம. 6. 21.)

5. ஜனங்கள் கிறிஸ்தவர்களாகிறதற்கு முன்னே இருந்த நிலைமையை, அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களானபின்பு அவர்களுக்குண்டாயிருந்த நிலைமையோடே ஒப்பிட்டுச் சொல்லுவதில் அவர்கள் குணப்படுதலோடு சேர்ந்துவரும் ஜீவியத்தைக் குறிக்கும் வாசகங்களை அப்போஸ்தலன் எடுத்து உரைத்திருக்கிறான். அவையாவன:

புதுஜீவன், பாவத்துக்கு விடுதலை, பாவத்துக்கு மரித்தல், இனி பாவத்துக்கு ஊழியஞ் செய்யாதபடிக்கு பாவசரீரம் ஒழிந்துபோகுதல், ஒளியின் பிள்ளைகள், பகலின் பிள்ளைகள், ழ.

6. பவுலுக்கு உத்தேசம் 50 வருடங்களுக்குப் பின்னிருந்த பிளினி என்றவன் கிறிஸ்தவர்களைக்குறித்து எழுதியிருப்பதில் அவர்களுடைய ஒழுக்கத்தைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறதாவது:

(1) அவர்கள் கூடி கிறிஸ்துவை தேவனாக ஆசரித்தார்கள்.

(2) திருட்டுத்தனம், கொள்ளையிடுதல், விபசாரம், பொய் சொல்லல் முதலிய கெட்ட காரியங்களைச் செய்யாமலிருக்கப் பிரமாணம் பண்ணிக்கொண்டார்கள்.

(3) கலகமில்லாமல் ஓரிடத்தில் கூடியிருந்து சாப்பிட்டுவந்தார்கள் [illegible].

இவைகளைப் பார்க்கையில் மற்ற ஜனங்களிடத்தில் இராத நல்லொழுக்கம் கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே இருந்தது என அறியலாம். பிளினியுவின் காலத்தில் [illegible] ஒழுக்கம் இவ்வளவு [illegible]. அப்போஸ்தலர் காலத்திலேயும் அப்படியே [illegible] சந்தேகமில்லை.

6. அதிகாரம்.

கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பிரபல்லியப்படுத்தின ஆதிசாட்சிகள் அற்புத சங்கதிக்காக பாடுகளை அனுபவித்தார்கள்.

I. இதுவரையும் சொல்லிய நியாயங்களைத் தொகுத்துப் பார்ப்போம்.

1. இந்நாளிலும் கிறிஸ்துமார்க்கம் பிரபல்லியப்பட்டு வருகிறது.

2. அந்த மார்க்கம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்காக, அதற்குக் காரணரும் அவருடைய வகையறுக்களும் பிரயாசப்பட்டார்கள்.

3. அவர்கள் ஏற்பட்ட காரியத்துக்கு மற்றவர்களாலே தடைகளும் விரோதங்களும் உண்டாயின.

4. அஞ்ஞான சரித்திரக்காரரும் கிறிஸ்துமார்க்க சரித்திரக்காரரும் சாட்சியிட்டிருக்கிறபடி அந்த மார்க்கத்துக்குக் காரணர் கொலைபுரியப்பட்டார்.

5. ஆதிசாட்சிகள் காலத்திலும், அவர்களுக்கு அடுத்த காலத்திலும் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் துன்பப்பட்டார்கள் என்பதை மேற்படி சரித்திரக்காரரே எழுதியிருக்கிறார்கள

6. மார்க்கத்துக்குக் காரணர், தமக்குப் பின்செல்லுகிறவர்களுக்கு இன்னின்ன துன்பங்கள் வரும் என்று சொல்லியிருந்தார்.

7. ஆதிசாட்சிகளில் சில பிரதானமானவர்கள், தங்களுக்கும் தங்களுக்கு அடுத்தவர்களுக்கும் நேரிட்ட மோசங்களையும், துன்பங்களையும் எழுதிவைத்திருக்கிற நிருபங்கள் இப்பொழுதும் இருக்கின்றன.

8. அந்த மார்க்கத்தைப் போதித்துவந்த ஒருவனோடேகூட பல இடங்களுக்கும் பிரயாணமாய்ப்போன ஒருவன் எழுதிய சரித்திரம் அந்தப் போதகன் எழுதிய நிருபங்களுக்கு இசைவுள்ளதாய், அவருடைய பிரயாணங்கள், துன்பங்கள், ம[illegible] இவைகளைக் குறித்துங் காட்டுகிறது.

மேற்சொல்லிய குறிப்புகளினால் நாம் தீர்மானிக்கத்தக்கதென்னவெனில்,

(1) அக்காலத்தில் சிலர் எழும்பி அதிசயமான சங்கதியைச் சாதித்தார்கள் என்பதும்,

(2) அந்தச் சங்கதியை நம்பினவர்களால் அதை மற்றவர்களுக்கும் தெரியக்காட்டும்படி, உற்சாகத்தோடே அந்நிய இடங்களுக்குப் போய்ப் பிரயாசம்பட்டார்கள் என்பதும்,

(3) அந்தச் சங்கதியினிமித்தம் துன்பங்களையும் கொடுமைகளையும் அநுபவித்தார்கள் என்பதும்,

(4) இப்படி தாங்கள் கையிட்டுக்கொண்ட காரியம் அற்புத சங்கதி என்பதுமே.

II. இப்படி அவர்கள் துன்பப்பட்டு சாட்சியிட்ட சங்கதிகள், அற்புத சங்கதிகளைக் குறித்ததாயிருக்கவேண்டியது.

1. தங்கள் காரியத்துக்கு இவ்வகைப்பட்ட அற்புதங்கள் காட்டாவிடில், வேறேவகையாய்த் தங்கள் காரியத்தையும் கொண்டு செலுத்துவது கூடாதகாரியம். ஏனெனில்,

(1) யூதர்கள் இயேசுவை மேசியாவென்று ஒப்புக்கொள்வதற்கு அவரிடத்தில் உலக ஐசுவரியம், அதிகாரம், சேனை தளங்கள் இல்லை. ஆதலால் அவர்கள் ஒரு தச்சனுடைய குமாரனைத் தங்கள் ராஜாவாக ஒப்புக்கொள்ளார்களே.

(2) மேசியாவைப்பற்றிச் சொல்லிய தீர்க்கதரிசனங்கள் இயேசுவானவரில் நிறைவேறினதென்று பலமாய் எடுத்துக்காட்டினாலும் அற்புதங்களால் தம்மைச் சிறந்தவண்ணம் விளக்கிக் காட்டாவிட்டால் பயன்படாது.

2. பிற்காலத்தில் வந்த கிறிஸ்தவர்களில் சிலர், தாங்கள் அற்புதங்களைச் செய்ய வல்லவர்கள் என்று சொன்னதைப் பார்க்கையிலும், ஆதிசாட்சிகள் அற்புத சங்கதிகளையிட்டே பிரயாசத்தைச் செலுத்தினார்கள் என்று அநுமானிக்கலாம்.

(1) அது மெய்யானால் அற்புதம் செய்யும் வல்லமையானது, கிறிஸ்துவானவரிடத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாய் வந்திருக்கவேண்டியது.

(2) அது மாயசாலம் என்றால் கிறிஸ்துவானவர் செய்திருந்த மெய்யான அற்புதத்துக்கு ஒப்பாய்ச் செய்யவேண்டும் என்ற [illegible]கத்தினாலே செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். பொருளை [illegible] பாவனை செய்யப்படும். சத்தியத்தை வைத்துக்கொண்டு கட்டுக்கதை யுண்டுபண்ணப்படும். நல்ல ரூபாய் இருப்பதினால் கள்ள ரூபாய் உண்டாக்கப்படுகிறது.

ஆகையால் கிறிஸ்து [illegible] சொன்னபடி அற்புதங்களைச் செய்ததால், மற்ற அற்புதங்களும் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறது மனிதருடைய சாதாரண காரியங்களுக்கு ஒத்திருக்கிறது.

7. அதிகாரம்.

ஆதிசாட்சிகள் சாட்சியிட்ட அற்புத சங்கதியானது, இப்போது நமக்குள் வழங்கிய சங்கதிதான் என்பதைச் சில அநுமானங்களைக்கொண்டு பார்ப்போம்.

கிறிஸ்துமார்க்க ஆரம்பத்தைப்பற்றி இப்போது வழங்கப்படுகிற சங்கதியேயல்லாது வேறே சங்கதிகள் அப்போது சொல்லப்பட்டனவென்பதற்கு எவ்வளவேனும் குறிப்பில்லை.

1. அஞ்ஞானிகள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைக்குறித்து எழுதிய குறிப்புகளைப் பார்த்தால், அவைகள் நமது வேதத்திலுள்ளவைகளுக்கு இசைந்தவைகளாயிருக்கின்றன. அவர்கள் சொல்லிய குறிப்புகளாவன,

(1) இந்த மார்க்கம் கிறிஸ்து என்னும் ஒருவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

(2) கிறிஸ்து எருசலேமில் பொந்தியுபிலாத்துவின் காலத்தில் பாடுபட்டார்.

(3) அவருடைய மார்க்கம், எருசலேமிலும் யூதேயாவெங்கும் பிரபல்லியமானது.

(4) அது தூரமான தேசங்களிலும் பரம்பினது.

(5) அதைப் பற்றினவர்கள் திரள்கூட்டமாயிருந்தார்கள்

(6) அவர்கள் அந்த மார்க்கத்தை அறிக்கையிட்டதினால், துன்பங்களையும் நஷ்டங்களையும் அடைந்தார்கள்.

(7) அவர்கள் குறிக்கப்பட்டநாளில் கூடிவந்து, கிறிஸ்துவைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடி பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

(8) அவர்கள் களவு விபசாரம் முதலிய துன்மார்க்கங்களை மறுத்து [illegible]யாய் நடக்கவும், சத்தியத்தைப் பேசவும் பிரதிக்கினைபண்ணினார்கள்.

(9) அவர்கள் தங்கள் போதகன்மார் [illegible]பித்தபடி ஒருவரையொருவர் சகோதரராகப் பாவித்தார்கள்.

(10) உலக காரியங்களை மகா அற்பமாக எண்ணினார்கள்.

(11) ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவுசெய்ய எப்போதும் ஆயத்தமாயிருந்தார்கள்.

(12) சரீரம் அழிந்துபோனாலும், சாவா ஜீவனை அடைவோமென்று கெட்டியாய் நம்பினார்கள்.

(13) மரணத்துக்கு அஞ்சாமல் தங்களுக்கு நேரிடும் துன்பங்களைச் சகித்தார்கள் என்பதே.

மேற்படி குறிப்புகள் விரோதிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, அவைகள் நமது வேதத்தில் காட்டியிருக்கிறவைகளுக்கு இசைவாக இருக்கின்றன.

2. யூத சரித்திரக்காரரும் அப்படியே நமது வேதத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறவைகளுக்கு இசைவான குறிப்புகளை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

(1) யோசேப்புஸ் என்னும் சரித்திரக்காரன்

க. யோவான்ஸ்நானன் இருந்தான் என்றும், அவன் சன்மார்க்கத்தைப் போதித்தான் என்றும் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான் என்றும், ஏரோது என்பவனால் சிரச்சேதம் பண்ணப்பட்டான் என்றும், ஏரோது தன் சகோதரன் மனைவியாகிய ஏரோதியாளைத் தனக்கு வைப்பாட்டியாக வைத்திருந்தான் என்றும்,

உ. இயேசுவுக்குச் சகோதரனாயிருந்த யாக்கோபு கொலை செய்யப்பட்டான் என்றும்,

ங. இயேசு என்ற ஒரு ஞானி எழுந்தருளினார்; அவர் அநேக அற்புதங்களைச் செய்தார்; சத்தியத்தை உபதேசம் பண்ணினார்; யூதர்கள் புறத்தேசத்தார்களான அநேகரைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டார்; அவரே கிறிஸ்து; பிலாத்து அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி ஒப்புக்கொடுத்தான்; மூன்றும் நாளில் உயிர்த்தெழுந்தார் என்றும் எழுதியிருக்கிறான்.

சிலர் பிந்தின இரண்டு பேரைப்பற்றிய சங்கதிகளும் யோசேப்புஸால் எழுதப்படவில்லை என்பார்கள். ஒருவேளை அவன் அவைகளை வேண்டுமென்று விட்டிருக்கலாம்.

தாசித்தசும், சுவிற்றோனியசும், பிளினியும் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப்பற்றி அவ்வளவு பிரபல்லியமாய் எழுதியிருக்க, யோசேப்புஸ் சரித்திரக்காரனுக்கு அது தெரியாதிருக்கக்கூடியதா?

அப்படி யிருந்தபோதிலும் நம்முடைய அபிப்பிராயத்துக்கு அவைகள் விகற்பமல்ல. சுவிசேஷ சங்கதிகளுக்கு விரோதமான தொன்றும் அதில் காட்டப்படவில்லை.

II. கிறிஸ்தவர்களான நூலாசிரியர்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்துமார்க்கமுண்டானதுமுதல் எழுதின தர்க்கங்கள், உதாரணங்கள், சம்பாஷணைகள் முதலியவைகளில் எப்படிப்பட்ட நியாயத்தைக் காட்டினாலும், அவர்கள் நம்முடைய புஸ்தகத்தில் அடங்கிய சங்கதிகளைத் தொடுக்கிற நியாயங்களேயல்லாமல் வேறெந்தவகையாவது மற்றொரு சங்கதி அவர்களுக்குள் வழங்கிவந்ததாகக் காட்டவேயில்லை.

1. நிருபங்களில் அப்போஸ்தலர்மார் கிறிஸ்துவானவருடைய சரித்திர வரலாற்றைக் காட்டவேண்டும் என்று எவ்வளவேனும் நோக்கமில்லாதவர்களாயினும், சுவிசேஷ சங்கதிகள் அநேகத்தை அவைகளில் இயல்பாய்க் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவையாவன:

(1) கிறிஸ்துவின் பிறப்பு, குடும்பம், சற்குணம், தாழ்மை, [illegible]மை, மறுரூபம், துன்பம், மரணம், உயிர்த்தெழுதல், பரமேறுதல்.

(2) அப்போஸ்தலர் எருசலேமில் தங்கி அற்புதங்களைச் செய்து, சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து, அநேகரை மார்க்கத்தில் சேர்த்தது; அப்படிச் சேர்க்கப்பட்டவர்களுக்குண்டான துன்பங்கள்; மார்க்கத்தை [illegible] பவுல் நுணைப்பட்டது; அவன் அற்புதங்களை நடப்பித்து அவைகள் அப்போஸ்தலனுக்குரிய அடையாளங்கள் என்று காட்டினது முதலியவைகளே. (எபி. 2. 3, 4. 2 கொரி. 12. 12.)

2. பர்னபா தன் நிருபத்தில் கிறிஸ்துவின் துன்பங்கள், அவர் பன்னிருவரைத் தெரிந்துகொண்டது, அவருக்கு உடுத்தப்பட்ட

சிவப்பான அங்கி, கொடுக்கப்பட்ட காடி, அவர் அடைந்த நிந்தை, குமரியாக் குத்தப்பட்டது, அவர் வஸ்திரத்தின்பேரில் சீட்டு போடப் அவர் உயிர்த்தெழுதல், அதன்பின்பு அவர் தரிசனமானது, பரலோக ஏறினது, அவர் செய்த அற்புதங்கள் முதலியவைகளைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறான்.

3. கிளேமெந்து. கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல், சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க அப்போஸ்தலரை உலகமெங்கும் அவர் அனுப்பினது, அவரின் தாழ்மை, வல்லமை, அவரின் வம்சம், பவுல், பேதுரு திருச்சபைக்குத் தூண்களென்பது, பேதுரு பட்ட பல துன்பங்கள், பவுல் பட்ட அடி, கல்லெறி, காவல், பல இடங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்தது முதலியவைகளைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறான்.

4. போலிக்கார்ப்பு. கிறிஸ்துவின் பொறுமை, தாழ்மை, பாடுகள், உயிர்த்தெழுதல், பரமண்டலத்துக் கேறுதல் முதலியவைகளைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறான்.

5. இக்நேசியு. கிறிஸ்துவின் வம்சம், அவர் தாயின்பேர், அவர் அற்புதமாய் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டது, அவர் பிறந்தபோது காணப்பட்ட நக்ஷத்திரம், அவர் யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றது, அவர் சிரசில் தைலம் வார்க்கப்பட்டது, பிலாத்து ஏரோது என்பவர்களால் அவருக்கு நேரிட்ட துன்பங்கள், அவர் உயிர்த்தெழுந்தது, நற்கருணையில் அப்பமும் இரசமும் பரிமாறப்பட்டது, உயிர்த்தெழுந்த பின்பு, அவர் சீஷரோடு சம்பாஷித்துப் புசித்துப் பானம் பண்ணினது முதலியவைகளைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறான்.

6. குவாடரேத்து. இரட்சகர் செய்த அற்புதங்கள் எல்லாம் மெய்யாகவே அற்புதங்களாயிருந்தன. அவரால் குணமாக்கப்பட்டவர்களும் உயிரோடெழுப்பப்பட்டவர்களும் அநேக நாட்களாய் சுகத்தோடே யிருந்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறான்.

7. யூஸ்தின் மார்ட்டர் எழுதின புஸ்தகங்களிலிருந்து சுவிசேஷ சங்கதிகளை எடுத்துச் சேர்த்தால், அதுவே ஒரு சரித்திரமாகும். அற்புதங்களைப்பற்றி அவன் காட்டியிருக்கிறதாவது, "பிறப்புமுதல் குருடர் செவிடர் சப்பாணியாயிருந்தவர்களுக்கு அவர் ஒரு வார்த்தை சொல்ல, ஒருவன் பார்வையடைகிறான், ஒருவன் கேட்கிறான், ஒருவன் நடக்கிறான்; அவர் மரித்தோரை உயிரோடே எழுப்பினதில், மனிதர் தம்மை யாரென்று 'அறியப்பண்ணினார்'" என்பதே.

இதற்குப் பின்னுள்ளவர்கள் எழுதியிருக்கிற விசேஷங்களை எடுத்துக் காட்டவேண்டிய அவசியமில்லை. மேற்படி குறிப்புகளைப் பார்க்கையில், ஆதிகாரணரும் அவருடைய சீஷரும் சொன்ன சங்கதி

கள் வேறு, பின் வந்தவர்கள் ஏற்படுத்தின சங்கதிகள் வேறு என்று எண்ணுவதற்கு ஆதாரமில்லை. ஏனெனில்;

(1) பூர்வீகமுதல் இறங்கிவந்திருக்கிற புஸ்தகங்களில் பிரசங்கித்தார் சொல்லியதற்குக் குறிப்பில்லை.

(2) பிற்காலங்களில் கிறிஸ்துமார்க்கம் பரம்பின பல தேசங்களில் ஒரு இடத்திலாகிலும் கிறிஸ்துமார்க்கச் சங்கதிகள் வேற்றுமைப்படவில்லை.

(3) கிறிஸ்துமார்க்கம் பல துன்பகாலங்களில் எத்தன்மையாயிருந்ததோ, அத்தன்மையாகவே அத்துன்பங்கள் நீங்கினபின்பும் இருந்துவருகிறது.

(4) கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே உபதேசங்களைப்பற்றி விகற்பங்களுண்டானாலும், மார்க்கத்துக்கு ஆதாரமுள்ள சங்கதிகளைப்பற்றி விகற்பமேயில்லை.

III. கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அநுசரித்த ஆதிஜனங்களுக்குள் வழங்கி வந்த சடங்குகளும் வழக்கங்களும், இப்போது வழங்குகிற சரித்திர சங்கதிகளிலிருந்து உற்பத்தியானவைகள். ஆகையால் அவர்கள் அங்கீகரித்த சங்கதிகளும் இவையே என்று தீர்மானிக்கத்தகும்.

1. கிறிஸ்துவானவர் தம்முடைய சீஷர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டும் என்று கற்பித்தார். அப்படியே ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் என்ற சரித்திரக் குறிப்புகளிருக்கின்றன.

2. தம்மைப்பற்றினவர்கள் சபையாகக் கூடிவரவேண்டும் என்று கற்பித்தார். அந்தப்படியே கூடினார்கள் என்று அஞ்ஞான சரித்திரக்காரரே சாட்சியிட்டிருக்கிறார்கள்.

3. கர்த்தருடைய இராப்போசனத்தை எப்போதும் கொண்டாட வேண்டும் என்று கற்பித்தார். சுவிசேஷம் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் இராப்போசனம் கொண்டாடப்பட்டதென்று வேண்டிய சாட்சிகளினால் அறிகிறோம்.

ஆட்சேபனை. ஏதோ ஒரு காரணத்தினாலே இந்தச் சடங்குகளும் வழக்கங்களும் நடந்துவந்தன. அவைகளுக்கு ஒரு காரணத்தைச் சொல்லக்கட்டவேண்டும் என்பதாக எழுதி இப்படிக் காண்பித்திருக்கிறதென்றால்;

உத்தரவு. வழக்கம் முந்தியும் அதற்கு வகைசொல்லக்கட்டுகிற சரித்திரம் பிந்தியும் எழுதப்பட்டால் சரித்திரத்தில் சொல்லப்படுகிற குறிப்புகள் அதிக விபரமாயிருக்கும். கர்த்தருடைய இராப்போசனத்தைப்பற்றிச் சொல்லிய குறிப்புகள் மிகவும் சொற்பமாயும் சுருக்கமாயுமிருக்கிறதே.

IV. இப்போது வழங்குகிற சுவிசேஷ சங்கதிகள் ஆதிமுதல் வழங்கினவைகளே என்பதற்கு யோசிக்கத்தக்க வேறொரு அநுமானமுண்டு; அதாவது சுவிசேஷ ஆகமங்கள் எழுதப்பட்டபோது, கிறிஸ்துமார்க்கச் சங்கதிகள் பெரும்பாலும் பிரபல்லியமாயிருந்தன.

1. லூக்கா சுவிசேஷ முகவுரையைப் பார்க்கையில் அது விளங்குகிறது. தெயோப்பிலு முன் கேட்டிருந்த சங்கதிகளைக் குறித்துமாத்திரம் லூக்கா அவனுக்கு எழுதியிருக்கிறான்.

2. யோவான் எழுதின சுவிசேஷத்தைப் பார்த்தாலும் அது விளங்குகிறது. சில காரியங்கள் தெளிவாய்த் தெரியும் என்பதை விட்டு அவைகளைச் சாடையாக எழுதியிருக்கிறானேயொழிய விபரமாய் எழுதவில்லை. திருஷ்டாந்தமாக, கிறிஸ்துவானவர் பரமேறின சங்கதி (6–22.) இது சரித்திரமுறையாய் வரவேண்டுமானால் கடைசியில் வரவேண்டியது. பின்னும் 3. 13; 16. 28; 20. 17. பார்க்க. மேலும் யோவான் இன்னார் என்று எல்லாருக்கும் தெரிந்ததுபோல வைத்து, அவன் கிறிஸ்துவானவரைக்குறித்து இன்ன சாட்சி சொன்னான் என்று எழுதியிருக்கிறான். யோவான் காவலில் வைக்கப்பட்டதும், சீமோன் பேதுரு இன்னான் என்பதும் அப்படியே அக்காலத்தோருக்குத் தெரிந்த காரியமாக எண்ணி எழுதினதாகத் துலங்குகிறது.

3. மத்தேயு சுவிசேஷத்தைப் பார்த்தாலும் அது விளங்குகிறது. அவன் எல்லாருக்கும் தெரிந்தகாரியம் என்று கிறிஸ்துவானவர் பரமேறினதை விட்டிருக்கிறான். ஆனால் அவனாவது யோவானாவது, கிறிஸ்துவானவர் வேறுவகையாய்ப் போனார் என்று சொல்லவில்லை.

8. அதிகாரம்.

புதிய ஏற்பாட்டில் அடங்கிய சரித்திர சங்கதிகள் யாவும் பூராவாய் நம்பப்படத்தக்கவைகள் என்று அந்தப் புஸ்தகங்களைக்குறித்தும், அவைகளை எழுதினவர்களைக் குறித்தும் அதிலிருக்கிற குறிப்புகளைக்கொண்டு பார்ப்போம்.

I. சுவிசேஷங்களை எழுதினவர்களைக்குறித்துச் சொல்லிய குறிப்புகளைப் பார்த்தால், நாலு சுவிசேஷகர்களில் ஒருவராவது ஒரு ஆகமத்தை எழுதினான் என்று ஒப்புக்கொண்டால், நம்முடைய காரியத்துக்கு வேறே அத்தாட்சி வேண்டியதில்லை.

1. சுவிசேஷங்களை எழுதினவர்களின் நிலைமை,

(1) முதல் சுவிசேஷத்தை எழுதினவன் கிறிஸ்துமார்க்க ஆதி சாட்சிகளில் ஒருவன்.

(2) இரண்டாம் சுவிசேஷத்தை எழுதினவன், அக்காலத்தில் எருசலேமில் குடியிருந்து, அப்போஸ்தலரோடே பழகினவனாயிருந்தான்.

(3) மூன்றாம் சுவிசேஷத்தை எழுதினவன், கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் போதித்தவர்களில் முக்கிய முயற்சியுள்ளவனாயிருந்தவனோடே பழகி தான் போன பிரயாணங்களில் அப்போஸ்தலரைக் கண்டு சம்பாஷித்தவன்.

(4) நாலாம் சுவிசேஷத்தை எழுதினவன், பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரில் ஒருவன்.

2. சுவிசேஷங்களை எழுதினவர்கள் அவர்கள் எழுதின சங்கதிகள் நடந்தகாலத்திலும் இடத்திலுமிருந்தவர்கள்.

(1) அவர்களில் இரண்டுபேர் தாங்கள் சொல்லிய சங்கதிகள் சம்பவித்தபோது பெரும்பாலும் கூடவேயிருந்து பார்த்தவர்கள். அவர்கள் முழுவதும் பொய்யும் புரட்டுமானதை எழுதினார்களென்றால், அப்படி எழுதுவதற்கு சுயப்பிரயோசனத்துக் கேதுவான ஒரு நோக்கமாயிருக்கவேண்டும். ஆனால்,

க. அதினால் அவர்கள் உலகப்பிரயோசனத்தை அடையவில்லை.

உ. துன்பத்தையும் மரணத்தையும் அநுபவித்தார்கள்.

ங. அவர்கள் பொய்க்கு விரோதமாய்ப் போதித்துச் சத்தியத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணியிருக்கப் புரட்டானவைகளை எழுதுவார்களா?

(2) மற்ற இரண்டு சுவிசேஷகரும் ஆதிசாட்சிகளான அப்போஸ்தலமாருடன் பழகினவர்களாயும், அவர்களிடத்தில் கேட்டறிந்தவர்களாயும் (லூக். 1. 1–4), அவர்கள் காலத்தில் தங்கள் ஆகமங்களை எழுதினவர்களாயுமிருந்தார்கள்.

3. மேற்சொல்லிய காரியங்களைக்கொண்டு நாம் நிதானிக்கத்தக்கது.

(1) முதல் சுவிசேஷம் மத்தேயுவால் எழுதப்பட்டதென்றால், அப்போது ஆதிசாட்சிகளில் ஒருவர் எழுதின சரித்திரம் நம்மிடத்திலிருக்கிறது. அதைக்கொண்டு கிறிஸ்துவானவர் செய்ததாகச் சொல்லப்பட்ட அற்புதங்களைப்பற்றி நாம் நிதானிக்கலாம்.

(2) ஆனால் நியாயதோரணைக்காக, அது மத்தேயுவால் எழுதப்பட்டதல்லவென்று வைத்துக்கொண்டாலும், யோவான் சுவிசேஷம் அவனால் எழுதப்பட்டதானால், நம்முடைய நியாயத்துக்கு அது பெலக்குறைவாயிருக்கமாட்டாது.

(3) மத்தேயு, யோவான் எழுதின சுவிசேஷங்கள் கள்ளப்புஸ்தகங்களாயிருந்தாலும், லூக்கா சுவிசேஷம் அவனால் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அல்லது மாற்கு சுவிசேஷம் அவனால் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அப்போஸ்தலர் காலத்திலிருந்தவனும் அவர்களோடே பணிவிடை செய்தவனுமாகிய ஒருவன் எழுதிய சரித்திரம் நமக்கு இருந்தால், அது நம்முடைய நியாயத்துக்குப் போதுமானது.

(4) மேலும் மாற்கு தன் சரித்திரத்தை மத்தேயு லூக்கா என்பவர்கள்பேரால் வழங்கப்பட்ட சுவிசேஷங்களிலிருந்து எடுத்துச் சுருக்கி எழுதினான் என்றும், அந்தச் சுவிசேஷங்கள் மத்தேயு லூக்கா என்பவர்களால் எழுதப்படவில்லை என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். அப்போஸ்தலருடைய [illegible]டாளியாயிருந்த மாற்கு எடுத்தெழுதின சரித்திராகமங்கள் அப்போ[illegible]லர் காலத்திலிருந்தன என்பதும், அவைகள் அப்போது கண்ணியம[illegible] எண்ணப்பட்டுவந்ததென்பதும், அவைகளிலிருந்து [illegible] ஒரு [illegible]ரித்திரத்தைச் சுருக்கி எழுதினான் என்பதும் தெளிவாயிருக்கிறதே.

(5) யோவான் [illegible]விசேஷம் பிரத்தியேகமான சாட்சியம் என்று எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

(6) ஆகவே சுவிசேஷங்களில் ஒன்றாவது கர்த்தா நிச்சயமுடையதென்றால் அதிலடங்கிய சரித்திரங்கள் நம்பப்படத்தக்கதென்று அறிந்துகொள்ளலாம்.

II. கிறிஸ்துமார்க்க உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறதில் நாம் அவைகளின் சேர்க்கையான அதிகாரத்தையும் கவனிக்கவேண்டும்.

1. மற்றெந்த சரித்திரத்தையும்விட [illegible]விசேஷ சரித்திரத்துக்குத் திரளான சாட்சியங்களுண்டு. ஆனால் நாம் வழக்கமாய் அதை வாசித்து வருவதால், அதைப்பற்றிய [illegible]ண்ணமற்றவர்களாயிருக்கிறோம். எப்படியெனில்;

(1) கிளமெந்து ரோமேனஸ் அல்லது இக்னேசியு அல்லது போலிக்கார்ப்பு எழுதின ஆகமங்களில் கிறிஸ்துவானவருடைய சரித்திரத்தை வாசிக்கையில், வேதாகமத்தில் சொல்லியதற்கு இசைவாயிருக்கிறதென்று உடனே அறிந்துகொள்ளுகோம்.

(2) நாம் லூக்கா சுவிசேஷத்தை [illegible]றியாதவர்களாயிருந்து மத்தேயு சுவிசேஷத்தை மாத்திரம்பார்வையி[illegible], அப்பால் முதல்

தடவையாக லூக்கா சுவிசேஷத்தை நாம் வாசிக்கிறதானால், அதில் சொல்லப்பட்டவைகள், மத்தேயுவில் காட்டப்பட்டவைகளுக்கு இசைவாயிருக்கிறதென்று காண்கையில், அது நமக்கு நலமான சாட்சியமாயிருக்கும் என்றறியலாம்.

(3) அப்படியே யோவான் சுவிசேஷத்தைப் புதிதாய் வாசித்தாலும் காணப்படும்.

(4) மாற்கு சுவிசேஷத்தைப் புதிதாய் வாசித்தால், நாம் அறிந்த சரித்திரத்துக்கு அது பொருளடக்கமாகக் காணப்படும்.

மாற்கு அல்லது பூர்வத்திலுள்ள ஒருவன் அந்தச் சரித்திரத்தை சுருக்கி எழுதினால், அப்போது அந்தப் புத்தகத்தின் அருமை பெரிதாயிருக்கும் என அறிந்துகொள்ளலாம்.

(5) [illegible] நாலு பிரத்தியேகமான சரித்திரமிருப்பதினால், அவைகளில் [illegible]டப்பட்டிருக்கிற சங்கதிகளுக்கு ஆதாரமிருக்கவேண்டுமே.

(6) மூன்றினவர்கள் விட்டதில[illegible], மற்றவர்கள் சேர்ந்தருளையாக எழுதிவந்திருக்கிறதைப் பார்க்[illegible] [illegible]ரித்திரத்தின் உண்மையை அது விளக்குகிறதாயிருக்கிறது.

(7) ஆதிசாட்சிகளில் சிலர் நிருபங்களை எழுதி[illegible] [illegible]ளில் மூலசரித்திரத்தைக் காட்டியிருப்பதைப் பார்க்கில், பின்னும் அதிகமான பலத்த அத்தாட்சியை நமக்கு விளக்குகிறது.

2. நம்முடைய கருத்தை வேறேவகையாய்த் திருப்பிப்பார்த்தால், அப்போது அது எப்படியிருக்கக்கூடியது?

(1) சம்பவங்கள் நவமாயும், அதைப் பிரசித்தப்படுத்த ஆதிசாட்சிகள் ஆஜராயும், அப்போஸ்தலர் பிரசங்கிப்பதிலும் பிரயாணத்திலும் சபையைச் சேர்ப்பதிலும் அலுவலாயுமிருக்க, இவைகளெல்லாம் அடிக்கடி அப்போது உண்டான துன்பத்தில் நடப்பிக்கப்பட்டால், ஆதிசாட்சிகள் பின்னடியாருக்கு மூலசரித்திரத்தை உடனே எழுதும்படி நினையாதிரார்கள்.

(2) மேலும் அவ[illegible]த்தினிமித்தம் அவர்களில் சிலர் தங்களுடைய வேலையையிட்டு நிருபங்களையும் எழுதியிருக்கக்கூடியது.

(3) ச[illegible] விர்த்தி[illegible]கவே, அற்புத சங்கதிகளைப்பற்றி வெவ்வேறான செய்திகள் [illegible]பேசப்படுமாதலால், தங்கள் எஜமானுடைய சரித்திரத்தைப்பற்றிய [illegible]ண்மையான வரலாறு எழுதவது அவசியம் என்று காணப்[illegible]

(4) சரித்திரம் எழுதப்பட்டும் அப்போஸ்தலரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டும், அல்லது அவர்களால் போதிக்கப்பட்டதற்கும் இசைவாயுமிருந்தால், மற்ற சரித்திரங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல் நின்றுபோம்.

(5) மேற்சொல்லியவைகளுக்கு நமது வசமிருக்கிற சரித்திரம் இசைவாயிருக்கிறது.

க. நம்மிடத்தில் அநேக நிருபங்களிருக்கின்றன. அவைகளில் மார்க்கத்துக்குக் காரணரைப்பற்றி விசேஷித்த குறிப்புகள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

உ. நம்மிடத்தில் ஐந்து சரித்திரங்களிருக்கின்றன. அவைகள் சீக்கிரத்துக்குள்ளாக மதிக்கப்பட்டுவந்தன.

III. புதிய ஏற்பாட்டின் சரித்திர ஆகமங்களின் கர்த்தா நிச்சயம் சந்தேகமற அவசியமென்றாலும், நியாயதோரணைக்கு அது அவசியமல்ல. நம்முடைய ஆகமத்தில் [illegible] போதித்த சங்கதி அடங்கியிருக்கிறதா? என்பதே நமக்கு முன்னிருக்கிற கேள்வி.

1. அப்போஸ்தலமாரால் போதிக்கப்பட்ட ஜனங்கள், அந்த ஆகமங்களை அங்கிகரித்தார்கள் என்றால் அவைகள் அப்போஸ்தலமார் போதனைகளுக்கு இசைவாயிருந்ததென்று சட்டமாய்த் தீர்மானிக்கலாம்.

2. நாலு சுவிசேஷங்களிலே இரண்டில் அத்தாட்சிகள் அடங்கியிருக்கிறது. அவைகளில் ஒன்று கிறிஸ்துவின் பாடுகளைக் கண்கொண்டு பார்த்த ஒருவனால் எழுதப்பட்டது. மற்றது அப்போஸ்தலரோடு இருந்த ஒருவனால் எழுதப்பட்டது.

(1) யோவான் கிறிஸ்துவானவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதையும், அவர் விலாவில் ஈட்டிகொண்டு குத்தினதையும் சொன்னபின்பு அதைக் கண்டவன் சாட்சிகொடுக்கிறான். அவனுடைய சாட்சி மெய்யாயிருக்கிறது. நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படி தான் சொல்லுகிறது மெய்யென்று அவன் அறிந்திருக்கிறான் என்று காட்டியிருக்கிறான். (19. 35.)

(2) பேதுருவுக்கும் இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்த சீஷனுக்கும் உண்டான சம்பாஷணையை எடுத்துரைத்தபின்பு, "இந்தச் சீஷனே இவைகளைக்குறித்து சாட்சி கொடுத்து இவைகளை எழுதினவன். அவனுடைய சாட்சி மெய்யென்றறிந்திருக்கிறோம்" என்று எழுதியிருக்கிறான். (21. 24.)

கள்ளத்தனமாய் எழுதுகிறவன் இப்படி மறைவுபோல் எழுதமாட்டான்.

3. இன்னொரு சுவிசேஷம் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளை எழுதினவனால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அவன் எல்லா அப்போஸ்தலரும் இருந்த காலத்திலிருந்தவனும், ஆதிசாட்சிகளில் ஒருவனுடைய கூட்டாளியுமாயிருந்தான். அப்போஸ்தலர் நடபடியில் "நாம்" என்று சொல்வதால் அது உறுதிப்படுகிறது.

9. அதிகாரம்.

புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள ஆகமங்கள் [illegible] நிச்சயம் அதாவது மெய்ப்பொருள் அடங்கிய ஆகமங்கள் என்பதைப்பற்றிப் பேசுவோம்.

இந்த அதிகாரத்தி லடங்கிய பொருளை நாம் கவனிக்கையில் மூன்று குறிப்புகளை நாம் மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவையாவன:

முதலாவது, நாலு சுவிசேஷங்களில் ஒன்றாவது, அதை எழுதினவராகச் சொல்லப்பட்டவராலேயே எழுதப்பட்டதென்றால், சுவிசேஷ சங்கதிகள் நம்பப்படுவதற்கு அதால் எவ்வளவு நிச்சயமுண்டு.

இரண்டாவது, அந்த நாலு சுவிசேஷங்களும் இன்னின்னாரால் எழுதப்பட்டதென்று சொல்லக்கூடாதிருந்தும், அவைகள் துவக்கத்திலுள்ள சீஷராலேயே எழுதப்பட்டனவென்றும், ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களால் அங்கிகரிக்கப்பட்டனவென்றும்மாத்திரம் ஒப்புக்கொண்டால், சுவிசேஷ சங்கதிகள் நம்பப்படுவதற்கு எவ்வளவு நிச்சயமுண்டு.

மூன்றாவது, புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள பற்பல புஸ்தகங்களின் சேர்க்கையான அத்தாட்சிகளினாலே சுவிசேஷ சங்கதிகள் எவ்வளவாய்த் திருஷ்டாந்தப்படுகிறது. என்பதுமே.

இப்போது அப்புஸ்தகங்கள் பொதுப்பட மாத்திரமல்ல, ஒவ்வொன்றும் மெய்யாய் நம்பப்படத்தக்கதென்றும், அவைகள் இன்னாரால் எழுதப்பட்டவென்று சொல்லப்பட்டபடியே எழுதப்பட்டவைகளென்றும் [illegible] சாரித்து அறியவேண்டும்.

இதற்கு அநுகூலமாக முதலிலே நாம் பார்க்கத்தகும் சில குறிப்புகளுண்டு. அவையாவன:

I. அந்தப் புஸ்தகங்களுக்கு அநேக கையெழுத்து [illegible]கள் இந்நாள்வரையும் காக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1. அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று தொலைதூரமான பல தேசங்களிலே கண்டெடுக்கப்பட்டன.

2. அவைகள் அச்சடிக்கும் கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப்படு முன்னமே எழுதப்பட்டவைகளாயும், 700, 800, 1,000 வருஷங்களுக்கு அதிகமான பழமையுள்ள நகல்களாயுமிருக்கின்றன.

3. அவைகள் பல பாஷைகளில் திருப்பப்பட்ட நகல்களுமுண்டு; அந்தப் பாஷைகளில் சிலவை அநேக நூற்றாண்டுகளாய் பேச்[சில்] வழங்காமல் நின்றுபோயிருக்கின்றன.

4. மேற்சொல்லியவைகளைப் பார்க்கையில் அந்த ஆகமங்கள் தற்காலத்தில் எழுதப்பட்டவைகளல்லவென்று அறியலாம். அவைகளில் அடங்கியவைகளும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமில்லாமல் இசைவாயிருக்கின்றன.

II. புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட பாஷையையும் நடையையும் கவனித்தால், அது அப்போஸ்தலருடைய நிலைமையைப்போலொத்தவர்களாலேயே எழுதப்பட்டதென்று சொல்லத்தக்கது.

1. அதின் பாஷை நடை, கிரந்த நடையுமல்ல, அல்லது பூர்வீக கிறிஸ்தவ பிதாக்களின் நடையுமல்ல.

2. அதின் பாஷை நடை, எபிரெய சூரிய பாஷையைத் தாய் பாஷையாகப் படித்துக் கிரேக்க பாஷையை அப்பியாசம் பண்ணினவர்களுடைய நடைபோலிருக்கிறது.

3. எபிரெயு பாஷையை அறிந்த ஜஸ்தின் மார்ட்டர், ஒரிஜன், எப்பிப்பானு என்ற கிறிஸ்தவ பிதாக்கள் எழுதியிருக்கிற பாஷை நடையானது, புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்டிருக்கிற பாஷைநடைக்கு எவ்வளவும் பொருந்தாமல், மிக வித்தியாசமாயிருக்கிறது.

4. ஆகவே புதிய ஏற்பாடானது மிகப் பூர்வீகமுள்ளதென்றும் அப்போஸ்தலர் காலத்துக்குரியதென்றும் ரூபகாரப்படும்.

III. புதிய ஏற்பாட்டு ஆகமங்களில் அற்புத சங்கதிகள் அடங்கி இருப்பதால், அவைகளை ஒப்புக்கொள்ள மனதில்லாமல், அவைகள் அப்போஸ்தலமார் முதலியவர்களால் எழுதப்படவில்லையென்று சிலர் சாதிக்கலாம்.

1. அவைகளில் அடங்கியவைகளெல்லாம், சாதாரண சங்கதிகளாயிருக்குமாகில், அவர்களாலே எழுதப்பட்டதைக்குறித்து ஒருவரும் தர்க்கிப்பார்கள்.

2. யோசேப்புஸ், பைலோ என்பவர்கள் எழுதின ஆகமங்கள் அவர்களால் எழுதப்படவில்லையென்று யாராவது சாதிப்பதுண்டா? கோரான் மகமதுவால் எழுதப்படவில்லையென்று சொல்வாருண்டா?

3. மற்றப் புஸ்தகங்களை எப்படி அங்கீகரிக்கிறார்களோ, அப்படியே நம்முடைய ஆகமங்களையும் அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று நாம் விரும்புவது நியாய விரோதமல்ல.

IV. கிறிஸ்துமார்க்க ஆரம்பத்தில் கள்ளப் புஸ்தகங்களை உண்டு பண்ணுவதும், மற்றவர்கள் அவைகளை அங்கீகரிக்கும்படி செய்வதும் லேசான காரியமாயிருக்குமாகில், கிறிஸ்துநாதருடைய நாமத்திலே அநேக கள்ளப் புஸ்தகங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். அப்படி எழுதப்படாததற்கு ஏகாந்தரமென்ன?

1. கிறிஸ்துநாதர் எழுதினதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு சிறு நிருபமுண்டு. அது யூசிபியு என்பவன் எழுதின ஆகமத்தில் பாய்ச்சி எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

2. சபை தோன்றின காலமுதல், வேதசாஸ்திரிகள் [illegible]ன பேர்கள் சுவிசேஷ ஆகமங்களிலுள்ள அநேக குறிப்புகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்க, மேற்படி நிருபத்தைக்குறித்து ஒருவராவது மூன்று வருடக்காலங்களாய் ஒரு வார்த்தையாவது எழுதியிருப்பதில்லை.

V. புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள புஸ்தகங்கள் இன்னாரால் எழுதப்பட்டனவென்று பின்வந்தவர்கள், கண்டபடியே பேர் எழுதிவைத்தார்களானால், அந்த ஆகமங்களில் விசேஷித்த மனிதராய்க் காட்டியிருக்கிறவர்கள் பேரையல்லவா எழுதியிருப்பார்கள்? அப்படி அவர்கள் எழுதியிருப்பதைக் காணோம்;

1. மத்தேயுவை ஆயக்காரன் என்று சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதேயல்லாது அவனுடைய திறமையைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

2. மாற்கைப்பற்றி சுவிசேஷத்தில் ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை. மற்ற இடங்களில் அவனைக்குறித்து குறை கூறியிருக்கிறது.

3. லூக்காவைப்பற்றி சுவிசேஷத்தில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. மற்ற இடங்களில் சாடையாய் இரண்டுதரம் வருகிறது.

4. ஆதலால் அந்த ஆகமங்களுக்குப் பேர்விளங்கின ஆரம்பத்தில் கண்டபடி சொன்னார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது உள்ளபடியே பேர் வழங்கிவந்ததென்று சொல்லவேண்டும்.

VI. புதிய ஏற்பாட்டு ஆகமங்களைக் குறித்துக் கிறிஸ்தசபைகள் விகற்பமில்லாமல் அதிசீக்கிரத்தில் ஏகமாய் ஒன்றுபட ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

1. மற்றக் காரியங்களைக்குறித்து என்னென்ன வாக்குவாதங்களும் விகற்பங்களும் நேரிட்டாலும், புதிய ஏற்பாட்டு ஆகமங்களைக் குறித்து அவர்கள் எல்லாருக்கும் உண்டாயிருந்த சம்மதம் மிகவும் கவனிக்கப்படத்தக்கதாயிருந்தது.

2. 363 வருஷம் வரையும் அவ்வாகமங்களைப்பற்றி அதிகாரிகள் ஒரு சட்டத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை.

3. மேற்படி வருடத்தில் லவோதிக்கேயாவூரில் முப்பது நாற்பது கண்காணிகள் கூடி அதுவிஷயத்தையிட்டு முதலாவதாய் சட்டம் ஏற்படுத்தினார்கள்.

4. இன்னின்ன புத்தகம் இன்னாராலே எழுதப்பட்டதென்பதைப் பூர்வீக அத்தாட்சிகளைக்கொண்டு கவனிக்கவேண்டியது.

அந்த அத்தாட்சிகளை பதினொரு பிரமாணங்களாய்ப் பிரித்துப் பார்ப்போம்.

1. பிரமாணம்.

அப்போஸ்தலர் காலமுதல் அல்லது அப்போஸ்தலர் காலத்துக்கு அடுத்த காலமுதல் இந்நாள்வரையும் தொடர்ச்சியாய் வந்த வேதசாஸ்திரிகளும் சரித்திரக்காரரும் புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள சரித்திர புஸ்தகங்களாகிய நான்கு சுவிசேஷங்களையும் அப்போஸ்தலர் நடபடியையும் எழுதினவர்கள் இன்னார் என்றும், அவைகளிலுள்ள சங்கதி இன்னதென்றும் குறிப்பாகவும் நேராகவும் எழுதிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பிரமாணத்தை விளக்கும் உதாரணங்கள் மிகவும் தெளிவும் பெலனுமுள்ளது. அவ்வித நியாயங்கள் 1000 வருஷம் கடந்த பின்பும் பெலனாகத்தானிருக்கும். திருஷ்டாந்தமாக: சாந்தலிங்க சாமியார், திருவள்ளுவர் குறளிலிருந்து சில வாக்கியங்களை மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். அதைப் பார்க்கையில்,

1. சாந்தலிங்கசாமியார் காலத்தில் திருவள்ளுவர் குறள் இருந்ததென்றும்,

2. அவன் அதைப் படித்திருந்தான் என்றும்,

3. அந்தக் குறள் திருவள்ளுவராலே எழுதப்பட்டதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வந்ததென்றும்,

4. அவன் எடுத்து எழுதின காரியத்துக்கு அது அதிகாரமுள்ளதாய் யாவராலும் எண்ணப்பட்டதென்றும் அறியலாம்.

இப்போது நாம் சாதிக்கிற பொருளுக்குரிய உதாரணங்களைப் பார்ப்போமாக.

I. பர்னபா. பவுலின் தோழன். அவன் ஒரு நிருபம் எழுதியிருக்கிறான். அதை அவன் எழுதினானென்று 194–௵ கிளெமெந்தும், 230–௵ ஒரிஜனும், 315–௵ யூசியனும், 392–௵ எரோமும் சாட்சியிட்டிருக்கிறார்கள். பர்னபா, "அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர்" என்று எழுதியிருக்கிறபடி நாம் எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவோம் என்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறான்.

1. இந்த வார்த்தைகள் மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் மாத்திரம் இரண்டுவிசை வருகிறது (20. 16: 22. 14.) மற்றெந்தப் பூர்வீக புஸ்தகங்களிலும் அவைகள் வருகிறதேயில்லை.

2. எழுதியிருக்கிறபடி என்ற வாசகம் யூதர்கள் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து ஓர் வாக்கியத்தை எடுத்துக் காட்டுகிற முறையாம். பர்னபா யூதனாயிருந்தபடியால் அவன் மேற்படி வாக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டிய வகையைப் பார்க்கில் அதை வேதநூலாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஆகமத்திலிருந்து எடுத்தான் எனத் திருஷ்டாந்தப்படுகிறது.

II. கிளெமெந்து. பவுலின் உத்தம கூட்டாளி (பிலி. 4. 3.) அவன் கொரிந்தியருக்கு எழுதின நிருபத்தில் கர்த்தராகிய இயேசுவானவர், தயவையும் மனவுருக்கத்தையும் காண்பிக்கவேண்டுமென்று சொன்ன வாக்கியங்களை நன்றாக நினைவுகூருங்கள். "நீங்கள் செய்வதெப்படியோ அப்படியே உங்களுக்குச் செய்யப்படும். நீங்கள் அளக்கிற அளவின்படியே உங்களுக்கு அளக்கப்படும், ஞ." என்ற வாசகங்களை எடுத்துரைத்திருக்கிறான். (மத். 5. 7: 7. 1, 2: 18. 6. லூக். 6, 37, 38: 17. 2.)

கர்த்தராகிய இயேசுவானவர் சொன்ன வார்த்தைகளை நினைவுகூருங்கள் என்கிற குறிப்பு மிகவும் கவனிக்கப்படத்தக்கது.

1. புதிய ஏற்பாட்டில் நாம் பார்க்கிறபடி மேலே சொல்லியிருக்கிற வசனங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவானவர் சொன்ன வசனங்கள் என்றும்,

2. கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாரும் அப்படியே ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்றும் அறியலாம்.

3. கிளமெந்து கொரிந்தியருக்கு நிருபத்தை எழுதினபோது ரோமாபுரி சபையாரும் அவனுடன் சேர்ந்து எழுதினதால் அதிலடங்கிய அபிப்பிராயம் ரோமாபுரி சபையாருடைய அபிப்பிராயமாகவு மிருந்தது.

ஆட்சேபனை. கிளமெந்து எடுத்துக்காட்டிய வாக்கியங்கள்.

1. வார்த்தை வார்த்தையாக வேதத்திலிருக்கிறபடியே எழுதப்படவில்லை.

2. இன்ன புஸ்தகத்திலிருந்து எடுத்ததாகக் குறிப்பாகக் காட்டப்படவில்லை.

3. அவன் எடுத்துக்காட்டிய வகையைப் பார்க்கில் அந்த வார்த்தைகள் பாரம்பரியமாய் வழங்கப்பட்டவைகளா யிருக்கவேண்டும் என்பாருண்டு.

சமாதானம். 1. [illegible] 29ல் அஞ்ஞானிகளுக்குள் வழங்கப்பட்ட துன்மார்க்கங்களை முறைப்படி க் காட்டியிருப்பதைப் பார்க்கில் ஒரு புஸ்தக[illegible]ன் அதைப் பார்த்து எழுதுவதற் கேதுவாயிருக்கும். ஆனால் அப்போஸ்தலன் இன்ன புஸ்தகத்திலிருந்து அவைகளை எடுத்து எழுதினதாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

2. பவுல் கொரிந்தியருக்கு எழுதின முதல் நிருபத்திலிருந்து கிளமெந்து அநேகம் வாக்கியங்களை எடுத்துக் காட்டியிருந்தும், இன்ன புஸ்தகங்களிலிருந்து எடுத்தெழுதினேன் என்று அவன் சொல்லவில்லை.

3. வேதத்திலிருந்து பொதுவாகப் பொருள் எடுத்துரைப்பது வழக்கமாயிருந்தது. ஆகவே மேற்சொல்லப்பட்ட வாக்கியங்கள் வேதத்தில் இன்ன புஸ்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டதென்று சொல்லாதிருந்தும், அவைகள் சுவிசேஷத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தனவென்றும் அதிலிருந்து அவைகள் எடுக்கப்பட்டனவென்றும் தீர்மானிக்கலாம்.

ஆட்சேபனை. கிளமெந்து அப்போஸ்தலரிடத்திலிருந்து வாய்மொழியாய்க் கேட்ட காரியத்தை எழுதினார் எனவுஞ் சொல்லலாம்.

உத்தரவு. அப்படியிருந்தபோதிலும் அப்போஸ்தலமார் போதித்தபடியே சுவிசேஷ ஆகமத்தில் எழுதியிருக்கிறதென்று சொல்லப்படும் பிரமாணத்துக்கு அது விரோதமில்லை.

III. ஏர்மா. மேய்ப்பன் என்ற ஒரு [illegible] எழுதியிருக்கிறான். அது மிகப் பூர்வமுள்ளது என்று 178 [illegible] இரேநேயும், 194-ஆம் அலெக்சந்திரிய கிளமெந்தும், 200-ஆம் தெர்த்துல்லியானும், 230-ஆம்

ஓரிஜனும் அவன் எழுதினதாகச் சாட்சியிட்டிருக்கிறார்கள். அவன் மத்தேயு, லூக்கா, யோவான் சுவிசேஷங்களிலிருந்து அநேக வாக்கியங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறான். (மத். 10. 32, 33: 13. 3: 28. 18. லூக். 8. 5: 12. 8, 9: 16. 18. யோவா. 10. 7, 9: 14. 6.)

ஆட்சேபனை. மேற்படி ஆகமம் தரிசனை காண்கிறவகையாய்ச் சொல்லுகிற பொருளுள்ளதல்லவா?

உத்தரவு. ஏர்மா தன் ஆகமத்தை எழுதுவதற்கு முன்னமே சுவிசேஷங்கள் பிரசித்தப்பட்டிருந்தன.

IV. இந்நாசி. 37-ஆம் அந்தியோகியாவுக்குக் கண்காணியானான். அவன் சில நிருபங்களை எழுதியிருக்கிறான். அவைகளில் மத்தேயு சுவிசேஷத்திலும் 3. 15: 10. 16. யோவான் சுவிசேஷத்திலும் 3. 8: 10. 9. இருந்து வாக்கியங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறான். ஆனால் இன்ன ஆகமத்திலிருந்து அவன் எடுத்ததாகச் சொல்லவில்லை. அந்த ஆகமம் மற்றவர்களுக்குந் தெரிந்ததே என்று எண்ணி, அதின் பொருளை எடுத்து எழுதியிருக்கிறான் என்று நினைக்கத்தகும்.

V. போலிக்கார்ப். சிமிர்னாபட்டணத்து கண்காணி. யோவான் அப்போஸ்தலனுடன் பழகினவன். இரேநேயு அவன் நடக்கையையும் போதனையையுங்குறித்து எழுதியிருப்பதில் அவன் சொன்னதெல்லாம் வேதவசனத்தில் சொல்லியதற்குச் சரியாகவே யிருந்ததென்று சாட்சியிட்டிருக்கிறான். போலிக்கார்ப் ஒரு சிறு நிருபம் எழுதியிருக்கிறான். அதில் புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள புஸ்தகங்களைக் காட்டிய உத்தேசம் 40 குறிப்புகளைக் காணலாம் (மத். 7. 1, 2: 5. 7. லூக். 6. 37, 38, ஞ.). இதைக் கவனிக்கையில் அவன்தானும் அவன் சபையாரும் புதிய ஏற்பாட்டாகமங்களை மெய்ப்பொருளுள்ளவைகள் என்று எண்ணியிருந்தார்கள் என்று தீர்மானிக்கலாம்.

VI. பப்பியாஸ். போலிக்கார்ப்பின் சிநேகிதனும் யோவான் அப்போஸ்தலன் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவனுமிருந்தான். அவன் [illegible] நிருபத்திலிருந்து [illegible] எடுத்தெழுதியிருப்பதில் மத்தேயு தன் சுவிசேஷத்தை எபிரெய பாஷையில் எழுதினான். மாற்கு பேதுருவோடே பழகி அவனுடைய போதனையிலே தன் சுவிசேஷத்தை எழுதினான் என்றும் காட்டியிருக்கிறான்.

இதுவரையும் சொல்லப்பட்ட சாட்சிகள் அப்போஸ்தலருடைய காலத்திலிருந்தவர்கள். அவர்கள் எழுதின குறிப்புகளைப் பார்க்கையில் சுவிசேஷ [illegible]க்கு அநுகூலமானவைகள் [illegible].

VII. ஜஸ்டின் [illegible] 150-ஆம் தோன்றினான். அவன் அஞ்ஞானிகளுக்கு ஒரு ஆகமத்தையும் யூதர்களுக்கு ஒரு ஆகமத்தையும்

எழுதினான். அவைகளில் உத்தேசம் 25 இடங்களில் சுவிசேஷ சங்கதிகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறான் (மத். 25. 41. மாற். 8. 31. லூக். 10. 19, ற.). கிறிஸ்துநாதருடைய பிறப்பைப்பற்றி மத்தேயு யோவான் என்பவர்கள் எழுதிய வாக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டி, இயேசுகிறிஸ்துவானவரைப்பற்றி சகலத்தையும் எழுதிவைத்தவர்கள் போதித்தபடியே நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டு அவர்கள சாட்சியை நம்புகிறோம் என்கிறான். அவன் தான் மேற்கோள் வாக்கியங்களாக எடுத்துக்காட்டும் வாக்கியங்களை இன்ன புஸ்தகத்திலிருந்து எடுத்ததாகச் சொல்லாதிருந்தும் அவைகளை அப்போஸ்தலர் எழுதின சங்கதிகள் என்றும், அப்போஸ்தலரோடு பழகினவர்கள் எழுதின சங்கதிகள் என்றும் சொல்லியிருப்பதைக் கவனிக்கையில் நமக்குள் வழங்கிய நான்கு சுவிசேஷங்களுக்கும் அப்போஸ்தல நடபடிக்கும் இந்தப் பேர் தகுமானதாயிருக்கிறது.

VIII. ஈகீசிப்பு. பலஸ்தீனாவிலிருந்து ரோமாபுரிவரையும் செய்த பிரயாணத்தில், ஒவ்வொரு பட்டணத்திலும் நியாயப்பிரமாணமும், தீர்க்கதரிசிகளும், கர்த்தரும் போதித்த ஒரே உபதேசமே போதிக்கப்பட்டு வருகிறதென்று எழுதியிருக்கிறான். இதினால் நாம் நிதானிக்கிறதென்னவென்றால் நியாயப்பிரமாணம் என்றும், தீர்க்கதரிசிகள் என்றும் சொல்லிய வார்த்தைகள் எழுதப்பட்ட ஆகமங்களுக்குப் பேராய் வழங்கினதுபோல கர்த்தர் என்று சொல்லியது சுவிசேஷங்களுக்கு வழங்கினது என்பதே.

IX. கி. பி. 170. லீயோன், வீயன்னா பட்டண சபைகள் தங்களிலுள்ள சில விசுவாசிகள் இரத்தச்சாட்சிகளாய் மரித்த செய்தியை, ஆசியா பிரிகியா நாடுகளிலுள்ள சபைகளுக்குத் தெரியப்படுத்தினதில் லூக்கா யோவான் சுவிசேஷங்களிலிருந்தும், அப்போஸ்தலர் நடபடியிலிருந்தும் வார்த்தைக்கு வார்த்தை சரியாய்ச் சில வாக்கியங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். (யோவா. 16. 2.)

X. இரிநேயு. லீயோன் பட்டணத்துக் கண்காணி. அவன் நாலு சுவிசேஷங்கள்மாத்திரம் உண்டென்று சொல்லியிருக்கிறதுமல்லாமல் அவ்வாகமங்களிலிருந்து வாக்கியங்களை எடுத்துரைத்து, அவைகளை இன்னார் எழுதினார்கள் என்று காட்டியிருக்கிறான். தள்ளுபடி ஆகமங்களிலிருந்து ஒரு குறிப்பையாவது எடுத்துக் காட்டவில்லை.

மத்தேயு தன் சுவிசேஷத்தை எப்படித் துவக்கியிருக்கிறான் என்றும், மாற்கு தன் சுவிசேஷத்தை எப்படித் துவக்குகிறான் என்றும், ... எழுதின முகாந்தரம் இன்னது என்றும், யோவான் தன் சுவிசேஷத்தை எழுதின விசேஷித்த நோக்கம் இன்னதென்றும் எழுதியிருக்கிறான்.

இதுவரையும் சொன்ன சாட்சிகளைக்குறித்துக் கவனிக்கத்தக்க ஓர் விசேஷமுண்டு, அவர்களெல்லாரும் ஒரே தேசத்தாரல்ல. ஒன்றுக்கொன்று தூரமான இடங்களிலிருந்தவர்கள். கிளெமெந்து ரோமாபுரியிலும், இக்நாசி அந்தியோகியாவிலும், போலிக்கார்ப் சிமிர்னாவிலும், யூஸ்றின் மார்ட்டர் சீரியாவிலும், இரிநேயு பிராஞ்சுதேசத்திலும் இருந்தார்கள்.

XI. கி. பி. 192. அலெக்சந்திரியா பட்டணத்து கிளமேந்து. நாலு சுவிசேஷங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்திட்டத்தையும், அவைகளை எழுதினவர்கள் இன்னார் என்பதையும் காட்டியிருக்கிறான்.

XII. கி. பி. 192. தெர்த்துல்லியான். புதிய ஏற்பாட்டு வாக்கியங்களை எடுத்துக்காட்டி, அந்தப் புஸ்தகம் திவ்விய அதிகாரமுள்ளதென்றும், அவைகளை இன்னின்ன சபைகள் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்றும் சாட்சியிட்டிருக்கிறான். அவனால் தள்ளுபடி ஆகமங்களிலிருந்து ஒரு வாக்கியமாவது எடுத்துக் காட்டப்படவில்லை. சுவிசேஷ ஆகமங்கள் இத்தனையென்றும், அவைகளை எழுதினவர்கள் இன்னார் என்றும், அவர்களுடைய விசேஷ குறிப்பு இன்னதென்றும் காட்டியிருக்கிறான்.

XIII. கி. பி. 230. ஒரிஜன். உலகமெங்குமுள்ள திருச்சபையில் நான்கு சுவிசேஷங்களை விகற்பமில்லாமல் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லி, அவைகளை எழுதினவர்கள் இன்னார் என்று பேர் காட்டியிருக்கிறான். அவன் எழுதின ஆகமங்கள் எல்லாம் இருந்தால், ஏறக்குறைய வேதாகமத்திலுள்ள வாக்கியங்களையெல்லாம் அவைகளில் கண்டுகொள்ளலாம்.

அவன் தள்ளுபடி ஆகமங்களிலிருந்து சில வாக்கியங்களை எடுத்துரைத்தபோது, அவைகள் திவ்விய அதிகாரமுள்ளவைகளல்ல என்று எச்சரித்திருக்கிறான்.

XIV. கி. பி. 258. கார்தோகோபட்டணத்து கண்காணியாகிய சிப்பிரியான். பரதீசென்னும் தோட்டம் நான்கு நதிகளாலே பாய்ச்சப்பட்டதுபோல், திருச்சபையானது நான்கு சுவிசேஷங்களினாலே பாய்ச்சப்படுகிறது என்று எழுதியிருப்பதோடே அப்போஸ்தலர் நடபடி ஆகமத்தையும் பேர்சொல்லி அதை திவ்விய வேத எழுத்து என்றும் சொல்லியிருக்கிறான்.

XV. கி. பி. 290. ஜர்மனிதேசத்து பெற்றூபட்டணத்து கண்காணியாகிய விக்றீறேர். நாலு சுவிசேஷங்களையும் நான்கு ஜீவஜெந்துக்களாகிய உருவங்களின் போல் வரைந்து, இந்நான்கு ஜீவஜெந்துக்கள் நான்கு சுவிசேஷங்களே என்று சொல்லி, அந்தந்தச் சுவிசேஷம்

தொடங்குகிற வகையை விசேஷித்து எழுதியிருக்கிறதுடன் அப்போஸ்தலர் நடபடி புஸ்தகத்தையும் பேர்காட்டி எழுதியிருக்கிறார்.

XVI. கி. பி. 300. அர்நோபியு, லக்தந்தியு என்னும் இருவர் கிறிஸ்துமார்க்க உதாரணங்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சுவிசேஷங்களில் அடங்கிய பொருள்களை அந்த உதாரணங்களில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அர்நோபியு சுவிசேஷ சரித்திரங்களை எழுதினவர்கள் கண்கண்ட சாட்சிகளாயிருந்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறான்.

XVII. கி. பி. 315. செசரியாபட்டணத்து கண்காணியாகிய யூசேபியு நாலு சுவிசேஷங்கள் எழுதப்பட்ட சமயங்களையும், அவைகள் எழுதப்பட்ட ஒழுங்கையும்பற்றி எழுதியிருக்கிறான்.

இவனுக்குப்பின் எழும்பின திரளானபேர் சுவிசேஷங்களை இன்னின்னார் எழுதினார்கள் என்று சொல்லி, அவைகளிலிருந்து ஏராளமான வாக்கியங்களை எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள்.

மேற்சொல்லிய சாட்சிகளைக் கவனிக்கையில், நான்கு சுவிசேஷங்களையும் அப்போஸ்தலர் நடபடியையும் எழுதினவர்கள் இன்னின்னார் என்றும், அவைகளிலுள்ள சங்கதி இன்னதென்றும் குறிப்பாகவும், நேராகவும் பூர்வ நூலாசிரியர் எழுதியிருப்பதாக அறியலாம்.

2. பிரமாணம்.

மேற்சொல்லியபடி அவைகளை நேராகவும் குறிப்பாகவும் காட்டிய இடத்தில் அவைகளை முக்கியப்படுத்துகிறவகையாயும் கிறிஸ்தவர்களுக்குண்டான விகற்பங்களைத் தீர்க்கிறதற்கு அவைகளே அதிகாரமுள்ளவைகளாயும் காண்பித்திருக்கிறார்கள்.

வேதாகமத்திலிருந்து வாக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டப்படும்போதெல்லாம் பிரமாணத்தில் சொல்லப்படுகிற குறிப்பு அதில் தொகுத்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அதைக்குறித்துச் சில உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

I. கி. பி. 168. தெயோப்பிலு தீர்க்கதரிசனங்களையும் சுவிசேஷங்களையும்பற்றி எழுதியதில் அவைகளை எழுதினவர்கள் எல்லாரும் தேவனுடைய ஒரே ஆவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று காட்டியிருக்கிறான். இந்த வார்த்தைகளைக் கவனிக்கையில் சுவிசேஷ ஆகமங்கள் அக்காலத்தில் மதிக்கப்பட்ட வகையை அறியலாம்

II. வேத எழுத்துகள் பிரசித்தமான 158-வருஷங்களுக்குப்பின் ஆர்ட்டேமேன் என்ற எத்தனுக்கு விரோதமாய் பேர்சொல்லப்படாத

ஒரு ஆசிரியன் எழுதினதை யூசேபியு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறான். அதாவது ஒருவேளை விரோதிகள் சொல்லிய காரியம் ஒப்புக்கொள்வதற்கு இடமாகும். ஆனால் முதலாவது திவ்விய வேத எழுத்துகள் அவர்களுக்கு விரோதமாய் சாட்சியிடுகிறதையும், இரண்டாவது விக்டோர் என்பவனுக்கு முன்னுள்ள சகோதரர் எழுதியிருக்கிறவைகளையும் பார்க்கும்போது அவர்கள் சொல்லியதை ஒப்புக்கொள்ளலாகாது என்பதே. இதைக் கவனிக்கையில் இரண்டு காரியங்களை அறியலாம்.

1. அக்காலத்தில் திவ்விய வேதஎழுத்துகள் என்று பேர் விளங்கிய ஆகமம் இருந்தது என்பதும்.

2. கிறிஸ்தவ ஆசிரியர்களில் பேர்போனவர்கள் எழுதின ஆகமங்களிலும் அவைகள் முக்கியமாக மதிக்கப்பட்டன என்பதுமே.

III. இப்போலித்து தன் சிநேகிதன் ஒருவனுக்கு எழுதினதில் "நான் இப்பொழுது பரிசுத்த வேத எழுத்துகளாகிய திவ்விய ஊற்றினிடத்திலிருந்து உமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறேன்" என்று சொல்லி, தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபங்களிலிருந்தும், வேதத்திலுள்ள மற்றப் புஸ்தகங்களிலிருந்தும் அநேக வாக்கியங்களைக் காட்டியிருக்கிறான். இவனுடைய அபிப்பிராயப்படி தேவவசனம்போல் மற்றெல்லாப் புஸ்தகமும் அவன் மனதுக்குத் திருப்தியுண்டாக்கவில்லை யென்பது தெளிவாயிருக்கிறது.

IV. கி. பி. 230. ஓரிஜன் "திவ்விய வேத எழுத்துகள்" என்றும், "வேதவசனம்" என்றும், "திவ்வியமாக விசுவாசித்து அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகள்" என்றும் சொல்லியிருக்கிறான்.

V. கி. பி. 258. சிப்பிரியான். "எந்தச் சங்கதியைக் குறித்தாவது சந்தேகம் தோன்றினால் சுவிசேஷங்களும் அப்போஸ்தலர் எழுதின நிருபங்களுமாகிய ஊற்றண்டையில் போய் ஆராயுங்கள்" என்றும், சுவிசேஷத்தில் அடங்கிய போதனைகளே திவ்விய பிரமாண அதிகாரமுள்ளது, அது நமது நம்பிக்கைக்கு அஸ்திபாரம், நமது விசுவாசத்துக்கு ஆதாரம், நாம் சொல்லவேண்டிய மார்க்கத்துக்கு வழிகாட்டி, நாம் இராஜ்யத்தைநோக்கும் வழியில் நமக்கு காவல் என்றும் எழுதியிருக்கிறான்.

VI. நோவேத்தூஸ். வேத எழுத்துகளின் அதிகாரத்தைக் காட்டும்படி "இவைகளே தப்பறைகளை மாற்றவும் தர்க்கங்களைத் தீர்க்கவும் அதிகாரமுள்ளவைகள்" என்று சொல்லியிருக்கிறான்.

VII. லவோதிக்கேயாவின் கண்காணி அனத்தோலியு "திவ்விய வேத எழுத்துகள்" என்கிறான்.

VIII. ஆரியர் என்னப்பட்ட கொள்கைக்காரர், தேவவஸ்துவைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சில வார்த்தைகளை மறுத்து "அவைகள் வேதத்தில்" காணப்படாதபடியால் ஒப்புக்கொள்ளத்தகாது என்றார்கள்.

ஆரியருடைய கொள்கையைக் கண்டித்த அதனாசியு பழைய புதிய ஏற்பாடுகளடங்கிய புஸ்தகங்களை அட்டவணையாகக் காட்டி "இவையே இரட்சண்ய ஊற்று." இவைகளிலே இரட்சிப்புக்குரிய உபதேசம் கூறப்படுகிறது. இவையோடு ஒருவனும் கூட்டவும் வேண்டாம், குறைக்கவும் வேண்டாம் என்கிறான்.

IX. எருசலேம் பட்டணத்து கண்காணி சிரில். "விசுவாசத்துக்குரிய திவ்விய விஷயங்களைப்பற்றி பரிசுத்த வேத எழுத்துகளில் அடங்கியவைகளையேயல்லாமல் மற்றவைகளை அங்கீகரிக்கப்படாது" என்றான். அவன் சொல்லிய பரிசுத்த வேத எழுத்துகள் நமது வேத புஸ்தகமே என்பது அவன் எழுதின அட்டவணையினாலே விளங்குகிறது.

X. கி. பி. 368. எபிப்பானியு. ஆரியர், ஒரிஜன் என்பவர்களுடைய கொள்கைகளைப் பற்றினவர்களுடைய குற்றம் கண்டிக்கப்படுகிறபோது "நீங்கள் சாதிக்கிற விஷயத்துக்கு பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாடு ஆகிய இவைகளிலிருந்து ஒரு வாக்கியத்தையாவது எடுத்துக் காண்பியுங்களேன்" என்கிறான்.

XI. கி. பி. 355. பேபாதியு கண்காணி. "பரிசுத்த வேதாகமங்கள்" என்கிறான்.

XII. செசரியா பட்டணத்துக் கண்காணி பாசில். "வேதத்துக்கு" இசைவானதை அங்கீகரிக்கவும் இசைவில்லாததை வெறுக்கவும் வேண்டும் என்கிறான்.

XIII. சூரியதேசத்தானாகிய எப்பிராயீம். "சுவிசேஷமாகிய பரிசுத்த ஆகமத்தில் அடங்கிய சத்தியபொருளே நமக்குக் குறைவில்லாத சட்டம். அத்தோடே ஒன்றைக் கூட்டுகிறதும் குறைக்கிறதும் மகா பாதகம்" என்கிறான்.

XIV. கி. பி. 378. எரோம். தனக்கு முன்னிருந்த பூர்வ ஆசிரியர் சில புஸ்தகங்களை அதிகாரமுள்ளவைகளாகப் பொருள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சிலவைகளுக்கு அப்படிப்பட்ட அதிகாரமில்லையென்று அவர்களே ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்று காட்டியிருக்கிறான். அந்தக் குறிப்பினாலே தன்னுடைய ஆகமமும் சத்தியாசமாய் எண்ணப்பட்டதாக அறியலாம்.

3. பிரமாணம்.

இப்புஸ்தகங்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் ஒரே ஆகமமாகச் சேர்க்கப்பட்டன.

1. கி. பி. 740. இந்நாசி தீர்க்கதரிசனமென்றும், சுவிசேஷமென்றும் சொல்வதைப் பார்க்கில் திரட்டப்பட்ட புஸ்தகத்துக்குச் சுவிசேஷம் என்ற பேரைக் கொடுத்திருக்கிறதாக நிதானிக்கலாம்.

அலக்சந்திரியா கிளெமெந்து புதிய ஏற்பாட்டாகமங்களைச் சுவிசேஷங்கள் என்றும், அப்போஸ்தலர் என்றும் காட்டியிருக்கிறான்.

2. அப்போஸ்தலர் காலத்துக்கு அடுத்த காலத்திலிருந்த கோதிராத்து முதலானவர்கள் தாங்கள் பிரயாணமாய்ப்போன தேசங்களிலெல்லாம் சுவிசேஷங்களைக் கூடக் கொண்டுபோனதாக யூசிபியு எழுதியிருக்கிறான்.

3. கி. மு. 170. இரிநேயு பழைய ஏற்பாட்டை நியாயப்பிரமாணம் என்றும், தீர்க்கதரிசனமென்றும் பிரிப்பதுபோல, புதிய ஏற்பாட்டைச் சுவிசேஷகர் ஆகமமென்றும், அப்போஸ்தலர் ஆகமமென்றும் இருவகையாய்ச் சொல்லுகிறான்.

4. மெலித்தோவென்பவன், தன் சிநேகிதனுக்கெழுதின நிருபத்தில் பழைய ஏற்பாடு என்று சொல்வதைப்பார்க்கையில் அக்காலத்திலே புதிய ஏற்பாடு என்ற ஒரு சேர்க்கை ஆகமம் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று அநுமானிக்கலாம்.

5. கிளமெந்து. நியாயப்பிரமாணத்துக்கும், தீர்க்கதரிசனத்துக்கும் இசைவும் சம்மந்தமும் இருக்கிறதுபோலவே, அப்போஸ்தலருக்கும் சுவிசேஷத்துக்கும் இசைவும் சம்மந்தமும் உண்டென்று சொல்லுகிறான்.

6. தெர்த்துல்லியான். சுவிசேஷங்கள் என்றும், அப்போஸ்தலரென்றும் சொல்லி யெல்லாவற்றையும் சேர்க்கையாய்க் காட்டும்படி புதிய ஏற்பாடு என்றும் காட்டியிருக்கிறான்.

7. சிப்பிரியான் [illegible]மத்தைக்குறித்துச் சொல்லுமிடத்தில் அது இரண்டு பங்குகளுள்ளதென்றும், ஒன்று சுவிசேஷங்கள் அல்லது கர்த்தருடைய வேதவசனமென்றும், மற்றது அப்போஸ்தலர் அல்லது அப்போஸ்தலர் நிருபமென்றும் சொல்லியிருக்கிறான்.

8. யுசிபியுஸ். யோவான் சுவிசேஷத்தை நாலாம் புத்தகமாக வருகிறதென்று சொல்லியிருக்கிறான். சேர்க்கையாயிருக்கும் புஸ்தகங்களுக்கு இப்படிச் சொல்லப்படுவதேயன்றி தனிமையாயிருக்கும் புஸ்தகத்துக்கு அப்படி யாரும் சொல்லார்கள். கி. பி. 303. தியோக்

கிளேசியான் ரீயன் கிறிஸ்தவர்களில் அநேகரைக் கொன்று அவர்களுடைய வேதாகமங்களைக் கண்டுபிடித்துத் தீயில் எரித்துப்போடவுத்தரவுபண்ணினன். கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் தங்கள் வேத புஸ்தகத்தைக் கொடாமல் தங்கள் ஜீவனை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். கி. பி. 312. கொனஸ்தந்தீன் இராயன்காலத்தில், வேதாகமத்தை நகல்படுத்திப் பரிபாலனம் பண்ணவும் சிறப்பாய் அலங்கரிக்கவும் ராஜபொக்கிஷத்திலிருந்து செலவு கொடுக்கப்பட்டது.

துன்பகாலத்தில் காப்பாற்றப்பட்டதும், சுகமுள்ளகாலத்தில் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான வேதாகமமே நம்மிடத்திலிருக்கிற புதிய ஏற்பாடு.

4. பிரமாணம்.

நம்மிடத்தில் இருக்கிற வேதாகமங்களை, விசேஷிக்கத்தக்கதாகவும், சிறப்பிக்கத்தக்கதாகவும் அவைகளுக்குப் பற்பல முக்கியமான பேர்கள் வழங்கின.

I. போலிக்கார்ப்பென்பவன் பரிசுத்த வேத எழுத்துகள் என்றும், கர்த்தருடைய வாக்கியங்கள் என்றும்,

II. யூஸ்திறின் மார்ட்டர். சுவிசேஷங்கள் என்றும்,

III. தியோனிசியு கர்த்தருடைய வேதவசனங்கள் என்றும்,

IV. இரிநேயு என்பவன் திவ்விய எழுத்துகள் என்றும், வேத எழுத்துகள் என்றும், கர்த்தருடைய வேத எழுத்துகள் என்றும், சுவிசேஷகரும் அப்போஸ்தலரும் எழுதின ஆகமங்கள் என்றும்,

V. தெயோப்பிலு. மத்தேயு சுவிசேஷத்திலிருந்து ஒரு வாக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டி இது சுவிசேஷகனுடைய சப்தமென்றும்,

கிளமேந்து. புதிய ஏற்பாட்டை திவ்விய புஸ்தகங்கள் என்றும், வேத எழுத்துகள் என்றும், கர்த்தருடைய வேத எழுத்துகள் என்றும், தேவஆவியினாலே வந்த வசனங்கள் என்றும், சுவிசேஷமாகிய மெய்நூலின்படியுள்ள புஸ்தகமென்றும்,

VI. தேர்த்துல்லியான் மேற்சொல்லிய பேர்களால் அழைப்பதுடன் சுவிசேஷங்களை நம்முடைய [illegible]மென்றும்,

VII. ஓரிஜன் பழைய புதிய ஏற்பாடென்றும், பூர்விக நவீன எழுத்துக்கள் என்றும், பழைய புதிய வேதவசனங்கள் என்றும்,

VIII. சிப்பிரியான். தேவஆவியானவரின் புஸ்தகமென்றும், திவ்விய சம்பூரண ஊற்று என்றும் அழைத்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிச் சொல்லப்படுகிற விசேஷ பெயர்களினாலே பூர்வகாலத்திலுள்ளவர்கள் அ[illegible]புஸ்தகங்களை அருமையாக எண்ணி மிகுதியும் மதித்தார்கள் என்று சொல்[illegible]லாம்.

5. பிரமாணம்.

ஆதிகிறிஸ்தவர்கள் சபையாகக் கூடின இடங்களில் அவைகள் வெளியரங்கமாய் வாசிக்கப்பட்டும் விஸ்தரிக்கப்பட்டும் வந்தன.

I. கி. பி. 1[illegible]0. யூஸ்திறின் மார்ட்டர். கிறிஸ்தவர்கள் தேவாராதனையை நடத்தும் ஒழுக்கத்தைக் குறித்துச் சொல்லும்போது அப்போஸ்தலர் எழுதின சரித்திரக் குறிப்புகளாவது, தீர்க்கதரிசிகளுடைய ஆகமங்களிலாவது இருக்கிற நேரத்துக்குத் தக்கதாய் வாசிக்கப்படும். பின்பு சபையின் முதலாளி பிரசங்கம் பண்ணுவார் என்று எழுதியிருக்கிறான்.

இதில் நாம் மூன்று குறிப்புகளைக் கவனிக்கவும்.

1. அப்போஸ்தலமார் எழுதின சரித்திரக் குறிப்புகளை, இன்னொரு இடத்தில் சுவிசேஷ ஆகமங்கள் என்று வழங்கினதாகச் சொல்லுகிறான்.

2. அவன் சொல்லுகிற குறிப்பினால் ஒரு சபையில்மாத்திரமல்ல, எல்லாச் சபைகளிலும் வேதாகமம் வாசிக்கப்பட்டு வந்தது என்று அறியலாம்.

3. அந்த வழக்கம் நூதனமாய் உண்டாகாமல், வெகுநாட்களாய் உண்டாயிருந்ததென்று காணலாம்.

II. கி. பி. 190. தேர்த்துல்லியான், கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே தேவாராதனை நடத்தப்பட்ட வகையைக்குறித்துச் சொல்லுமிடத்தில் "நாங்கள் திவ்விய வேத எழுத்துகளை ஞாபகப்படுத்தும்படியாய்க் கூடிவருகிறோம். அந்தப் பரிசுத்த வேத எழுத்துகளைக்கொண்டு எங்கள் விசுவாசத்தை விர்த்தியாக்குகிறோம்" என்று காட்டியிருக்கிறான்.

III. கி. பி. 216. ஓரிஜன். பலஸ்தீனாவில் பிரயாணம்பண்ணின போது அவன் சபையில் வேதத்தை வாசிக்கவும், விஸ்தரித்துப் பிரசங்கிக்கவும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டதாக [illegible] எழுதியிருக்கிறான்.

ஓரிஜன் தானே "சபையில வேதவசனங்களை வாசிக்கிறோம். ஜனங்களுக்குப் பொருளை விஸ்தரித்துக் காட்டுகிறோம்" என்று எழுதியிருக்கிறான். ஓரிஜனுடைய பிரசங்கம் ஒரே புஸ்தகமாகச் சேர்க்கப்பட்டு இந்நாள்வரைக்கும் வழங்கிவருகின்றன.

IV. சிப்பிரியான் சபைகளில் "வெளிப்படையாய் வாசிக்கிறது ஏற்றது" என்றும், இரத்தசாட்சிகளா[illegible]கற்[illegible] காரணமாகிய கிறிஸ்துவினுடைய சுவிசேஷத்தை வாசிக்கிறது உத்தமமே என்றும் எழுதியிருக்கிறான்.

V. அகுஸ்தீன். "நம்முடைய கோவில்களில் ஆண்பெண்ணாகிய சகல ஜனங்களும் ஐக்கியமாகச் சேருகிறார்கள். அவர்கள் நடக்க வேண்டிய நல்லொழுக்க மின்னதென்று வாசிக்கக் கேட்கிறார்கள். வேதாகம புஸ்தகங்கள் சகல இடங்களிலும் வாசிக்கப்படுவதால் அவைகளிலடங்கிய அற்புதங்கள் ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் நன்றாய்த் தெரிந்தவைகள்" என்று காட்டியிருக்கிறான்.

இப்படி எங்கும் வாசிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்கள் இப்போது நமது வசமிருக்கிற வேதபுஸ்தகமே யல்லாது வேறல்ல. நமக்குள் வழங்கிய நாலு சுவிசேஷங்களேயல்லாமல் வேறே எந்த வகையான சுவிசேஷமும் வாசிக்கப்பட்டதற்கு யாதொரு அத்தாட்சியுமில்லை.

6. பிரமாணம்.

இப்புஸ்தகங்களின்பேரில் வியாக்கியானங்களும், தொடர்ச்சியும் சோக்கையுமான சரித்திரங்களும் எழுதப்பட்டும், பற்பல நகல்கள் சேர்த்து ஒத்துப்பார்க்கப்பட்டும், பல பாஷைகளில் திருப்பப்பட்டும் வந்தன.

I. தாத்தியான் என்பவன், கி. பி. 170. நான்கு சுவிசேஷங்களின் சங்கதிகளையெல்லாம் முறையாய்க் கண்டுபிடிக்கும் சுவிசேஷ சம்பந்த விளக்கம் என்ற ஒரு புஸ்தகத்தை எழுதினான். ஆதிமுதல் நாலு சுவிசேஷங்களே வழங்கிவந்தன என்பதற்கு இது போந்த அத்தாட்சியாயிருக்கிறது.

II. பொந்தேனுஸ் என்பவன் வேதவாக்கியங்களின்பேரில் வியாக்கியானம் எழுதினான்.

III. அலெக்சந்திரியா பட்டணத்து கிளெமெந்து. பழைய புதிய ஏற்பாடுகளிலுள்ள அநேகம் புஸ்தகங்களின்பேரில் சுருக்க வியாக்கியானம் எழுதினான்.

IV. தெர்த்துல்லியான், தன்னோடு தர்க்கித்த ஒருவனிடத்தில் மூலபாஷையாகிய கிரேக்கில் எப்படி எழுதியிருக்கிறதென்று பார்க்க வேண்டும் என்றான்.

V. கி. பி. 212. பேர்தெரியாத ஒருவன் சில பட்டர் சொன்ன சில வாசகங்களைக்குறித்து வேதபுஸ்தகங்களுக்குரிய பூர்வீக பிரதிகளைப் பார்க்கவேணுமென்றான்.

VI. யூசிபியு வேதாகமங்கள்பேரில் வியாக்கியானம் எழுதின அநேகரைக்குறித்துச் சொல்லுகிறான்.

VII. கி. பி. 230. ஜூலியூ ஆப்பிரிக்கானு என்பவன் மத்தேயுவிலும் லூக்காவிலுமுள்ள தலைமுறை அட்டவணைகளைப்பற்றி எழுதினான்.

அம்மோனியூ என்பவன் நான்கு சுவிசேஷங்களிலு மடங்கிய சரித்திரத்தை ஒரே சரித்திரமாக எழுதினான்.

ஓரிஜன் என்பவன், புதிய ஏற்பாட்டில் அநேக புஸ்தகங்களின் பேரில் வியாக்கியானம் எழுதினான்.

VIII. தியோனியுசியு என்பவன், கிறிஸ்துநாதருடைய உயிர்த்தெழுதலைக்குறித்து, நான்கு சுவிசேஷங்களிலும் சொல்லிய குறிப்புகளைச் சேர்க்கையாக்கி சமாதானப்படுத்தும்படி எழுதினான்.

விக்றோரின் என்பவன், மத்தேயு சுவிசேஷத்தின்பேரில் வியாக்கியானம் எழுதினான். லூசியானும், எசுக்கியுவும், புதிய ஏற்பாட்டு நகல்களை ஒத்துப்பார்த்துக் கைப்பிழைகளைத் திருத்தினார்கள்.

IX. நாலாம் நூற்றாண்டில் 15 பேர் வரையும் புதிய ஏற்பாட்டைக் குறித்து அநேக குறிப்புகளை எழுதினார்கள்.

யூசிபியு. சுவிசேஷங்களில் விகற்பமாய்த் தோன்றினவைகளுக்குச் சமாதானம் எழுதினான்.

தம்சு. அரிதான வாக்கியங்களை வியாக்கியானஞ்செய்யவேண்டிய வகையைக்குறித்து எரோமிடத்தில் ஆலோசனை கேட்டான்.

நீசேபட்டணத்து கிரகோரி. உயிர்த்தெழுதலைக்குறித்து நாலு சுவிசேஷங்களிலும் சொல்லிய குறிப்புகளைச் சமாதானப்படுத்துகிற வகையாய் எழுதினான்.

X. அம்புரோஸ். லத்தினில் திருப்பப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டு நகல்களில் அதிக வேற்றுமையிருக்கிறதென்று சொல்லி மூலபாஷையாகிய கிரேக்கில் சொல்லியிருக்கிறதையே அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்றான்.

XI. எரோம் லத்தீன் பாஷையில் திருப்பப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டை மூலபாஷையோடு ஒத்து ஆராய்ந்து திருத்திப் பிரசித்தப்படுத்தினான்.

XII. கிறிசொஸ்தம். சுவிசேஷங்களையும் நடபடி ஆகமத்தையும் குறித்து அநேக பிரசங்கங்களை எழுதிப் பிரசித்தப்படுத்தினான்.

பூர்வீகத்தில் புதிய ஏற்பாடு பல பாஷைகளில் திருப்பப்பட்டது. அவைகளில் சீரியபாஷையில் திருப்பப்பட்டது [illegible] விசேஷித்தது. அது இந்நாள்வரைக்கும் இருக்கிறது.

அதில் பேதுருவின் இரண்டாம் நிருபமும், யோவானுடைய இரண்டாம் மூன்றாம் நிருபங்களும், வெளிப்படுத்தின விசேஷமும் தவிர மற்றப் புஸ்தகங்கள் எல்லாம் அடங்கியிருக்கிறது. நம்முடைய புதிய ஏற்பாட்டில் இல்லாத புஸ்தகம் அதில் இல்லை.

மேற்சொல்லிய நாலு புஸ்தகங்களுங்கூட ஐரோப்பாவில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சில பூர்வ கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இருக்கின்றன.

7. பிரமாணம்.

கிறிஸ்துசபையிலுண்டான பற்பல பிரிவினைக்காரராலும் சத்திய உபதேசத்தைப் பற்றினவர்களாலும், கள்ள உபதேசத்தைப் பற்றின வர்களாலும், இப்புஸ்தகங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அந்தந்தப் பட்சத் தார் தங்கள் தங்கள் கொள்கைக்கு இவைகளையே உதாரகல்லாக ஒப் புக்கொண்டு தர்க்கித்தார்கள்.

பூர்வீகத்திலே மோசேயின் பிரமாணம் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் செல்லத்தக்கதோ? பாவத்துக்கு முதற்காரணமேது?

கிறிஸ்துவானவரின் அதிசயதன்மை இன்னது என்ற மூன்று காரியங்களைக்குறித்துத் தர்க்கமுண்டானது; அவரவர் சாதித்த காரியத்துக்கு வேதத்தையே சாட்சியாகக் கோரினார்கள்.

I. பாசிலிதெஸ். கி. பி. 120. யூதமார்க்கத்தை ஒப்புக்கொள்ளாத வனும், கிறிஸ்தவர்களுடைய பொதுவான உபதேசத்தை அங்கீகரி யாதவனுயும் இருந்தபோதிலும், மத்தேயு சுவிசேஷத்தை ஒப்புக் கொண்டு அதற்கு ஒரு நீண்ட வியாக்கியானம் எழுதினன்.

II. வாலந்தினியான் என்ற எத்தன், தான் சாதித்த காரியங்களுக் குச் சுவிசேஷங்களிலிருந்தும் நிருபங்களிலிருந்தும் உதாரணங்க ளைச் சொல்லத் துணிந்தான்.

ஹேராக்லியோன் என்ற எத்தன், லூக்கா யோவான் சுவிசேஷங் களின்பேரில் வியாக்கியானம் எழுதினன்.

III. கார்ப்போகிராத்தியர் என்ற எத்தர்கள், பு[illegible] ஏற்பாட்டாக மங்களைத் தள்ளினதாக அவர்கள்பேரில் குற்றம் சுமத்[illegible]வில்லை.

IV. கி. பி. 150-க்கு, 200-க்கு இடையிலே தோன்றின எத்தர் கள். புதிய ஏற்பாட்டு ஆகமங்களை ஒப்புக்கொண்டு தர்க்கித்தார்கள்.

V. தாத்தியான். கி. பி. 172. இந்த எத்தன் நாலு சுவிசேஷங்களை யும் ஒரேசரித்திர சேர்க்கையாகத் தொகுத்து எழுதினன்.

VI. கிறிஸ்துநாதர் மனுஷனுயமாத்தி[illegible]ந்தாரென்று சொன்ன [illegible]வாக்கியங்களிலிருந்து நியாயம் சொ[illegible]லப் பார்த்தார்கள்.

VII. ஒரி[illegible]பவனுடைய உபதேசத்து[illegible]கு அநுகூலமாயும் பிரதிகூலமாயுமிருந்[illegible]கள், வேதாகமங்கள் திவ்விய அ[illegible]காரமுள் ளவைகள் என்று ஒப்பு[illegible]ண்டார்கள்.

VIII. சாமாசத்தா ப[illegible]ணத்துப் பவுல். கி. பி. 260. புதிய ஏற் பாட்டு வாக்கியங்களைக் கொண்டு த[illegible] கொள்கைகளை உறுதிப்படுத்

தப் பார்த்தான் என்பதில், அந்தப் புஸ்தகங்களை ஒப்புக்கொண்டான் என்று பார்க்கிறோம்.

IX. நொவேத்தியர் அல்லது செபல்லியர். வேதாகமங்களையெல் லாம் ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

X. கார்தேஸ்புரி சங்கத்தில் கூடின கண்காணிகளில் ஒருவன் வேதத்தைப் புரட்டுகிற பதிதனைச் சபிக்கவேண்டும் என்றான்.

XI. கிறிஸ்தவர்களுக்குள் சகன்திராண்டரசு, பதிதர் ஞானஸ் நானம், உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகை ஆசரிப்பது முதலியவைகளைப் பற்றி வித்தியாசமான எண்ணங்கள் உண்டானபோது, எல்லாரும் வேதாகமங்களையே கோரிப் பேசினார்கள்.

XII. தொனத்தியர். நமக்குள் வழங்குகிற வேதாகமங்களையே வழங்கினார்கள்.

XIII. ஆரியானருடைய தப்பறைகளைப்பற்றிய விவாதத்தில் இரு பட்சத்தாரும் வேதாகமத்தையே கோரிப் பேசினார்கள்.

XIV. பிரிசில்லியானர். பேலாகியர், நமக்குள் வழங்கிய வேதாக மங்களை ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

XV. கிறிசொஸ்தம் என்பவன், அநேக தப்பறைகள் எழும்பியும், எல்லாரும் சுவிசேஷத்தை முழுமையாவது, அதில் ஒருபாகத்தை யாவது அங்கீகரித்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறான்.

8. பிரமாணம்.

புதிய ஏ[illegible]ட்டுக்குள் இப்போது வழங்குகிற புஸ்தகங்களைக் குறித்துச் சந்தேகம் கொண்டவர்கள், மற்றப் புஸ்தகங்களாகிய நாலு சுவிசேஷங்களும் அப்போஸ்தலர் நடபடியும் பவுல் அப்போஸ் தலனுடைய 13 நிருபங்களும், யோவான் எழுதின முதல் நிருபமும் பேதுருவின் முதல் நிருபமுமாகிய இப்புஸ்தகங்களைச் சந்தேகமற அங்கீகரித்துக்கொண்டார்கள்.

1. எபிரெயர் நிருபம் பவுல் அப்போஸ்தலனால் எழுதப்ப[illegible] தாக ரோமை ச[illegible]பார் அங்கீகரிக்கவில்லை என்று [illegible]சொல் லியிருக்கிறான்.

2. [illegible]ரிஜன் எபிரெய நிருபத்[illegible]யும், [illegible]பேதுருவின் இரண்டாம் நிருபத்[illegible]ம், யோவான் இரண்டா[illegible] மூன்றும் நிருபங்களையும் பற்றிச் சந்தேகித்தபோது, மற்றப் புஸ்[illegible]களையும்பற்றி யாதொரு சந்தேகமுமில்லையென்றான்.

3. தியோனிசியு. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தைப்பற்றிச் சந்தேகங்கொண்டான். ஆனால் சுவிசேஷங்களைக்குறித்து அவைகள் உண்மையுள்ளவைகளென்று காட்டியிருக்கிறான்.

4. யூசிபியுஸ். யாவராலும் விகற்பமின்றி அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆகமங்களையும், விகற்பத்தோடே அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆகமங்களையும் குறித்துக் காட்டியிருக்கிறான்.

மேற்சொல்லிய குறிப்புகளைக் கவனிக்கையில் கிறிஸ்துமார்க்க ஆரம்பமுதல் சுவிசேஷ ஆகமங்கள் யாவராலும் அங்கிகரிக்கப்பட்டனவென்றும், அப்படி அவைகளை அங்கிகரித்தவர்கள் தீர்க்கமாய் ஆராய்ந்து அங்கிகரித்தார்கள் என்றும் அறியலாம்.

9. பிரமாணம்.

ஆதியிலே கிறிஸ்துமார்க்கத்தை விரோதித்தவர்கள் மேற்சொல்லிய சரித்திர ஆகமங்களை... சுவிசேஷங்களையே அந்த மார்க்கத்துக்கு ஆதாரமாகப் பாவித்து, ஆட்சேபனையாக அவைகளைக் கண்டித்து எழுதினார்கள்.

I. கி. பி. 150-லே செல்சஸ் என்ற கிறிஸ்துமார்க்க விரோதி, நம்முடைய புஸ்தகங்கள் இயேசுவின் சீஷர்களால் எழுதப்பட்டனவென்று சுட்டிக்காட்டினான். இதைப் பார்க்கையில் நம்முடைய புஸ்தகங்கள் அவன் காலத்துக்கு முந்தினவைகள் என்றும், அவைகள் அஞ்ஞானிகள் முதலிய விரோதிகளுக்கு பிரசித்தமாயிருந்தனவென்றும் அறியலாம்.

1. சீஷர்கள் இயேசுவைப்பற்றி எழுதிய சுவிசேஷங்களுக்கு விகற்பமான காரியங்களைச் சொல்லக்கூடும் என்கிறான்.

அப்படி அவன் காண்பியாமற்போனதென்ன, விகற்பமிருந்தால் இந்த மார்க்க விரோதி விட்டுவிடுவானா? அவன் சொல்லைக் குறித்துப்பார்க்கில் கிறிஸ்துவானவருடைய சீஷரால் எழுதப்பட்ட புஸ்தகமிருந்ததென்று அறியலாம்.

2. சுவிசேஷ பிரதிகளில் வேற்றுமையான பிரதிகளிருந்தால், கிறிஸ்தவர்கள் அவைகளைப் புரட்டியிருக்கவேண்டும் என்றான். அநேக பிரதிகளில் சில எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை காணப்பட்டன. ...சகப்பிழைகள் இன்னின்னவகைகளென்று அவன் எடுத்துக் காட்டவில்லை. அல்லது அந்தப் புஸ்தகங்களை எழுதினவர்கள் இன்னாரல்லவென்று ஆட்சேபிக்கவுமில்லை.

3. வேறொரு இடத்தில் அவன் ஒன்றைச் சாதித்து, அந்த நியாயத்துக்கு முடிவாக "உங்கள் ஆகமத்திலிருந்தே நாங்கள் இவைகளை ...ச் சாதிக்கிறோம் என்றான். இதைப்பார்க்கில் கிறிஸ்தவர்கள்

எல்லாரும் இந்தப் புஸ்தகங்களையே தங்களுக்குச் சட்டமாக வைத்திருந்தார்கள் என்று அறியலாம்.

4. அவன் கண்டித்திருக்கிற வேதாகமங்கள் இப்போது நம்மிடத்திலிருக்கிற சுவிசேஷ ஆகமங்கள் என்றறியலாம். எப்படியெனில்,

(1) கிறிஸ்துநாதரைக்குறித்து அட்டவணைகள் இருவகையாயிருக்கிறதென்று ஆட்சேபித்தான். இதினால் அவன் மத்தேயு, லூக்கா என்பவர்களின் சுவிசேஷங்களைப் பார்த்திருக்கவேண்டும் என்பது நிச்சயம்.

(2) கிறிஸ்துநாதர் சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது, சரீரத்திலிருந்து வடிந்த இரத்தத்தைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறான். இதினால் அவன் யோவான் சுவிசேஷத்தைப் பார்த்திருக்கவேண்டும் என்றறியலாம்.

செல்சஸ் ஆட்சேபித்த குறிப்புகளெல்லாம் இப்போது நம்முடைய சுவிசேஷங்களிலுள்ள குறிப்புகளையல்லாது வேறே ஆகமங்களிலிருந்து எடுக்கப்படவில்லை.

II. பார்பரி என்பவன், நாலு சுவிசேஷங்கள் அப்போஸ்தலர் நடபடி ஆகிய இவைகளில் அடங்கிய சங்கதிகளைக்குறித்து ஆட்சேபித்து, இந்த ஆகமங்களைத் தள்ளிப்போட முகாந்தரம் காண்பித்தால், கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அழிம்பண்ணுகிறதாயிருக்கும் என்று எழுதினான்.

இதைப் பார்க்கையில், நம்மிடத்திலிருக்கிற நாலு சுவிசேஷங்களே யல்லாது வேறே ஆகமங்கள் அக்காலத்துக் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் வழங்கப்படவில்லையென்று அறியலாம்.

III. ஜூலியன் என்பவன், மத்தேயு மாற்கு லூக்கா யோவான் என்பவர்களுடைய பேர்களைச் சொல்லி அவர்கள் எழுதின ஆகமங்களிலிருந்து குறிப்புகளை எழுதி ஆட்சேபித்தான்.

இதைப் பார்க்கையில் நம்மிடத்திலிருக்கிற ஆகமங்களே அக்காலத்துக் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் வழங்கப்பட்டதென்றும், அவ்வாகமங்கள் இன்னாராலே எழுதப்பட்டனவென்றும் கிறிஸ்தவர்கள் சொன்னதை விரோதிகள் ஆட்சேபித்து மறுப்பதற்கு இடமிருந்ததில்லையென்றும் அறியலாம்.

10. பிரமாணம்.

வேதாகமத்திலுள்ள புஸ்தகங்கள் இவையென்று ஒழுங்கான அட்டவணைகளும் எழுதப்பட்டன. அந்த அட்டவணைகள் எல்லாவற்றிலும் முன்சொல்லிய சுவிசேஷ புஸ்தகங்களின் பேர்கள் கண்டிருந்தன.

1. கி. பி. 230. ஒரிஜென் வேதாகமங்களின் பேர்களைச் சொல்லுமிடத்தில், நாலு சுவிசேஷங்கள் அப்போஸ்தலர் நடபடி இவைகளை விசேஷித்துச் சொல்லுகிறான்.

2. கி. பி. 326. அதனாசி பிரசித்தப்படுத்தின புதிய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களின் அட்டவணையில் நம்முடைய வேதாகம புஸ்தகங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

3. கி. பி. 350. சிரில் எருசலேமில் வழங்கின வேதாகம அட்டவணையைப் பிரசித்தப்படுத்தினார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் தவிர மற்றதெல்லாம் அதில் கண்டிருக்கிறது.

4. கி. பி. 369. லவோதிக்கேயா சங்கத்தார் வேதாகம அட்டவணையைப் பிரசித்தப்படுத்தினார்கள். அதிலேயும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் தவிர மற்றதெல்லாம் அடங்கியிருந்தது.

5. அந்தக்காலத்திலே அநேகர் அட்டவணை எழுதினதில், நமக்குள் வழங்கிவருகிற வேதாகமங்களையே அதில் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

6. கி. பி. 370 ஜெரோம், புதிய ஏற்பாட்டு ஆகமங்களைக்குறித்து அட்டவணை எழுதினதில் இப்போது நமக்குள் வழங்குகிற ஆகமங்களையேயல்லாது வேறே ஆகமங்களையும் காட்டவில்லை. எபிரெய நிருபத்தைப்பற்றி சற்று சந்தேகமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறான்.

7. கி. பி. 396. அகுஸ்தின் நமக்குள் வழங்குகிற ஆகமங்களின்படியே வேத ஆகமங்களுக்கு ஒரு அட்டவணை எழுதினான்.

8. ரூபின் ஒரு அட்டவணை எழுதினான். அதிலேயும் வேற்றுமையில்லாமல் எல்லாம் சரியாயிருக்கிறது.

இவ்வாகமங்களே நமக்கு வேதநூலாக முன்னோர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டவைகளாயும், நம்முடைய விசுவாசத்தை திருஷ்டாந்தப்படுத்துகிறதற்கான ஏதுவாயுமிருக்கின்றன என்று எழுதியிருக்கிறான்.

மேற்படி அட்டவணையின் அநேகங்களாயும், ஒன்றுக்கொன்று தொலைதூரமான இடத்தில் எழுதப்பட்டவைகளாயுமிருந்தன.

11. பிரமாணம்.

தள்ளுபடி ஆகமங்களைக்குறித்து இந்தக் குறிப்புகள் செல்லாதென்றும் ருசுவாய்த் திருஷ்டாந்தப்படுத்தலாம்.

1. நம்முடைய சுவிசேஷங்களும், அப்போஸ்தலர் நடபடியுமாகிய சரித்திர ஆகமங்களேயல்லாமல், அப்போஸ்தலமார்களாவது அவர்களோடே பழகினவர்களாவது எழுதினதாய்ச் சொல்லப்படுகிற வேறே புத்தகத்தைக்குறித்து ஆதிமுதல் 300வருஷக்காலமாய்ச் சரித்திரங்களையும் வியாக்கியானங்களையும் எழுதினவர்களாலே குறிப்பு காட்டப்படவில்லை. அப்படிக் குறிப்பு காட்டப்பட்டபோதிலும், அவைகளைக்குறித்துக் கண்டித்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

2. சரித்திர ஆகமங்களாயிராமலும், கள்ளத்தனமாய் எழுதப்பட்டதாயிராமலும் இருக்கிற 2 புஸ்தகங்களைப்பற்றிமாத்திரம் முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் சொல்லப்பட்டதுண்டு. ஆனால் அவைகளின் அதிகாரத்தைப்பற்றிச் சந்தேகம் உண்டானதால், வேதாகம அட்டவணையில் சேர்க்கப்படாமல் தள்ளுபடி ஆகமமாக எண்ணப்பட்டன.

3. தள்ளுபடி ஆகமத்தைக்குறித்துச் சாதிக்கத்தக்கதென்னவென்றால்,

(1) முதலாம நூற்றாண்டிலே தள்ளுபடி ஆகமங்கள் ஒன்றாவது எழுதப்பட்டதற்கு அத்தாட்சியில்லை. அந்த நூற்றாண்டில் நம்முடைய சுவிசேஷ புஸ்தகங்களெல்லாம் இருந்தது.

(2) தள்ளுபடி ஆகமங்கள் சபைகளில் வாசிக்கப்படவில்லை.

(3) அவை வேதாகமங்களில் சேர்க்கப்படவில்லை.

(4) வேதாகம அட்டவணையில் பேர் காட்டப்படவேயில்லை.

(5) அவைகளைக்குறித்துக் கிறிஸ்துமார்க்க விரோதிகள் ஆட்சேபனை செய்யவில்லை.

(6) பலவகை கொள்கைக்காரர் தங்கள் கொள்கைக்கு இவைகளிலிருந்து உதாரணம் காட்டவில்லை.

(7) அவைகளின்பேரில் வியாக்கியானங்கள் எழுதப்படவில்லை.

திருப்புதல்கள் செய்யப்படவில்லை.

ஒத்திட்டுப் பார்க்கப்படவில்லை.

(8) அவைகள் கிறிஸ்துமார்க்க ஆசிரியரால் புறக்கணிக்கப்பட்டன. தள்ளுபடி ஆகமங்களிலும், நமமுடைய சுவிசேஷங்களிலுள்ள பொருள்களே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் விகற்பமாய்க் காட்டப்படவில்லை.

10. அதிகாரம்.

தொகுப்புரை.

நாம் ருபகாரப்படுத்தும்படி ஏற்பட்ட இரண்டு சாதனங்களாவன:

I. கிறிஸ்து மார்க்கத்துக்கு ஆதிகாரணரும் அவருடைய வகையறாக்களும் வருத்தங்கள் மோசங்கள் துன்பங்களை அடைந்து தங்கள் ஜீவனையும் போக்கினார்கள்.

II. நமது வேதத்தில் சொல்லிய அற்புத சங்கதிகளை அவர்கள் விசுவாசித்து, அந்தச் சங்கதிகளைக் குறித்து மற்றவர்களுக்குச் சாட்சி கொடுத்ததினிமித்தம் அப்படித் துன்பப்பட்டார்கள்.

இவைகளை ருபகாரப்படுத்தும்படி நாம் எடுத்துரைத்த நியாயங்களின் சுருக்கமாவது.

I. கிறிஸ்துமார்க்க காரணரும் அவருடைய ஆதிசாட்சிகளும் வருத்தங்கள் மோசங்கள் துன்பங்களை அநுபவித்து தங்கள் ஜீவனையும் போக்கினார்கள். இது,

1. அவர்கள் ஏற்பட்ட காரியத்தின் தன்மையையும்,

2. அவர்களின் நிலைமையையும்,

3. அந்தக்காலத்திலும் ஏற்பட்ட இடத்திலுள்ள ஜனங்களுடைய எண்ணங்களையும், கொள்கைகளையும், பிடிவாதங்களையும்,

4. அவர்கள் மற்றத்தேசத்தாருடைய வேதங்களையும் ஆசாரங்களையும் முழுவதுமாய்க் கண்டித்துத் தள்ளினதையும்,

5. அவர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் வல்லமை இல்லாததையும் கவனித்தால் அதற்கு அநுமான அத்தாட்சி விளங்கும்.

இந்த அநுமானம் மார்க்க காரணருக்கு நடந்த ஆக்கினையும், மார்க்க ஆரம்பத்திலே சிஷர்களுக்கு நேரிட்ட கொடுமைகளையும் கவனிக்கையில் அது பெலப்படுகின்றது.

1. இதைக்குறித்து அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இரத்தசாட்சிகளாய் மரித்தார்கள் என்று அஞ்ஞான சரித்திரக்காரர் சுட்டியிட்டிருக்கிறார்கள்,

2. அவர்கள் அப்படித் துன்பப்பட்டதற்கு நேரான நிச்சய அத்தாட்சியுண்டு. அது வேதத்தில் அடங்கியிருக்கிறது.

(1) துன்பப்பட்டவர்களோடு பழகின ஒருவன் எழுதின சங்கதிகளினாலும்,

(2) துன்பப்பட்டவர்கள் தாமே எழுதின நிருபங்களினாலும்,

(3) மார்க்க காரணர் தமது சிஷருக்கு இன்னபடி துன்பம் வருமென்று அவைகளில் காட்டியிருப்பதாலும்,

(4) துன்பப்படுகிறவர்களுடைய நிலைமைக்கேற்ற புத்திமதிகள், அவைகளில் காட்டியிருப்பதாலும் இந்த நேராவ . . . யின் நிச்சயத்தை அறியலாம்.

3. கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் போதித்தவர்களும், அந்த மார்க்கத்தில் அமிழ்ந்தவர்களும் புது ஜீவமார்க்கமாய் நடந்தவர்கள்.

II. நமது வேதத்தில் சொல்லிய அற்புதசங்கதிகளை அவர்கள் விசுவாசித்து, அந்தச் சங்கதிகளைக் குறித்து மற்றவர்களுக்குச் சாட்சி கொடுத்ததினிமித்தம் அப்படித் துன்பப்பட்டார்கள்.

நாசரேத்தூர் இயேசு தேவனிடத்திலிருந்து வந்த மேசியாவா? என்ற கேள்விக்கு, கிலம் பொருள் கேளா முதலியவைகள் அல்லாத அவர் அற்புதங்களினாலே யல்லாமல் மற்றவிதமாய் ஜனங்களின் . . . தேகத்தை அகற்றி வசப்படுத்தக்கூடுமோ?

நமக்குள் வழங்குகிற சுவிசேஷ சங்கதியினிமித்தம் ஆதிப்போதகன்மார் பிரயாசப்பட்டார்கள், துன்பப்பட்டார்கள் என்பது, அவர்களுக்குள் இரண்டுபேரும் அவர்களோடு பழகின இரண்டுபேரும் எழுதின சரித்திரங்களினால் திருஷ்டாந்தப்படுகிறது.

1. அவர்கள் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அறியத்தக்க நிலைமையிலிருந்தார்கள்.

2. அந்தச் சரித்திரங்கள் எழுதப்பட்ட காலமுதல் பலகாலத்தில் இடங்களிலுள்ள ஆசிரியர் அப்புஸ்தகங்களிலுள்ள குறிப்புகளை எடுத்துக் காட்டியிருப்பதினாலும்,

3. ஆதிகிறிஸ்தவர்கள் அந்த ஆகமங்களை மேன்மையாக எண்ணி ஒன்றாகச் சேர்த்ததினாலும்,

4. அதைப் பலவித சிறப்புப்பேரால் விசேஷித்துக்கொண்டதினாலும்,

5. அநேக பாஷைகளில் அவைகள் திருப்பப்பட்டிருப்பதினாலும்,

6. அவைகளுக்கு வியாக்கியானங்களை எழுதியிருப்பதினாலும்,

7. அவைகள் ஒழுங்காய் சபைகளில், வாசிக்கப்பட்டு வந்ததாலும்,

8. மற்றும் சில புஸ்தகங்களைக்குறித்துச் சந்தேகப்பட்டவர்கள் அவைகளை அங்கிகரித்திருந்தாலும்,

9. பிரிவினைக்காரர் கொள்கைக்காரர் அவ்வாகமங்களைத் தங்கள் அபிப்பிராயங்களுக்கு உதவியாக ஒப்புக்கொண்டிருந்தாலும்,

10. கிறிஸ்து மார்க்க விரோதிகள், இந்த ஆகமங்களே மார்க்கத்துக்கு ஆதாரம் என்று ஒப்புக்கொண்டிருந்தாலும்,

11. பல இடங்களிலும் எழுதப்பட்டவைதாகமம் அட்டவணைகளிலும்,

இந்த ஆகமங்கள் சீஷர்களால் எழுதப்பட்டன என்பதற்கு அத்தாட்சியாயிருக்கிறது.

மேலும் அந்த ஆகமங்கள் இன்னார் எழுதினார்கள் என்பது தெரியாதென்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும்,

1. இந்தப் புஸ்தகங்களில் எழுதிய சங்கதிகள் மெய்யென்பதும்,

2. அவைகளே கிறிஸ்து மார்க்கத்துக்கு ஆதாரம் என்பதும்,

3. ஆதி கிறிஸ்தவர்கள் அவைகளை ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்பதும் நிச்சயமானதால், அது நாம் ஏற்பட்ட காரியத்துக்குப் போதுமான உதாரணமாயிருக்கிறது.

4. நாலு சுவிசேஷங்களும் ஒன்றுக்கொன்று துணைசாட்சியாயிருக்கிறதையும்,

5. அப்போஸ்தலமார் எழுதிய நிருபங்களிலுள்ள அத்தாட்சிகளையும்,

6. கிறிஸ்துமார்க்கமுண்டானவகைக்கு விகற்பமான சங்கதியைக் காட்டிய வேறே புஸ்தகம் இல்லாததையும் கவனிக்கையில் அந்த ஆகமங்களில் அடங்கிய சங்கதிகள் அப்போஸ்தலமார் சாட்சியிட்டதாயும், அதற்காகவே துன்பப்பட்டதாயுமுள்ள சங்கதியே என நிதானிக்கத்தகும்.

7. காரியம் இப்படியென்றால் இந்த மார்க்கம் மெய்யாயிருக்க வேண்டும், என்னென்றால் அவர்கள் அந்த மார்க்கத்தைக்குறித்துப் பேசாதிருந்தால் அவர்கள் வருத்தமும் துன்பமும் அடையாமல் சுகமாயிருக்கலாம்.

8. ஆதிசாட்சிகள் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள்.

(1) அப்படிப்பட்டவர்கள் யாரையும் சத்திய புருஷராக்கும்படி பொய்யைப் பிணைத்துத் திரிவார்களா?

(2) தங்களுக்கு எதிரானவர், எத்தன் என்று அவர்கள் மனமறிந்தும், அவருக்கு கட்டளை ஆக்கினையைக் கண்டுமிருக்க அவர்கள் பொய்யைப் பாராட்டித் திரிவார்களா?

(3) அப்படிச் செய்வதினால் தங்களுக்கு லாபமும் மேன்மையும் வராமல், விரோதங்களும் மரணமும் வருமென்று நிச்சயித்திருக்க அந்தப் பொய்யை விடாமல் எப்போதும் சொல்லுவார்களா?

(4) ஆகவே அவர்கள் சாட்சி ... சங்கதி உண்மை என்று ...க்கத்தக்கது.

II. பிரேரணம்.

"கிறிஸ்துமார்க்க சங்கதிகளுக்கு ஒப்புமையாய்ச் சொல்லப்படுகிற எதிர் அற்புதங்களைக் கண்டோமென்று சாட்சியிட்ட ஆதிசாட்சிகள் எவர்களாவது மேற்சொல்லியபடி தங்கள் ஜீவனைப்போக்கி தாங்கள் ஒப்புவித்த சங்கதிகளை விசுவாசித்து, அவைகளை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினதினாலேயே அப்படித் துன்பப்பட்டார்கள் என்பதற்குப் போதிய அத்தாட்சியே இல்லை."

... அதிகாரம்.

அற்புத சங்கதி மெய்யென்று உறுதிப்படுத்தும் பிரமாணங்கள் இன்னவைகள் என்று இந்த அதிகாரத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

உவிக்லிவ் அல்லது லூத்தர் அல்லது எட்டாம் என்றி ராஜன் காலத்திலுள்ள சீர்திருத்தக்காரர் அற்புத சங்கதிக்காக வருத்தங்களையும் மோசங்களையும் அநுபவித்தால் அப்படிப்பட்டவர்களுடைய சாட்சியை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்குமே. அல்லது சோக்கிரத்தே என்பவன், வெளியரங்கமாய் அநேகரெதிரில் அற்புதங்களை நடப்பித்ததாக அவன் சீஷர்கள் தங்கள் ஜீவனைக் கையிலேந்திக்கொண்டு கிரேக்க தேசமெங்கும் போய் அவனுடைய உபதேசத்தைப் பரப்பி, எருசலேமில் அதை நாட்டி வைத்திருப்பார்களானால் அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் சாட்சியையும் நாம் நம்பவேண்டியதுதானே. அப்படிச் சாட்சியிட்டவர்கள்,

1. புத்திசாலிகளாயும் நல்லொழுக்க முள்ளவர்களாயுமிருந்து,

2. புறம்பான பிரயோசனத்தை நாடாமல் தாங்கள் சொன்ன சாட்சியினிமித்தம் துன்பத்தை அநுபவித்து,

3. தேவனுடைய பரிசுத்த இலட்சணத்துக்கும், மனிதருடைய நித்திய வாழ்வுக்கும் ஏற்றதான உபதேசத்தைப் போதித்து,

4. அற்புதங்கள் நடந்த இடத்திலுள்ளவர்களில் சிலர் தங்கள் பழைய வழக்கங்களையும் ஆசாரங்களையும் தள்ளிவிடவும் நல்லொழுக்க முள்ளவர்களாய் நடக்கவும்செய்து, வரவர தாங்கள் போதித்த மார்க்கத்தை மனிதர் அநுசரிக்கும்படி காரியத்தை ஜெயமாய் நடத்தி வந்தால் அவர்கள் சொன்ன சாட்சியம் மெய்யென்று ரூபிக்கும் பரியந்தம் அதை மெய்யென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களையும் அவைகளுக்கு எதிரிடையாய்ச் சொல்லப்படும் அற்புதங்களையும் ஒத்துப்பார்க்கையில் அத்தாட்சியைப்பற்றிய குறிப்புகளையும் அற்புதங்களைப்பற்றிய குறிப்புகளையும் கவனிக்கவேண்டும்.

I. அத்தாட்சியைக் குறித்துள்ள குறிப்புகளைப் பார்ப்போம்.

இதைக் கவனிக்கையில் எதிரிடையாய்ச் சொல்லப்படுகிற அற்புதங்கள் கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களுக்குச் சமமாயிராமல் குறைவுடையவைகள் என்று காணப்பட்டவைகளைத் தள்ளவேண்டியதாகும்.

1. சங்கதி நடந்ததாகச் சொல்லப்படுகிற காலம் ஒன்றிருக்க, அது நடந்ததென்று சொல்லிய சரித்திர அத்தாட்சி அதற்கு அநேக வருஷங்களுக்குப்பின் எழுதப்பட்டதென்றால் அந்தச் சாட்சி ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதல்ல. திருஷ்டாந்தமாக,

(1) பித்தாகோரஸ் என்பவன் அற்புதம் செய்ததாக அவனுக்கு 800 வருஷங்களுக்குப் பின்னிருந்த பார்பெரி, ஐம்பிலிகுஸ் என்பவர்கள் எழுதியிருப்பதை எப்படி நம்பலாம். கிரேக்கர் ரோமர் இந்துக்களுடைய சரித்திர அதிசயங்களும் இவ்வகைப்பட்டவைகள்.

[illegible] அப்பலோனியு அற்புதங்களைச் செய்ததாக அவன் மரித்த 100 வருஷங்களுக்குப் பின்னிருந்த பிலோஸ்திரேற்றஸ் எழுதியிருக்கிறான். அவன் அவைகளைக் கண்டவனல்ல.

(3) இக்னேஷியஸ் லாயோலா மரித்த 60 வருடங்களுக்குப் பின் அவன் அற்புதங்களைச் செய்ததாக இயேசுவித்தர் என்னப்பட்ட கூட்டத்தார் பிரசித்தப்படுத்துகிறார்கள். லாயோலா மரித்த 15 வருஷங்களுக்குப்பின் அவன் சரித்திரத்தை எழுதின அவன் சிநேகிதன் அவன் அற்புதம் செய்யவில்லை என்று சொன்னான்.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களைக் குறித்துச் சொல்லிய அத்தாட்சியோ அக்காலத்திலிருந்தவர்களும் கண்ணால் கண்டவர்களுமான சாட்சிகளால் எழுதப்பட்டன.

மற்ற எதிர் அற்புதங்களைப்பற்றி எழுதின சாட்சிகள்.

(1) அவைகளைக் கண்ணால் கண்டவர்களல்ல.

(2) கண்கண்ட சாட்சிகள் சொல்லக் கேட்டவர்களுமல்ல.

2. சங்கதி நடந்ததாகச் சொல்லப்படும் இடம் ஒரு தேசம். அத்தேசத்திலே அந்தச் சங்கதியை மெய்யென்று ஒப்புக்கொண்டதற்கு யாதொரு அத்தாட்சியுமில்லாதிருக்க அவைகளைக் காட்டிய சரித்திரம் வெகு தூரமான தேசத்தில் எழுதப்பட்டதென்றால் அந்தச் சாட்சியை ஒப்புக்கொள்ளலாகாது.

(1) முன் சொல்லிய அப்பலோனியு அற்புதங்களை இந்து தேசத்தில் செய்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு இந்தியாவிலே ஒரு குறிப்புமில்லை.

(2) சவரியார் இந்தியாவில் அற்புதம் செய்தார் என்று சொல்லி பாப்பு மார்க்கத்தார் அதை ரோமாபுரியிலே பிரசித்தப்படுத்துகிறார்கள். கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களோ அப்படியல்ல.

(1) அவைகள் யூதேயாவில் செய்யப்பட்டன.

(2) அவைகளைப்பற்றிய பிரபல்லியம் அங்கேயே வெளிப்பட்டு எத்திசையிலும் பிரஸ்தாபமானது.

(3) அந்த இடத்திலேயே சாட்சியும் கூறப்பட்டது, சபையும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

(4) அங்கேயிருந்து போதகன்மார் புறப்பட்டுப்போய் அந்நிய இடங்களில் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள்.

3. தற்காலத்துக்குரிய பாரம்பரியப் பேச்சையும் இவ்வகை சங்கதிகளுக்குச் சாட்சியாக அங்கிகரிக்கலாகாது.

அதிசய சங்கதி நடந்ததாக முதலாவது பிரசித்தமாகும்போது, அது மெய்யோ பொய்யோவென்று நிச்சயிப்பதற்கு ஏதுவிராது. ஆனால் அதைப்பற்றி திட்டமாய் விசாரித்து அது உறுதிப்படுமானால் அதை உண்மை என்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். மற்றப்படி அதைப்பற்றிய பேச்சு நின்றுபோம்.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்கள் கண்டிப்பாய் விசாரிக்கப்பட, அவைகள் அதிக மதிகமாய் உறுதிபெற்றன. அவைகள் செய்கைகளினாலும் குறிப்புகளினாலும் எழுத்துகளினாலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

4. அற்புதங்கள் நடந்தனவென்று மொட்டையாய்ச் சொல்லப்படுகிற சரித்திரக் குறிப்புகளையும் தள்ளிப்போடவேண்டும்.

(1) சங்கதிக்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள விசேஷங்களைக் காட்டாமலும்,

(2) அவைகளைக் குறித்து அக்காலத்திலிருந்தவர்கள் கொண்ட அபிப்பிராயங்களை உணர்த்தாமலும்,

(3) அந்தச்சங்கதி தங்களுக்குத் தெரிந்தவகை யின்னதென்று விளக்காமலும்,

(4) அதனாலே மற்றவர்களுக்குண்டான முயற்சி இன்னதென்று சொல்லாமலுமிருந்தால், அப்படிப்பட்ட சாட்சியை நம்பக்கூடாது.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களைக் குறித்துஉண்டான அத்தாட்சியோ அப்படிப்பட்டதல்ல.

(1) அந்த மார்க்கம் உண்டானகாலத்திலே அதைப்பற்றி சரித்திரங்கள் எழுதப்பட்டன.

(2) அது இந்நாள்வரைக்கும் பிரபல்லியப்பட்டுவருகிறது.

(3) அந்த மார்க்கம் ஆரம்பமான இடமும் காலமும் தெரியும்.

(4) இந்த மார்க்கத்துக்குரிய ஆகமங்கள் ஆதிமுதல் கிறிஸ்தவர்களாலேயே அங்கிகரிக்கப்பட்டன.

(5) அந்த ஆகமங்கள் எழுதப்பட்ட பின்பு பின்வந்த ஆசிரியர் அவைகளுக்குரிய குறிப்புகளையும் இசைவுகளையும் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

(6) அந்த ஆகமங்களை எழுதினவர்கள் பலர்.

அவர்கள் நோக்கம் பலவகையாயிருந்தது. அவைகளில் காணப்படுகிற குறிப்புகளினால் அவர்கள் மெய்ப்பொருளை எழுதினார்கள் என்று விளங்கும்.

5. ஒரு சங்கதியைக் காட்டி அதிலே பேர், இடம், காலம் முன்னும் பின்னுமுள்ள சங்கதிகளாகிய இவ்வகைப்பட்ட அநேக குறிப்புகள் முறையாகச் சொல்லப்படும்போது அது நம்பத்தக்க சங்கதியென்று தீர்மானிக்கப்படும்.

பவுல் கப்பல் சேதப்பட்ட சங்கதியும், பிறவிக்குருடன் பார்வையடைந்த சங்கதியும் (யோவா. 9. அதி.) அப்படிப்பட்டவைகள்.

கட்டுக்கதைகளிலும் இப்படிப்பட்ட விபரம் வரலாம். ஆனால் எழுதப்பட்டது நம்பத்தக்கதோ என்பதற்கு சாட்சியின் உண்மையை

விசாரித்தறியவேண்டும். உண்மையும் திறமையுமிருந்தால் சாட்சியை நம்பலாம்.

6. சங்கதியைக் கேட்கிறவன், அதை மெய்யென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறதினாலே தன்னால் யாதொன்றும் செய்யவும் விடவும் வேண்டியதாயிராமல், அது மெய்யாகும் என்பது மாத்திரம் காரியத்தை விட்டுவிடத்தக்கதாய் சொல்லப்படுகிற சாட்சியை அங்கிகரிக்கலாகாது. அநேகர் சொல்லப்படுகிற பதினாயிரம் சங்கதியைத் திட்டமாக விசாரியாமல், அது நடந்திருக்குமென்று ஒத்துக்கொள்வார்கள். புதுமையான காரியத்தைக் கேட்பதினாலும், அதின்மேரில் பிரியப்படுகிறதினாலும் ஒருவரும் துன்பத்தை அநுபவியார்கள்.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்கள் அவ்வகைப்பட்டதல்ல.

(1) அந்த மார்க்கத்தை விசுவாசித்தவர்கள் அதின்படி நடந்துகொண்டார்கள்.

(2) அவர்கள் தங்கள் பழைய மார்க்கத்தையும் ஆசாரங்களையும் விட்டு கிறிஸ்துமார்க்க ஒழுக்கங்களுக் குட்பட்டார்கள்.

(3) மேலும் இந்தச் சங்கதியைக்குறித்துச் சாட்சியிட்டவர்கள் உலகப்பிரயோசனங்களைப் பெறாமல் தங்கள் காலத்தையும் சுகத்தையும் ஜீவனையும் அதற்கென்று போக்கினார்கள்.

(4) பின்னும் அநேகர் அந்தச் சங்கதியை நம்பி, அதன் மோசங்களுக்கும் துன்பங்களுக்கு முட்பட்டார்கள்.

ஆட்சேபனை. மறுமையைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களே இப்படிப்பட்ட துன்பங்களை அநுபவிப்பதற்குப் போதுமான ஏவுதலாயிருக்குமே.

உத்தரவு. யாதொரு அத்தாட்சியில்லாமல் மறுமையைப்பற்றிச் சொல்லிய விஷயத்தை மனிதர் இயல்பாய் ஏற்றுக்கொண்டு துன்பங்களைச் சகிக்கமாட்டார்கள்.

ஆட்சேபனை. மனிதர் எதை விரும்புகிறார்களோ அதை லேசாய் ஒப்புக்கொள்ளுவார்களே.

உத்தரவு. மனிதர் விரும்பின காரியத்துக்கு அநுகூலமாய்ச் சொல்லப்படுகிற சாட்சியை அதிகக் கண்டிப்பாய் ஆராயவும் விசாரிக்கவும் அந்த ஆவலே காரணமாயிருக்கிறது.

7. மனிதருக்குள் பிரசித்தமாயும் ஸ்தாபகமாயுமிருக்கிற கொள்கைகளுக்கு உதவியாகச் சொல்லப்படுகிற அற்புதசாட்சியை ஒப்புக்கொள்ளத் தகாது.

யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிற கொள்கைகளுக்கு இசைவாகச் சொல்லப்படுகிற அற்புதங்களைக்குறித்து எவ்விதத்திலும் சந்தேகப் படவேண்டியதுதான். அப்படிப்பட்ட கொள்கைகளை மாற்றும்படி செய்யப்படுகிற அற்புதங்களைப்பற்றிய அத்தாட்சியோ அதிக நம்பிக்கையுள்ளது.

பாப்பு மார்க்கத்தார் சொல்லிய அற்புதங்கள் அவர்கள் கொள்கையை அநுசரிக்கிறவர்களுக்குள்ளே பாராட்டப்பட்டுவருகின்றன.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்கள் அப்படிப்பட்டவைகள் அல்லவைகள்,

(1) விரோதிகளான துரைத்தனத்தார், குருக்கள், குடிகளுக்கு முன்பாகச் செய்யப்பட்டன.

(2) கொள்கை உண்டாவதற்கு முன் நடந்தன.

(3) அவைகளால் மாறுதல் உண்டாயின. திரளான ஜனங்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அநுசரித்தார்கள்.

(4) அற்புத சங்கதிவிஷயத்தில் ஏற்பட்டவர்கள், அதற்காக துன்பங்களை அநுபவித்தார்கள்.

ஆட்சேபனை. மார்க்கத்தை அற்புதத்தைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கிறது நாடோடிய அநுபோகம்தானே என்று எண்ணுவதுண்டே.

உத்தரவு. சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் இந்த ஆட்சேபனைக்கு [illegible] விரோதமாயிருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களுக்குள் எழும்பின பிரிவார் அற்புதவல்லமை தங்களுக்கு உண்டென்று சொன்னதில்லையே, அப்படிச் சொல்லி சித்திபெற்றதுமில்லை. மேலும் ரோமை, துருக்கி, சீனா, இந்தியாவின் பூர்வீக மார்க்கங்களைப்பற்றி ஒரு அற்புதமாவது அவைகளை ஏற்படு முன்னதாகச் செய்யப்பட்டதாகக் குறிப்பிடவில்லை.

ஆட்சேபனை. வழங்கிவருகிற கொள்கையை உறுதிப்படுத்தும்படியாய் அற்புதங்கள் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லியபோதிலும் அந்தக் கொள்கையை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அதைப்பற்றிச் சொல்லிய அற்புதங்களை விசுவாசியாதிருந்தும், அந்தச் சங்கதி தங்கள் கொள்கைக்கு அநுகூலமாயிருப்பதால் தாங்கள் அதை நம்புகிறாப்போல் போதிப்பார்களே.

உத்தரவு. அது உள்ளதுதான். ஆனாலும் கொள்கை ஸ்தாபிக்கப்பட்டதின்பின் இப்படி உண்டாகத்தக்கதேயல்லாமல் மற்றவகையில் உண்டாகத்தக்கதல்ல.

அப்போஸ்தலமார் இப்படிச் செய்தார்கள் என்று நினைக்க இடமில்லை. அவர்கள் அந்த அற்புதங்கள் மெய்யாய் நடந்தனவென்று

விசுவாசியாதிருந்தால் கிறிஸ்துமார்க்க கொள்கையையும் அவர்கள் விசுவாசியாதிருப்பார்கள்.

ஆட்சேபனை. அப்போஸ்தலமார் கிறிஸ்துமார்க்கக் கொள்கையைப் பெரும்பாலும் எல்லா ஜனங்களுடைய உலக நன்மைக்கு அநுகூலமுள்ளதென்று பாவித்து அந்த எண்ணத்தினாலே மார்க்கத்தை ஸ்தாபிக்க ஏற்பட்டார்கள் என்றும், அப்படி ஏற்பட்டதில் தங்களுக்கு அநுகூலமாக அற்புதங்கள் நடந்ததாக சாட்சியிட்டிருக்கலாமே.

உத்தரவு. அப்போஸ்தலரிடத்தில் அப்படிப்பட்ட எண்ணமிருந்ததாக வேதத்தை வாசிக்கிறவர்கள் அநுமானிக்கமாட்டார்கள்.

கிறிஸ்துமார்க்க சங்கதிகள் பொய்யென்றால் ஆதிசாட்சிகளுடைய நடக்கையைக்குறித்துச் சமாதானம் சொல்ல ஏதுவில்லை.

(1) அவர்கள் துஷ்டராயிருந்தால் நல்லொழுக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அவ்வளவாக வருத்தங்களை அநுபவிப்பதேன்?

(2) அவர்கள் நல்லவர்களென்றால் அவர்கள் பொய்களை அலப்புவார்களா?

II. **அற்புதங்களைக் குறித்துள்ள குறிப்புகளைப் பார்ப்போம்.**

1. சொல்லப்படுகிற சங்கதி மாயாத்தோற்றமாயிருக்குமென்று எண்ணுவதற்கு இடமிருக்குமாகில் அதை நாம் அற்புதமாக அங்கீகரிக்கவேண்டியதில்லை. தரிசனையாய் நடந்ததென்று சொல்லப்படுகிற அநேக காரியங்கள் அவ்வகையுள்ளனவாம்.

(1) தற்காலத்துக்கு பைத்தியம் கொண்டவர்கள் அநேகர் தரிசனை கண்டதாகச் சொல்லி அதை மெய்யென்று ஒப்புக்கொள்வதுண்டு.

(2) அது ஒரு பொறியினால்மாத்திரம் அறியப்படக்கூடியது.

(3) அது சடுதியில் வருகிறது. சடுதியில் போய்விடுகிறது.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களோ அப்படியல்ல. திருஷ்டாந்தமாக:

(1) லாசரு உயிரோடு எழுப்பப்பட்டதில்.

க. அவன் சிலருக்குக்காணப்பட்டு மறைந்துபோகவில்லை.

உ. அவன் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பி தன் சகோதரிகளோடே [illegible]பண்ணினான்.

ங. கிறிஸ்துநாதரோடே விருந்தாடினான்.

ச. யூதர்கள் அவனைப் பார்க்கவந்ததில் அந்த அற்புதம் பிரஸ்தாபமானபடியினால் யூதரின் தலைவர்கள் அவனைக் [illegible] செய்ய ஆலோசித்தார்கள்.

(2) பிறவிக்குருடன் சுகப்பட்டதில். (யோவா. 9. அதி.)

க. எருசலேமைவிட்டு அவன் போகவுமில்லை, ஒளித்துக் கொள்ளவுமில்லை.

உ. நியாய சங்கத்தாருக்கு முன்பாக அவன் தாராளமாய் வந்து வாக்குமூலம் கொடுத்தான்.

(3) பிறவிச்சப்பாணி குணமாக்கப்பட்டதில். (அப். 3. 2.

க. அவன் அந்தநாளில் சப்பாணியாய்ப் போகவில்லை

உ. எருசலேமைவிட்டு விலகிப்போகவில்லை.

ங. அவன் தைரியமாய் அப்போஸ்தலரோடே ஆலோசனைச் சங்கத்துக்கு வந்து நின்றான்.

ஆட்சேபனை. சில அற்புதங்கள் கலப்புள்ளவைகளல்லவா? பவுலின் தரிசனம் அப்படிப்பட்டதல்லவா? (அப். 9. அதி.)

உத்தரவு.

க. அவன் மூன்றுநாள் பார்வையற்றிருந்ததும்.

உ. அனனியாவுக்கு அவனைப்பற்றித் தரிசனையுண்டானதும்.

ங. அனனியா அவனைக் கண்டு அவன்மேல் கைகளை வைத்துப் பார்வையடையச் செய்ததுமான சங்கதிகள், பவுல் குணப்பட்டது மாயத்தோற்றமுள்ளதல்லவென்று திருஷ்டாந்தப்படுகிறது.

மேலும் இவ்வகையான சங்கதிகள், வேறே தெளிந்த நிச்சயமான அற்புதங்களோடேகூட நடத்தப்பட்டவைகளானதால் இவைகளுடைய அத்தாட்சி அவைகளையும் அணுகும்.

2. பலமுறை சோதித்தும், இரண்டொன்றிலேமாத்திரம் சித்திக்கிற பலனை அற்புத வகுப்பில் சேர்க்கலாகாது.

சில நோய்கள் இடம் மாற்றுவதினாலே சுகமாகிறதுண்டு.

(1) அஞ்ஞான ஆலயங்களில் சொல்லப்படும் ...போல்களில் அநேகம் தப்பிப்போக இரண்டொன்று பலிப்பது.

(2) வியாதியஸ்தர் தேவஸ்தானங்களுக்குப் போய்த் தரிசிப்பதினாலே அநேகர் சுகப்படாதிருக்க சிலர் சுகப்படுவது.

(3) மருந்தினால் குணமாகாத வியாதி, சில தருணங்களில் இடம் பெயர்ந்து யாத்திரை செய்வதினால் நீங்கிப்போவதுண்டு.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்கள் அப்படிப்பட்டவைகள் அல்ல. கிறிஸ்துவானவரண்டைக்குச் சுகவீனமாய் வந்தவர்கள் எல்லாரும் குணமடைந்தார்கள். ஒருவராவது சுகப்படாமற்போகவில்லை.

3. சொல்லப்பட்ட சங்கதி மெய்யாய் நடந்ததென்று ஒப்புக்கொண்டாலும், அது அற்புத வகையுள்ளதென்பதைப்பற்றி சந்தேகப்படுவதற்கு இடமிருக்குமாகில் அப்படிப்பட்ட விஷயத்தை அற்புதம் என்று அங்கீகரிக்கத்தகாது.

கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் சொல்லியபடி பிறவிக்குருடர்கள், பிறவிச்சப்பாணிகள், குஷ்டரோகிகள், மரித்தவர்களாகிய இவர்களிடத்தில் நடந்த அதிசயங்களோ அப்படிப்பட்டதல்ல; அவைகள் இயல்பான ஏதுக்களால் நடந்தவைகளுமல்ல.

4. நடந்த ஓர் சங்கதியைக்குறித்து இரண்டொரு குறிப்புகளைமாத்திரம் கூட்டிச் சொல்லுகிறதினாலே அற்புதமாய்த் தோன்றத்தக்க சங்கதியை அற்புதமாக அங்கீகரிக்கலாகாது.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்கள், அற்புதங்கள் என்று விளங்கும் பொருட்டு சில குறிப்புகளைக் கூட்டினார்கள் என்று சொல்லக்கூடாதல்லவென்று சரித்திரக் குறிப்புகளை அறிந்த யாவருக்கும் நன்றாய் விளங்கும்.

ஆட்சேபனை. கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களில் சிலவை மேற்சொல்லிய நாலு வகுப்புகளுக் குட்படுமே என்று சொல்வாருண்டு.

உத்தரவு. அது மெய்தான். ஆனால் அவைகள் மேற்சொல்லிய ஆட்சேபனைக் குட்படாத மற்றத் தெளிந்த அற்புதங்களோடு இணைந்தவைகளானதால் அவைகளை நாம் அங்கீகரிக்கவேண்டியது.

ஆகையால் நடந்தனவென்று கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களுக்கு ஒப்புமையாய்ச் சொல்லப்படுகிற சில எதிர் அற்புதங்களைக் கண்டோமென்று சாட்சியிட்ட ஆதிசாட்சிகள் எவர்களாவது மேற்சொல்லிய ... தங்கள் ஜீவனைப் போக்கி தாங்கள் ஒப்புவித்த சங்கதிகளை ...சித்து, அவைகளை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினதினாலே ...படி துன்பப்பட்டார்கள் என்பதற்குப் போந்த அத்தாட்சி

2. அதிகாரம்.

சிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களுக்கு எதிரிடையாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில முக்கிய திருஷ்டாந்தங்களைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

ஹியூம் சாஸ்திரி எடுத்துக்காட்டிய திருஷ்டாந்தங்கள் மூன்று.

I. வெஸ்பாசியன் என்ற இராயனால் அலெக்சந்திரியாப் பட்டணத்திலே ஒரு குருடனும் ஒரு சப்பாணியும் குணமாக்கப்பட்டதாக தாசித்தஸ் என்ற சரித்திரக்காரன் சொல்லிய சங்கதி.

1. தாசித்தஸ் அந்த அற்புதம் நடந்த இருபத்தேழு வருடங்களுக்குப் பின்பு, எழுதினான்.

2. அந்த அற்புதம் நடந்த இடம் அலெக்சந்திரியா. அவன் எழுதின இடம் ரோமாபுரி.

3. அவன் அதைக் கேள்விப்பட்டு எழுதியிருக்கிறான்.

4. அவன் அதை விசாரித்து ஆராயவில்லை. தானே அதை நம்பவில்லை என்ற சாடையைக் காண்பிக்கிறான்.

5. அந்தச் சங்கதி இராயனுக்கும் பண்டிதர்களுக்கும் முகஸ்துதிக்காரருக்கும் சம்பந்தப்பட்டதாயிருந்தது.

கிறிஸ்துவானவருடைய அற்புதங்களோ அப்படியல்ல.

1. அவர் எளியவர், தம்முடைய அற்புதங்களை இச்சகக்காரர் நடுவிலல்ல, சத்துருக்கள் நடுவில் செய்தார்.

2. அவருடைய அற்புதங்களைப் பிரசித்தப்படுத்தினவர்கள் பலவகைத் துன்பங்களை அநுபவித்தார்கள்.

3. அவருடைய அற்புதங்களைக் கண்டவர்கள், தங்கள் பழைய வழக்கங்களையும் பிடிவாதங்களையும் வெறுத்தார்கள்.

4. அவருடைய அற்புத செயலினாலே ஓர் மார்க்கம்தோன்றி இந்நாள்வரைக்கும் அது வளர்ந்தேறிவந்திருக்கிறது.

II. ஸ்பானியாதேசத்திலே சரகோசாவிலுள்ள கோவிலில் சில வருஷமாய் ஒற்றைக்காலோடிருந்தவனை, இரண்டுகாலோடே கண்டேன் என்று கார்டினல் டி. ரெட்ஸ் சொல்லியிருக்கிறதை இரண்டாந் திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது.

1. கார்டினல் தானே அதை நம்பவில்லை.

2. அவன் அந்தச் சங்கதியை விசாரித்ததாகத் தோன்றவுமில்லை. காலை பரிசோதித்ததாகத் தெரிகிறதுமில்லை.

3. விநோதமாய்ச் செய்யப்பட்ட பொய்க் காலை அவன் அணிந்திருக்கலாம்.

4. குருக்கள் தங்கள் கோவிலுக்கும் சொரூபத்துக்கும் பேர் பிரஸ்தாபமுண்டாக்க அதற்கு அநுகூலராயிருக்கலாமே.

III. அபிப்பரி என்பவனுடைய சமாதியில் நடந்த அற்புதங்கள் மூன்றும் திருஷ்டாந்தமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்விடத்துக்குப்போன வியாதியஸ்தர் ஜெபம்பண்ணின முறையிலும், மனதை எவ்வின வகையிலும் இடவிசேஷத்தினாலும், கூட்டத்தாலுண்டான எழுப்புதலினாலும், பட்சத்தினாலும் அநேகருக்கு இழுப்புவலியுண்டானதில் அதைப்பினாலே முன் தோன்றியிருந்த வியாதிகள் நீங்கினதாக நிதானிக்கலாம்.

ஆகிலும் அனேகங்கள் கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களுக்கு எதிரிடையாய்ச் சொல்லப்படத்தக்கவைகளல்லவென்பதற்கு குறிப்புகளுண்டு.

1. அநேகத்தைச் சோதித்துப் பார்த்ததில் சிலவைகளில்மாத்திரம் … … … அநேகாயிரம்பேரில் 9 பேர் மாத்திரம் சுகமடைந்தார்கள்.

2. [illegible] சமாதியண்டையில் அநேகருக்கு இழுப்பு வலிகள் காணப்பட்டன.

3. வியாதியஸ்தர் பொதுப்பட அடைப்பினாலுண்டாகிய சோகை, திமிர், வீக்கம் ஆகிய வியாதிகளால் வாதிக்கப்பட்டவர்கள்.

4. அவர்களுக்குக் கிடைத்த சுகம் படிப்படியாய் வந்தது.

5. அநேகருக்கு முற்றிலும் சுகமுண்டாகவில்லை.

6. சிலருக்குக் கிடைத்த சுகம் கொஞ்சக்காலத்துக்குள்ளாக மாறிப்போயிற்று.

மேற்சொல்லிய சமாதியண்டையில் நடந்ததாகச் சொல்லப்படுகிற அற்புதங்களுக்கும் அதற்குமுன் சொல்லப்பட்ட இரண்டு அற்புதங்களுக்குமுள்ள வேற்றுமையுண்டு.

எப்படியெனில்,

1. முதல் இரண்டு அற்புதங்களையும் நடத்தினவர்கள் அதிகாரத்தையும் ஜனங்களுடைய அநுமதியையும் பெற்றிருந்தார்கள்.

2. பிந்தின அற்புதத்தைப் பாராட்டினவர்களுக்கு அவ்வளவான அதிகாரமில்லை. எல்லா ஜனங்களுடைய அநுமதியும் இருந்த தில்லை. எனெனில்,

(1) அது ஒரு கட்சிக்காரர் மற்றொரு கட்சிக்காரருக்கு விரோதமாய்ப் பாராட்டின உதாரணங்களாயிருந்தன.

(2) எதிர் கட்சிக்காரரால் சொல்லப்பட்ட அற்புதங்களைக் கூடியமட்டும் ஆராய்ந்து பரிசோதித்தார்கள்.

(3) அப்படிப் பரிசோதித்ததில் அநேகம் பொய் என்று வெளிப்பட்டது.

(4) அந்த அற்புதங்களைப் பாராட்டின சமயத்தார், அந்த அற்புதங்களால் தங்கள் கொள்கையை நிலைநிறுத்த எதுவில்லாமல் வழக்குக் குன்றுதலடைந்துபோனார்கள்.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களுக்கு எதிரிடையாக எடுத்துக் காட்டப்பட்ட அற்புதங்கள்.

1. மெய்யாய் நடந்த தென்பதற்குரிய தெளிவில்லை.

2. அவைகளாலே மற்றவர்களுக்குள் பழக்கமாயிருந்த எண்ணங்களும் ஒழுக்கங்களும் வேறுபடவில்லை.

3. அவைகள் மற்றவர்கள் செலுத்தின அதிகாரத்துக்கும் வல்லமைக்கும் எதிர்த்து நடந்தேறவில்லை.

4. அவைகளால் எவர்களாவது தங்கள் பழைய கொள்கைகளை வெறுத்துத் தங்களைத் துன்பத்துக்கும் மோசத்துக்கும் ஒப்புக்கொடுக்கவில்லை.

5. அவைகளைப்பற்றிய நிச்சயத்தினாலே ஒருவனும்தன் ஜீவனை ஒப்புவிக்க ஏவப்படவில்லை.

இரண்டாம் பங்கு.

கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குரிய துணை உதாரணங்கள்.

1. அதிகாரம்.

தீர்க்கதரிசனங்கள்.

I. ஏசா. 52. 13—15: 53. அதி.

1. இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் கி. மு. 760-ல் எழுதப்பட்டிருந்த தாயிருக்கிறது.

2. ... முன்னே அது கூறப்பட்டிருந்தது.

3. ... தரிசனம் விரோதிகளாகிய யூதர்கையிலிருந்தது.

4. ... தீர்க்கதரிசன பாகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

5. அது மற்றச் சங்கதியோடே கலந்திருக்கவில்லை.

6. அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் சுவிசேஷத்தில் அடங்கிய சங்கதிகளுக்கு இசைவாயும் தெளிவாயுமிருக்கிறது.

7. பூர்வ ரபிமார் அது மேசியாவைக் குறிக்குமென்று வியாக்கியானம் செய்தார்கள். நவீன யூதர்கள் அது யூதருடைய ... பத்தான நிலைமையைக் குறிக்குமென்று தாற்பரியம் செய்கிறார்கள். இந்த வியாக்கியானம் ஒவ்வாததாயிருக்கிறது. எப்படியெனில்,

(1) அவர், நாம் என்ற வார்த்தைகள் இருபட்சத்தாரைக் குறிக்கிறது. அவர் என்பது யூதர்களைக் குறிக்குமாகில் நாம் ... து யாரைக் குறிக்கும்.

(2) மரணம், பிரேதக்குழி, மனசாரப் ... ந்துத் தம்மை ... ஒப்புவித்தது, பாதகருக்காக மன்றாடுவது யூதஜனங்களைக் குறிக்கும் என்று சொல்லுவதற்கு ஒவ்வுகிறதில்லை.

II. நம்முடைய இரட்சகர் எருசலேமின் அழிவைப்பற்றிச் சொல்லிய தீர்க்கதரிசனம். (மத். 24. அதி. மாற். 13. அதி. லூக். 21. —25: 19. 41—44.)

1. இந்த வாக்கியங்கள் தெளிந்த நேரான தீர்க்கதரிசனங்கள்.

2. இவைகளுக்கிசைந்த மற்றநேக குறிப்புகளைக் கிறிஸ்துநாதர் சொன்ன உவமைகளிலும், சம்பாஷணைகளிலும் காணலாம். (மத். 21. 33–41. மாற். 12. 1–12. லூக். 13. 1–[illegible])

3. கிறிஸ்து மரித்தபின் 36–வது வெஸ்பாசியன் இராயனால் எருசலேம் அழிக்கப்பட்டது.

4. அது அழிக்கப்பட்ட வரலாற்றைக் குறித்து யோசேப்புஸ் சரித்திரக்காரன் எழுதியிருக்கிறான்.

ஆக்ஷேபனை. சங்கதி நடந்தபின் தீர்க்கதரிசனம் என்று சொல்லப்படுகிற வசனங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கலாமே.

உத்தரவு. 1. எருசலேம் அழிக்கப்படுவதற்கு முந்தி மூன்று சுவி[illegible] எழுதப்பட்டதென்று பூர்வ கிறிஸ்துமார்க்க ஆசிரியர்கள் எல்லாரும் சாட்சியிடுகிறார்கள்.

2. எருசலேம் கி. பி. 70–ம் வருஷம் அழிக்கப்பட்டது. மூன்று சுவிசேஷகரும் கிறிஸ்துவானவருக்கு அதிக இளமையாயிருந்திருக்கமாட்டார்கள்.

எருசலேமின் அழிவில் அவர்கள் வயதுசென்றவர்களாயிருப்பார்கள். அதுமட்டும் அவர்கள் சுவிசேஷத்தை எழுதாமல் நிறுத்தி வைப்பார்கள் என்பதற்கு முகாந்தரம் தோன்றவில்லை.

3. சுவிசேஷம் எருசலேமின் அழிவுக்குப்பின் எழுதினால் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்லாதிருக்கமாட்டார்கள்.

திருஷ்டாந்தமாக: அப். 11. 28.

4. எருசலேம் அழிவுக்குப்பின்பு தீர்க்கதரிசனம் எழுதப்பட்டதென்றால் சுவிசேஷத்தில் கிறிஸ்துநாதர் சீஷர்கள் தப்பி ஓடும்படி சொன்ன எச்சரிப்புக்கு வகை தோன்றாது.

5. சங்கதி நடந்தபின் தீர்க்கதரிசனம் எழுதப்பட்டதென்றால் அதிக விபரங்கள் [illegible]யிருக்கும்.

[illegible]ருக்கள், சேனாபதி, காலம் முதலியவை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்.

---

2. அதிகாரம்.

சுவிசேஷத்தில் காட்டிய சன்மார்க்க [illegible]

சுவிசேஷத்தில் காட்டிய சன்மார்க்க ஒழுக்கத்தைக் கிறிஸ்து மார்க்கத்துக்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுகையில் நாம் இரண்டு காரியங்களை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

முதலாவது, கிறிஸ்துமார்க்கம் சன்மார்க்கத்தைப் போதிக்கும்படியான விசேஷித்த நோக்கமாக ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

1. கிறிஸ்துமார்க்கம் வெளிப்படுத்தலாக அருளப்பட்ட நோக்கம் மறுமைக்குரிய [illegible] நிச்சயப்படுத்துவதைக்கொண்டு மனிதரை நல்லொழுக்கத்துக்குட்படுத்தும்படியாகவே.

2. அது சன்மார்க்கத்துக்குரிய சட்டங்களையல்ல, மனிதருடைய கிரியைகளுக்கு [illegible] பலாபலன்களைப் பாராட்டுகிற நோக்கமுள்ளது.

இரண்டாவது, சன்மார்க்கமானது சுவிசேஷத்திலேயாவது, மற்றெந்த சாஸ்திரத்திலேயாவது நூதனமாய்க் கண்டுபிடிக்கத்தக்க விஷயமல்ல.

சுவிசேஷத்தில் அடங்கிய சன்மார்க்கமானது யாரிடத்திலிருந்து வந்ததென்பதைப் பார்க்கில் அது சாதாரணமானதாயிராமல் அபூர்வமானதென்று இரண்டுவகை[illegible] துலங்கும்.

I. போதிக்கப்பட்ட விஷயங்கள்.

1. மனிதர் பெரும்பாலும் மெச்சிப் புகழுங்குணங்களில் சிலவற்றைச் சுவிசேஷம் தள்ளியிருக்கிறது. திருஷ்டாந்தமாக: நட்பு, சுதேசப்பிரியம், வைராக்கியம், வீரத்துவம், மு.

மனிதர் பொதுப்பட இகழ்ந்து வெறுக்கிற குணங்களில் சிலவைகள் சுவிசேஷத்தில் மெச்சிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. திருஷ்டாந்தமாக: துன்பத்தைச் சகித்தல், பரியாசம், கஷ்டம் முதலியவைகளைப் பொறுத்தல், சாந்தம், சமாதானம், பதிலுக்குப் பதில் செய்யாமை, மு.

சுவிசேஷத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற நல்லொழுக்கம் மனிதருடைய நல்வாழ்வுக்கு அநுகூலமானவைகள் என்பதை நிதானிக்கத்தக்க இரண்டு விசேஷங்களுண்டு.

(1) சுவிசேஷத்தில் காட்டிய குணங்கள் எல்லாருக்குள்ளும் முயற்சிப்படுமாகில் மனிதர் எல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் அன்புடையவர்களா யிருப்பார்கள். அவைகளுக்கு எதிரிடையான குணங்கள் மனிதர் எல்லாருக்குள்ளும் முயற்சிப்பட்டால் அவர்களுக்குள் தீராத [illegible] உண்டாகும்.

(2) சுவிசேஷத்தில் காட்டிய நற்குணங்கள், சிறந்தன்மையாவது யாருக்குள் முயற்சிப்பட்டுவருகிறதோ அது அவர்களுக்குள் பெலன் கொள்ளுகிறதற்குத்தக்கதாக சண்டைகளையும் விரோதங்களையும் தடுத்து மனிதருக்குள் பாக்கியம் பெருகும்படி அநுகூலஞ் செய்கிறது. இவ்வித நற்குணம் விளங்காத இடத்தில் [illegible] ஒரு போதும் நீங்காது.

2. மனிதர் [illegible] வெளியில் [illegible] என்று கிறிஸ்துநாதர் [illegible] பார்வைக்குச் செய்கைக்குரிய புறம்பான பாவங்களைமாத்திரமல்ல, நினைவுக்குரிய உள்ளான பாவங்களையும் எதிர்க்கவேண்டும்.

3. சிருஷ்டிகருடைய சித்தத்துக்கும் மற்ற மனிதருடைய வாழ்வுக்கும் ஏற்றபடி எப்போதும் நடக்கும்படி சுவிசேஷ சன்மார்க்கம் போதிக்கிறது.

4. சுவிசேஷ சன்மார்க்கமானது; கீர்த்தி, பேர்ப்பிரஸ்தாபம், தற்புகழ்ச்சி ஆகிய ஆசைகளைக் கண்டிக்கிறது.

கீர்த்திமுதலியவை தன்னிலே பாவமுள்ளதல்லவானாலும் அதைப் பாராட்டுவதைக் கண்டித்து நோக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

II. கிறிஸ்துநாதர் போதித்த வகை.

1. கிறிஸ்துநாதர் போதித்த வகை, அவருடைய இலட்சணத்துக்கும் நிலைமைக்கும் ஏற்றதாயிருந்தது.

அவர் நியாயத்துக்குத் தக்க நியாயங்களைச் சொல்லி மனிதனைப் பயிற்றுவிக்கப் பாராமல், திவ்விய அதிகாரத்தைக்கொண்டே மனிதர் நடக்கவேண்டிய விதியை நேராகக் கற்பித்தார்.

2. அவருடைய உவமைகள் மிகச் சிறந்தவைகளா யிருந்தன. மலைப்பிரசங்கம் தேவன்தாமே கற்பிக்கிற விதமாய்க் காணப்படுகிறது.

3. அவருடைய ஜெபத்துக்கு நிகரானதொன்றுமில்லை.

4. அவர் எவ்வகைப்பட்டவைகளைப் போதிக்கவில்லை என்று பார்ப்போம்.

(1) அவர் மறுமையைக்குறித்து விபரம் வர்ணித்திருப்பதைக் காணோம்.

(2) அவர் தவசு முதலியவைகளை ஏற்படுத்தவில்லை.

(3) அவர் ஜெபம்பண்ணும் காலத்தில் புத்திமயங்கினவர் போல மதவைராக்கியமாய் ஒன்றையும் சொல்லவில்லை.

(4) மதவைராக்கியமாத்திரம் போதாது, அதோடே நல்லொழுக்கமும் வேண்டும் என்று போதித்தார்.

(5) அவர் தமது காலத்திலிருந்த ஜனங்களுக்குள் நடந்துவந்த ஆசாரங்களுக்கும் வீண்பிடிவாதங்களுக்கும் இசைவாய்ப் போதிக்கவில்லை.

(6) அவருடைய மொழிகளைப் பார்த்தால் அவைகளிலே புரட்டையாவது விபரீதத்தையாவது காணோம்.

(7) [illegible] ஒழுக்கங்களும் [illegible] களையே [illegible] அவருடைய போதனைகளில் விசேஷித்தவையாயுள்ளதாயான அவைகளைக் காண்கிறோம்.

(8) கிறிஸ்துநாதர் தம்முடைய மார்க்கத்தை ஏற்படுத்தின வகையில் தாம் யாதொரு லௌகீக அதிகாரத்தையாவது லைகீக அதிகாரத்தையாவது ஏற்படுத்தாதது கவனிக்கத்தக்கது.

5. கிறிஸ்துவானவருடைய நடக்கையும் சுவிசேஷ நல்லொழுக்கத்துக்கு அத்தாட்சியா யிருக்கிறது.

(1) கிறிஸ்துநாதரைக்குறித்து சத்துருக்கள் மித்துருக்கள் சொல்லிய குறிப்புகளைப் பார்த்தால், அவர் ஒரு துன்மார்க்கமும் செய்யாதவர் என்று காண்கிறோம்.

(2) அவர் பக்தியும், தாழ்மையும், தயையும், சாந்தமும், நிதான புத்தியும் உடையவராயிருந்தார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் சிறந்த சன்மார்க்க ஒழுக்கங்கள் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யாக். 1. 27. 1 தீமோ. 1. 5.

3. அதிகாரம்.

புதிய ஏற்பாட்டை எழுதினவர்களின் உண்மை.

I. புதிய ஏற்பாடு கட்டுப்பாடாய் எழுதப்பட்டதானால் இப்போது அதிலிருக்கிற அநேக குறிப்புகள் எழுதப்பட்டிருக்கமாட்டாது. திருஷ்டாந்தமாக,

1. கிறிஸ்துநாதர் உயிர்த்தெழுந்து சீஷர்களுக்கேயல்லாது சத்துருக்களுள் யாருக்காவது காணப்படவில்லையென்றும்,

2. யோவான் தன் சீஷர்களை இயேசுநாதர் அண்டைக்கு அனுப்பி, வருகிறவர் நீர்தானோவென்று கேட்டதில் அவன் மனதில் சந்தேகமிருந்ததென்றும்,

3. கிறிஸ்துநாதரைப் பின்பற்றின சீஷர்களில் அநேகர் ஒரு சமயத்தில் அவரைவிட்டுப் பின்வாங்கிப்போனார்கள் என்றும்,

4. அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தினிமித்தம் அவர் அநேக அற்புதங்களைச் செய்யவில்லையென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கமாட்டாது.

II. கட்டுப்பாடாய் எழுதுகிறவனுடைய மனதுக்குத் தெரிபடாத வசனங்களும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இயேசு அவர்களை நோக்கி நீங்கள்........விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருந்தால்........இந்த மலையைப் பார்த்து நீ பெயர்ந்து சமுத்திரத்திலே தள்ளுண்டுபோவென்று சொன்னால் அப்படியே ஆகும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

நீங்கள் ஜெபத்திலே எவைகளைக் கேட்பீர்களோ, அவைகளையெல்லாம் பெறுவீர்கள் என்றார். (மத். 21. 21. லூக். 17. 6. யோவா. 16. 24.)

III. நற்கருணை ஏற்பாட்டைப் பார்க்கையிலும் அவர்கள் உண்மை துலங்குகிறது.

அது கள்ளத்தனமாய் எழுதப்பட்டதானால் அந்தச் சங்கதி பூரணமாய் எழுதப்பட்டிருக்கும். சபையில் அதைப்பற்றித் தர்க்கங்கள் நேரிட்டதுண்டு. சுவிசேஷங்கள் பிந்தி எழுதப்பட்டதென்றால் அந்த விகற்பங்களைத் தீர்க்கத்தக்கதான குறிப்புகள் அதில் காட்டப்பட்டிருக்கலாமே.

IV. புதிய ஏற்பாட்டில் எழுதியிருக்கிற சங்கதிகள் இயற்கையாய் நேரிடத்தக்கவைகளாயுமிருந்தன.

உதா. 1. இயேசு அவனை நோக்கி: நீ விசுவாசிக்கக் கூடுமானால் ஆகும். விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும் என்க, பிள்ளையின் தகப்பன் விசுவாசிக்கிறேன் ஆண்டவரே என்று சொன்னான். (மாற். 9. 23, 24.)

2. பவுலின் குணம், அவன் குணப்பட்டதற்குமுன் இருந்ததுபோல குணப்பட்ட பின்பும் இருந்தது.

V. சுவிசேஷ சரித்திரத்தைப்பார்க்கில் அதை எழுதினவர்களின் தன்மை நோக்கத்துக்கு இசைவாய் அது எழுதப்பட்டிருக்கிறதை அறியலாம்.

1. மத்தேயு பிந்தி கிறிஸ்துவானவரைச் சேர்ந்ததால் அவன் அவரைச் சேருவதற்கு முன்னுள்ள சங்கதிகளை அவ்வளவு விரிவாய் எழுதவில்லை. கைகழுவாமற் போஜனம்பண்ணுவதையிட்டு பரிசேயர் பரியாசம் பண்ணினதாக எழுதியிருக்கிறான்.

2. மாற்கு யூதர்கள் கைகழுவாமல் போஜனம் பண்ணுகிறதில்லை என்று விஸ்தரித்திருக்கிறான்.

மத்தேயு யூதருக்கு எழுதினதால் அவர்கள் வழக்கங்கள் அவர்களுக்குத் தெரிந்த காரியமென்று விஸ்தரிக்கவில்லை. மாற்கு பொதுவாக எழுதியிருப்பதால் அவன் அந்த விஸ்தரிப்பைச் சேர்க்கும்படி நேரிட்டிருக்கிறது.

3. யோவான் முந்தி குணப்பட்டவனானதால் மற்றச் சுவிசேஷகர்களில் காட்டப்படாத காரியங்களை எழுத நோக்கமுடையவனாயிருந்தான். அவன் கிறிஸ்துவானவர் கலிலேயாவுக்குப் போகும்படி புறப்படுமுன் யூதேயாவில் செய்த காரியத்தை எழுதியிருக்கிறான்.

4. அதிகாரம்.

சுவிசேஷத்திலே கிறிஸ்துநாதருடைய நடபடிகளைக்குறித்துச் சொல்லிய குறிப்புகள் விகற்பமில்லாமல் ஒத்திருக்கின்றது.

முதல் மூன்று சுவிசேஷங்களில் சொல்லிய குறிப்புகளோடே யோவான் சுவிசேஷத்தில் சொல்லிய குறிப்புகளை ஒத்துப்பார்க்கையில் கிறிஸ்துநாதருடைய நடபடிகள் விகற்பமில்லாமல் பூரணமாய் ஒத்திருக்கிறது என்றறியலாம்.

1. முதல் மூன்று சுவிசேஷகரும், கிறிஸ்துநாதர் தமக்குமுன் நடந்த உலககாரியங்களைக்கொண்டு போதித்தார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். யோவானும் அப்படியே காட்டியிருக்கிறான். திருஷ்டாந்தமாக,

1. இதோ, உம்முடைய தாயாரும் உம்முடைய சகோதரரும். (மத். 12. 47-50.)

தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவர்களே என் தாயும் என் சகோதரருமாயிருக்கிறார்கள் என்றார்.

2. அப்பங்களைக் கொண்டுபோக சீஷர் மறந்தபோது. (மத். 16. 5–7. லூக். 12.. 1.)

பரிசேயர் சதுசேயருடைய புளித்தமாவைக் குறித்துப் பேசுகிறார்.

3. முன்னோர் பாரம்பரியத்தைப்பற்றி, பரிசேயர் வேதபாரகர் பேசினபோது வாய்க்குள்ளே போகிறது மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தாது; வாயிலிருந்து வெளியே வருவதே மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தும் மென்றார். (மத். 15. 1, 2.)

4. சிறுபிள்ளைகளைத் தொடும்படி அவரிடத்தில் கொண்டுவந்தபோது தேவனுடைய ராஜ்யம் இப்படிப்பட்டவர்களுடையது என்று போதித்தார். (மாற். 10. 13–15.)

5. சீமோன் பேதுரு வலைகளைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது உங்களை மனுஷர்களைப் பிடிக்கிறவர்களாக்குவேன் என்றார். (மாற். 1. 16, 17.)

6. பிலாத்து சில கலிலேயருடைய இரத்தத்தை, அவர்களுடைய பலிகளோடே கலந்திருந்ததைக் கேட்டபோது, அந்தக் கலிலேயர் மற்ற எல்லாக் கலிலேயரைப்பார்க்கிலும் பாவிகளா? அப்படியல்ல, நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால், ௵. (லூக். 13. 1–3.)

7. தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பானம்பண்ணுகிறவன் பாக்கியவான் என்று ஒருவன் சொன்னதைக் கேட்டு பெரிய விருந்தின் உவமையைச் சொன்னார். (லூக். 14. 15, 16, ௵.)

இந்த வகையாய் யோவான் சுவிசேஷத்திலும் குறிப்புகள் அடங்கியிருக்கிறது.

1. அவர் அற்புதத்தினாலே போஷிக்கப்பட்ட ஜனங்கள், ரபீ நீர் எப்போது இவ்விடம் வந்தீர் என்று கேட்டதற்கு, [illegible] ஜீவன் வரைக்கும் நிலைத்திருக்கும் போஜனத்துக்காகப் பிரயாசப்படுங்கள் என்றார். (யோவா. 6. 25–27.)

2. சமாரியா ஸ்திரீ கிணற்றின் தண்ணீரைப்பற்றிப் பேசினபோது, நான் கொடுக்கும் தண்ணீரைக் குடிக்கிறவனுக்கோ ஒருக்காலும் தாகமுண்டாவதில்லை என்றார். (யோவா. 4. 12–14.)

3. சீஷர்கள் ரபீ போஜனம்பண்ணும் என்று கேட்டபோது, நான் என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து அவருடைய கிரியையை நிறைவேற்றுவதே என் போஜனம் என்றார். (யோவா. 4. 31–34.)

4. பிறவிக்குருடனைப்பற்றிச் சீஷர் அவரிடத்தில் கேட்டபோது, [illegible] நற்காலமிருக்குமட்டும், ௵. என்றார். (யோவா. 9. 35–39.)

5. சுகமாக்கப்பட்ட பிறவிக்குருடன் அவரை விசுவாசித்தபோது, காணாதவர்கள் காணும்படி, ௵. என்று போதித்தார். (யோவா. 9. 35.)

II. கிறிஸ்துநாதர் தமது சீஷர்கள் நடுவில் ஒரு குழந்தையை நிறுத்தி புத்திசொன்னார் என்று முதல் மூன்று சுவிசேஷங்களில் சொல்லிய குறிப்புக்கும், அவர் தமது சீஷர்கள் கால்களைக் கழுவினார் என்று யோவான் சுவிசேஷத்தில் சொல்லிய குறிப்புக்கும் ஒப்புமைச் சம்பந்தமிருக்கிறது. சீஷர்களுடைய பெருமையை அகற்றி மனத்தாழ்மையைக் கற்றுக்கொடுக்கும்படி அப்படிப் போதித்தார்.

III. நாலு சுவிசேஷங்களிலும், கிறிஸ்துவானவர் தம்மை மனுஷகுமாரன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். மற்ற யாராவது இந்தப் பேரை அவருக்கு வழங்கவில்லை.

IV. கிறிஸ்துநாதரைச்சேர்ந்த கும்புகளுக்குள்ளே கலகயோசனை தோன்றியபோதெல்லாம் அவர் அவர்களை விட்டுவிலகுகிற குறிப்பு பல இடங்களிலும் காணலாம். (மத். 14. 22, 23. லூக். 5. 15, 16. யோவா. 5. 13: 6. 15.)

V. கிறிஸ்துநாதர் வெளிப்படையாய் தாம் இன்னார் என்று சொல்லாமல், தாம் நடப்பிக்கிற கிரியைகளைக்கொண்டு மற்றவர்கள் தம்மைக்குறித்து நிதானிக்கும்படியாய் அவர் சித்தமுடையவராயிருந்தார். (மத். 16. 24. மாற் 3. 11, 12. லூக். 4. 41. யோவா. 10. 24.)

VI. கிறிஸ்துநாதர் தமது பாடுகள் உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றிச் சீஷரோடே பேசினபோது அவர்களுக்கு விளங்காமையாயிருந்தது. (லூக். 9. 45. மாற். 9. 32. யோவா. 16. 16–18.)

VII. கிறிஸ்துநாதர் கடைசியாகப் பாடுகளை அநுபவித்தபோது அவர் [illegible] பொறுமை எல்லாச் சுவிசேஷங்களிலும் பிரத்தி[illegible]யாய்க் காட்டியிருக்கிறது. (மாற். 14. 48, 49. லூக். 22. 52. யோவா. 18. 20, 21. மத். 26. 42.)

கிறிஸ்துநாதர் கெத்செமனே தோட்டத்தில் அநுபவித்த வேதனையைப்பற்றி எல்லாரும் இசைவாய்ப் பேசியிருக்கிறார்கள். பாத்திரம் என்கிற வார்த்தையால் அந்த வேதனை குறிக்கப்படுகிறது. யோவானிலும் அந்த வார்த்தையைப் பார்க்கலாம். (யோவா. 18. 11.) தேவாலயத்தை இடிப்பதைப்பற்றிச் சொன்ன பொய்ச்சாட்சிகளைப்பற்றி எல்லாரும் சம்பந்தமாய்ப் பேசுகிறார்கள். பன்னிரு சீஷர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதைப்பற்றியும் எல்லாரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் காரியங்கள் சத்தியம் என்பதை விளக்குகிறது.

2. அப்பங்களைக் கொண்டுபோக சீஷர் மறந்தபோது. (மத். 16. 5–7. லூக். 12.. 1.)

பரிசேயர் சதுசேயருடைய புளித்தமாவைக் குறித்துப் பேசுகிறார்.

3. முன்னோர் பாரம்பரியத்தைப்பற்றி, பரிசேயர் வேதபாரகர் பேசினபோது வாய்க்குள்ளே போகிறது மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தாது; வாயிலிருந்து வெளியே வருவதே மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தும் என்றார். (மத். 15. 1, 2.)

4. சிறுபிள்ளைகளைத் தொடும்படி அவரிடத்தில் கொண்டுவந்தபோது தேவனுடைய ராஜ்யம் இப்படிப்பட்டவர்களுடையது என்று போதித்தார். (மாற். 10. 13–15.)

5. சீமோன் பேதுரு வலைகளைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது உங்களை மனுஷர்களைப் பிடிக்கிறவர்களாக்குவேன் என்றார். (மாற். 1. 16, 17.)

6. பிலாத்து சில கலிலேயருடைய இரத்தத்தை, அவர்களுடைய பலிகளோடே கலந்திருந்ததைக் கேட்டபோது, அந்தக் கலிலேயர் மற்ற எல்லாக் கலிலேயரைப்பார்க்கிலும் பாவிகளா? அப்படியல்ல, நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால், ஷ். (லூக். 13. 1–3.)

7. தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் போஜனம்பண்ணுகிறவன் பாக்கியவான் என்று ஒருவன் சொன்னதைக் கேட்டு பெரிய விருந்தின் உவமையைச் சொன்னார். (லூக். 14. 15, 16, ஷ.)

இந்த வகையாய் யோவான் சுவிசேஷத்திலும் குறிப்புகள் அடங்கியிருக்கிறது.

1. அவர் அற்புதத்தினாலே போஷிக்கப்பட்ட ஜனங்கள், ரபீ நீர் எப்போது இவ்விடம் வந்தீர் என்று கேட்டதற்கு, ... ஜீவன் வரைக்கும் நிலைத்திருக்கும் போஜனத்துக்காகப் பிரயாசப்படுங்கள் என்றார். (யோவா. 6. 25–27.)

2. சமாரியா ஸ்திரீ கிணற்றின் தண்ணீரைப்பற்றிப் பேசினபோது, நான் கொடுக்கும் தண்ணீரைக் குடிக்கிறவனுக்கோ ஒருக்காலும் தாகமுண்டாவதில்லை என்றார். (யோவா. 4. 12–14.)

3. சீஷர்கள் ரபீ போஜனம்பண்ணும் என்று கேட்டபோது, நான் என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து அவருடைய கிரியையை நிறைவேற்றுவதே என் போஜனம் என்றார். (யோவா. 4. 31–34.)

4. பிறவிக்குருடனைப்பற்றிச் சீஷர் அவரிடத்தில் கேட்டபோது ... பகற்காலமிருக்குமட்டும், ஷ. என்றார். (யோவா. 9. 35–39.)

5. சுகமாக்கப்பட்ட பிறவிக்குருடன் அவரை விசுவாசித்தபோது, காணாதவர்கள் காணும்படி, ஷ. என்று போதித்தார். (யோவா. 9. 35.)

II. கிறிஸ்துநாதர் தமது சீஷர்கள் நடுவில் ஒரு குழந்தையை நிறுத்தி புத்திசொன்னார் என்று முதல் மூன்று சுவிசேஷங்களில் சொல்லிய குறிப்புக்கும், அவர் தமது சீஷர்கள் கால்களைக் கழுவினார் என்று யோவான் சுவிசேஷத்தில் சொல்லிய குறிப்புக்கும் ஒப்புமைச் சம்பந்தமிருக்கிறது. சீஷர்களுடைய பெருமையை அகற்றி மனத்தாழ்மையைக் கற்றுக்கொடுக்கும்படி அப்படிப் போதித்தார்.

III. நாலு சுவிசேஷங்களிலும், கிறிஸ்துவானவர் தம்மை மனுஷகுமாரன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். மற்ற யாராவது இந்தப் பேரை அவருக்கு வழங்கவில்லை.

IV. கிறிஸ்துநாதரைச்சேர்ந்த கும்புகளுக்குள்ளே கலகயோசனை தோன்றியபோதெல்லாம் அவர் அவர்களை விட்டுவிலகுகிற குறிப்பு பல இடங்களிலும் காணலாம். (மத். 14. 22, 23. லூக். 5. 15, 16. யோவா. 5. 13; 6. 15.)

V. கிறிஸ்துநாதர் வெளிப்படையாய் தாம் இன்னார் என்று சொல்லாமல், தாம் நடப்பிக்கிற கிரியைகளைக்கொண்டு மற்றவர்கள் தம்மைக்குறித்து நிதானிக்கும்படியாய் அவர் சித்தமுடையவராயிருந்தார். (மத். 16. 24. மாற் 3. 11, 12. லூக். 4. 41. யோவா. 10. 24.)

VI. கிறிஸ்துநாதர் தமது பாடுகள் உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றிச் சீஷரோடே பேசினபோது அவர்களுக்கு விளங்காமையாயிருந்தது. லூக். 9. 45. மாற். 9. 32. யோவா. 16. 16–18.)

VII. கிறிஸ்துநாதர் கடைசியாகப் பாடுகளை அநுபவித்தபோது அவர் ... பொறுமை எல்லாச் சுவிசேஷங்களிலும் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காட்டியிருக்கிறது. (மாற். 14. 48, 49. லூக். 22. 52. யோவா. 18. 20, 21. மத். 26. 42.)

கிறிஸ்துநாதர் கெத்செமனே தோட்டத்தில் அநுபவித்த வேதனையைப்பற்றி எல்லாரும் இசைவாய்ப் பேசியிருக்கிறார்கள். பாத்திரம் என்கிற வார்த்தையால் அந்த வேதனை குறிக்கப்படுகிறது. யோவானிலும் அந்த வார்த்தையைப் பார்க்கலாம். (யோவா. 18. 11.) தேவாலயத்தை இடிப்பதைப்பற்றிச் சொன்ன பொய்ச்சாட்சிகளைப் பற்றி எல்லாரும் சம்பந்தமாய்ப் பேசுகிறார்கள். பன்னிரு சீஷர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதைப்பற்றியும் எல்லாரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் காரியங்கள் சத்தியம் என்பதை விளக்குகிறது.

5. அதிகாரம்.

கிறிஸ்துநாதருடைய நடக்கை அசல்மாதிரியாயிருந்தது என்பது கிறிஸ்துமார்க்கத்தை மெய்ப்பிக்கிறதற்கு உதாரணமாம்.

கிறிஸ்துவானவர் தோன்றினகாலத்தில், யூதர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவர் தோன்றி தங்களுக்கு சுயாதீனத்தையும் மேம்பாட்டையும் கொடுப்பார் என்று எண்ணியிருந்தார்கள்.

I. கிறிஸ்துவானவர் சுயமத வைராக்கியராய் ஏற்பட்டாரானால் யூதருடைய சாதாரண எண்ணத்துக்குச் சரியாகத் தம்மைக்குறித்துச் சொல்லி அதின்படி நடந்திருப்பாரே.

II. அவர் எத்தராய்த் தோன்றினவரானால் ஜனங்களுக்குள்ளிருந்த பிடிவாதத்துக்கு இசைவாய்க் காரியத்தைக் கொண்டுபோ[illegible]ரே. கள்ளக் கிறிஸ்துக்கள் எல்லாரும் அப்படியே செய்தார்கள்.

III. இயேசுவானவர் சுயமத வைராக்கியராயாவது, எத்தராயாவது இருந்தால், அப்படிப்பட்டவர்கள் நடந்துகொண்டதுபோல அவர் நடவாததற்கு முகாந்தரத்தை அறிவது வருத்தமாயிருக்கிறது.

ஆட்சேபனை. முதலாவது இயேசு தம்மை மே[illegible]வென்று சொல்லி அது சொல்லாததைக் கண்டு வேறு[illegible]த்திருக்கலாமே.

உத்தரவு. அப்படிச் சொல்வதற்கு எவ்வளவேனும் அத்தாட்சி காண்பிக்க இடமில்லை.

அப்படிச் சொல்வது சாட்சியமில்லாமல், சாட்சியத்துக்கு விரோதம் பேசுகிறதாயிருக்கிறது.

6. அதிகாரம்.

பொதுச்சங்கதிகளைக்குறித்து புதிய ஏற்பாட்டில் வரப்பட்ட குறிப்புகள் கிறிஸ்தவர்களல்லாத சரித்திரக்காரரெழுதிய குறிப்புகளுக்கு இசைந்திருப்பதால் புதிய ஏற்பாட்டை எழுதினவர்கள் உள்ளபடி எழுதினார்கள் என்பதற்கு உதாரணங்கள்.

புதிய ஏற்பாட்டை எழுதினவர்கள் பொதுக்காரியங்களைக் [illegible]கள் சொல்லிய குறிப்புகள் அக்காலத்திலுள்ள மற்ற உலக சரித்திரக்காரர் எழுதின சங்கதிகளுக்கு இசைந்திருப்பதால் சுவிசேஷகர் அந்தக் காலத்திலிருந்தார்களென்றும் தாங்கள் எழுதின சங்கதிகளைத் திட்டமாய் அறிந்தார்களென்றும் விளங்கும்.

அதை ஸ்தாபிக்கும் சில முக்கிய திருஷ்டாந்தங்களைப் பார்ப்போம்.

I. மத். 2. 22. ஏரோது தனக்குப்பின் அர்கெலாயு யூதாவை ஆளும்படி [illegible]பட்டானென்று யோசேப்புஸ் சொல்லியிருக்கிறான்.

II. லூக். 3. 1. யோசேப்புஸ் சொல்லியிருக்கிறதாவது: "மகா ஏரோதுவின் மரணசாதனத்தில் எழுதியிருந்ததை அகுஸ்து இராயன் ஒப்புக்கொண்டு அவன் மக்களில் ஏரோது அந்திப்பா என்பவனை கலிலேயா, பெரேயா என்ற நாடுகளடங்கிய காற்பங்குக்கும், பிலிப்பு என்பவனை திராகோனித்தி முதலிய காற்பங்குக்கும் அதிபதியாக்[illegible]ன்."

III. மாற். 6. 17. ஏரோது அந்திப்பா, தன் சகோதரனாகிய ஏரோதுவைச் [illegible]யிருந்தபோது அவனுடைய மனைவியாகிய ஏரோதியா[illegible] மோகமடைந்து தனக்கு மனைவியாகும்படியான யோசனையை அவளுக்குப் பயிற்றுவித்தான். யோசேப்புஸ்.

IV. அப். 12. 1. கலிகுலா இராயன், ஏரோதுக்குக் கிரீடம் தரிப்பித்து பிலிப்பு லிசானியா என்பவர்கள் ஆண்ட பங்குகளையும் கொடுத்தான். கிலவுதியு இராயன், அகிரிப்பாவுக்குக் கலிகுலா இராயனாலே கொடுக்கப்பட்ட பட்டத்தை உறுதிப்படுத்தி அதோடு யூதேயா, சமாரியா ஆகிய இந்த நாடுகளை முழுவதுமாய்க் கொடுத்தான். யோசேப்புஸ்.

V. அப். 12. 19–23. ஏரோது மிகுந்த விரோதமான சரிகை உடுப்பைத் தரித்துக்கொண்டு, நாடகசாலையில் பிரவேசித்தான். ஜனங்கள் அவனைத் தேவன் என்று சொல்லி, எங்களுக்கு இரங்கி எங்கள் காணிக்கைகளைத் தயவாய் அங்கீகரித்திடும் என்று மன்றாடவே, அவனுக்கு வயிற்றில் கொடிய நோவுண்டாக ஐந்தாம்நாளில் மரித்துப்போனான். யோசேப்புஸ்.

VI. அப். 24. 24. எமேசேருடைய ராஜனுகிய அசிசுவுக்குத் துருசில்லாள் விவாகம் செய்துகொடுக்கப்பட்டாள். பேலிக்ஸ் யூதாவுக்குத் தேசாதிபதியாய் வந்தபோது, அவளைக் கண்டதில் அவள்மேல் மோகமுள்ளவனாய் தன்னைக் கலியாணம் செய்யப் பயிற்றுவித்தான். யோசேப்புஸ்.

VII. அப். 25. 13. தகப்பன் மரித்தபொழுது அகிரிப்பா 17 வயசாயிருந்ததால் யூதேயாவுக்கும், அதற்கடுத்த எல்லா ராஜ்யத்துக்கும் தேசாதிபதியாயிருக்கும்படி பேலிக்ஸ் என்பவனை நியமித்தான். யோசேப்புஸ்.

VIII. அப். 13. 7. அதிபதி. (புரோகவுன்சில்). இராயனால் ஆளப்பட்ட நாடுகளின் தேசாதிபதிக்கு புரோப்பிரிற்றர் என்றும்; செனற் சங்கத்தாரால் ஆளப்பட்ட நாடுகளின் தேசாதிபதிக்கு புரோகவுன்சில் என்றும் பேர்களிருந்தன.

அப். 18. 12. அதிபதி. (புரோகவுன்சில்). கல்லியோன் அகாயா நாட்டுக்கு அதிபதியானபோது அது செனற் சங்கத்தாரால் ஆளப்பட்டது.

IX. மரணஆக்கினை ரோமருக்கே உரியதாயிருந்தது. யோசேப்புஸ் அப்படியே சொல்லுகிறான். மற்றவகையில் யூதருக்குச் சுதேச நியாயாதிபதிகளும் அதிகாரிகளும் இருந்தார்கள். கிறிஸ்துநாதருடைய பாடுகளைக்குறித்துச் சொல்லிய சங்கதிகளிலெல்லாம் இந்தக் குறிப்பைக் காண்கிறோம்.

X. அப். 9. 31. கலிகுலா தன் சிலையை எருசலேம் ஆலயத்தில் நிறுத்தும்படி பிரயத்தனம் செய்ததில் யூதர்கள் மலைத்து, மற்றவர்களுடைய காரியத்தில் தலையிட ஏதுவில்லாதிருந்தது. பெல்.

XI. அப். 21. 30–36. எருசலேமிலே ரோமப் போர்ச்சேவகர்களிருந்தார்கள் என்றும், அவர்கள் கலகங்களை அமர்த்தும்படி வைக்கப்பட்டார்களென்றும், அவர்கள் இருந்த இடம் கோட்டை என்றும், அதிலே ஏறத்தக்கதான படிகள் இருந்தனவென்றும், இதெல்லாம் ஆலயத்துக்குச் சமீபமாயிருந்ததென்றும். யோசேப்புஸ் சொல்லியிருக்கிறான்.

XII. அப். 4. 1, 2. தேவாலயத்துச் சேனைத்தலைவன் அன்னாவின் மகனும், தேவாலயத்தைக் காக்கிற சேனைத்தலைவனுயுமிருந்த எலியேசர் என்பவன் அந்நியர் எவர்களும் செலுத்தும் காணிக்கையையாவது, பலியையாவது அங்கீகரிக்கவேண்டாமென்று போதித்தான். யோசேப்புஸ்.

XIII. அப். 25. 12. ரோம தேசாதிபதிகள் தங்களுக்கு இஷ்டமான தேசாதிபதிகளை அல்லது பெரியோர்களை ஆலோசனைச் சங்கமாக வைத்துக்கொள்ளுவது வழக்கமென்று, சிசிரோ, வெரசுக்கு விரோதமாய்ப் பண்ணின பிரசங்கத்தில் காட்டியிருக்கிறது.

XIV. அப். 16. 13. யூதர்கள் அதிகாலையில் சமீபித்த கரையோரமாய்ச் சென்று ஏகமாய் ஒருமிக்கச் சத்தமிடுவார்கள். பைலோ.

XV. அப். 26. 5. யூதர்களில் பரிசேயர்தான் அதிக பயபக்தியும் நியாயப்பிரமாணத்தை விளக்குவதில் நிறைவுமானவர்கள். யோசேப்புஸ்.

XVI. மாற். 7. 12, 13. மோசேயால் எழுதப்படாத அநேக ஆசாரங்கள் முன்னோரிடத்திலிருந்து பாரம்பரியமாய் வந்ததாகப் பரிசேயர் ஜனங்களுக்குப் போதித்து ஏற்படுத்தினார்கள். யோசேப்புஸ்.

XVII. அப். 23. 8. பரிசேயர் ஆத்துமா சாகாமையுள்ளதென்றும், நல்லோருடைய ஆத்துமா இன்னொரு தேகத்துக்குள் பிரவேசிக்குமென்றும், தீயோருடைய ஆத்துமா நித்திய ஆக்கினை அடைகிறதென்றும் விசுவாசிக்கிறார்கள் என்றும்; சதுசேயர், சரீரத்தோடேகூட ஆத்துமாவும் அழிந்துபோகிறதென்று பாவிக்கிறார்கள் என்றும், யோசேப்புஸ் சொல்லியிருக்கிறான்.

XVIII. அப். 5. 17. இளைய அனனு, பிரதான ஆசாரியப் பட்டத்தையடைந்து சதுசேயருடைய வகுப்பைச் சேர்ந்தவனுயிருந்தான். யோசேப்புஸ்.

XIX. லூக். 9. 52, 53. பண்டிகைதோறும் பரிசுத்த பூட்டணத்துக்குச் செல்லுகிற கலிலேயர், சமாரியா நாட்டின் வழியாய்ச் செல்லுகிறது வழக்கமாயிருந்தது. இப்படி அவர்கள் செல்லும்பொழுது ஒருநாள் சமாரியா நாடும் பெரிய சமபூமியும் சேருகிற இடத்தின் எல்லையிலிருக்கிற கினேயாக் கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள், அவர்கள்மேல் பாய்ந்து அநேகரைக் கொலைசெய்தார்கள். யோசேப்புஸ்.

XX. யோவா. 4. 20. சமாரியருக்குள்ளே கெர்சீம்மலை மற்றெல்லா மலைகளிலும் விசேஷித்த ஸ்தலமாக எண்ணப்படுகிறது. யோசேப்புஸ்.

XXI. மத். 26. 3. ஏரோது என்பவன், சீமோனைப் பிரதான ஆசாரியப் பட்டத்தைவிட்டுத் தள்ளி, காய்பா என்று பேர்கொண்ட யோசேப்புக்குப் பட்டத்தைக் கொடுத்தான். யோசேப்புஸ்.

XXII. அப். 23. 5. யோனத்தானென்ற பிரதான ஆசாரியன் கொல்லப்படவே, புது ஆள் நியமிக்கப்படுமுன் தள்ளப்பட்டிருந்த அனனியா என்ற பிரதான ஆசாரியன் நியாயஸ்தலத்திலே விசாரணை செய்தான். யோசேப்புஸ்.

XXIII. மத். 26. 59. யோனத்தான், அனனியா ஆகிய பிரதான ஆசாரியரையும் அனுப்பினான் என்று யோசேப்புஸ் சொல்லியிருக்கிறான்.

XXIV. யோவா. 19. 19. மரண ஆக்கினை அடையும் காரணத்தை எழுதிக்காட்டிய பட்டயத்தோடே என்று காசியுஸ் சொல்லியிருக்கிறான்.

XXV. மத். 27. 26. கொலைக்கு நியமிக்கப்பட்டவர்களை முதலாவது சவுக்கினாலே அடித்துச் சிலுவையில் அறைவித்தான். யோசேப்புஸ்.

XXVI. யோவா. 19. 17. குற்றவாளியானவன் ஆக்கினையடையப் போகும்போது தானே தன் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு போகிறதுபோல. புளூற்றார்க்கு.

XXVII. யோவா. 19. 32. சிலுவையில் அறைதலும், கால் முறித்தலுமாகிய பூர்வீக வழக்கத்தை இவரே (கொன்ஸ்தந்தீன்) முதல் ஒழித்துத் தள்ளிப்போட்டார். ஒரு அஞ்ஞான சரித்திரக்காரன்.

XXVIII. அப். 3. 1. ஆசாரியர்கள் தினந்தோறும் ஒன்பதாம் மணிநேரத்திலும் பலிகளைச் செலுத்துகிறது வழக்கம். யோசேப்புஸ்.

XXIX. அப். 15. 21. வாரந்தோறும் மற்றெல்லா வேலைகளையும் நிறுத்தி ஆலயத்தில் சேர்ந்துவந்து மோசேயின் பிரமாணத்தை வாசிக்கக் கேட்போம். யோசேப்புஸ்.

XXX. அப். 21. 24. எந்தக் காரணத்தினாலேயாவது வருத்தப்பட்டவர்கள் பலிசெலுத்தப்போவதற்குமுன் திராட்சரசத்தை வெறுக்கவும், சிரச்சவரம் பண்ணவும் பிரார்த்தனை பண்ணுவது வழக்கம். யோசேப்புஸ்.

XXXI. 2 கொரி. 11. 24. இதற்கு விரோதமாய் நடப்பிக்கிறவன் தலையாரியாலே ஒன்றுகுறைய நாற்பதடி வாங்கக்கடவன். யோசேப்புஸ்.

XXXII. லூக். 3. 12. ஆயக்காரரை யோவான் முதலிய யூதர்களுக்குள்ளே பெரிய மனுஷர். யோசேப்புஸ்.

XXXIII. அப். 22. 25. ரோமனானவனைக் கட்டுகிறது குற்றம். அவனை அடிக்கிறது பாதகம். சிசேரோ.

XXXIV. அப். 22. 27. எபேசுவிலே யூதருடைய வேதாசாரப்படி நடந்துவருகிற ரோமர்களான யூதர்களை நான் அலுவலைவிட்டுத் தள்ளிப்போட்டேன். லெந்துலு.

XXXV. அப். 28. 16. ஒரே சங்கிலி கைதியையும் சேவகனையும் இணைக்கிறதுபோலவே. செனிக்கர்.

XXXVI. அப். 27. 1. பேலிக்ஸ் சில ஆசாரியரைப் பிடித்துக் கட்டி, இராயனுக்கு முன்பாக உத்தரவு சொல்லும்படியாக ரோமாபுரிக்கு அனுப்பினான். யோசேப்புஸ்.

XXXVII. அப். 11. 27, 28. கிலவுதியு இராயன் அரசாண்ட 56 வருஷங்களிலே யூதேயா தேசத்தில் கொடிய பஞ்சமுண்டாயிற்று. யோசேப்புஸ்.

XXXVIII. அப். 18. 2. கிலவுதியு இராயன் கிறிஸ்தோ என்பவனாலே கலக்கப்பட்டிருந்த யூதர்களை ரோமாபுரியிலிருந்து துரத்திவிட்டான். சுவிற்றோனியஸ்.

XXXIX. அப். 5. 37. யூதேயாதேசத்துக்குச் சிரேனியு துரையாக வந்தபோது அவன் (கலிலேயனாகிய யூதா) அநேகரைப் பெயர் முதலியவைகளை எழுதவேண்டாம் என்று பயிற்றுவித்தான். யோசேப்புஸ்.

XL. அப். 21. 38. எகிப்திலிருந்துவந்த கள்ளத் தீர்க்கதரிசியோ, பெரிய ஆயத்தை யூதர்கள்மேல் வருவித்தான். யோசேப்புஸ்.

XLI. அப். 17. 22, 23. அறியப்படாத தேவனுக்கென்று ஒரு பீடமுண்டு. புவுசானியா.

மேற்சொல்லிய குறிப்புகளைக் கவனிக்கையில், இந்த ஏற்பாட்டுச் சரித்திரத்தை எழுதினவர்கள் காரியத்தையறிந்து எழுதினார்கள் என்று ரூபகாரப்படுகிறது. இந்த அத்தாட்சியோடு பின்னும் சொல்லத்தக்க மூன்று காரியங்களுண்டு.

1. யாவருக்கும் வெளியரங்கமாயிருக்கிற சரித்திர சங்கதிகளில் மாத்திரமல்ல, மறைவான சில அரிய சங்கதிகளிலும் அவர்கள் எழுதிய குறிப்புகள் சரியாய் வருகிறது.

2. எருசலேம் அழிக்கப்பட்டதினாலே யூதருடைய சீரும், யூதேயாவின் நிலைமையும் முற்றும் மாறிப்போயிற்று. அதற்குப் பின்னுள்ளவர்கள் அதற்கு முன்னுள்ள யூதருடைய சங்கதிகளை அறிந்து எழுதக்கூடாதவர்களாயிருப்பார்கள். எழுதினால் விபரங்களில் எவ்விதமும் ஒன்றுக்கொன்று அநேக விகற்பங்கள் தோன்றும்.

3. புதிய ஏற்பாட்டைப் பார்க்கையில் அதை எழுதினவர்கள் எருசலேம் அழிக்கப்படு முன்னுள்ள ஸ்திதிகளை அறிந்தவர்களென்று விளங்குகிறது. அதற்குப் பிந்தி எழுதினவர்கள் யூதர்களுடைய சங்கதிகளை அவ்வளவாய் ஒழுங்காய் எடுத்துக் காட்டத்தக்க திறமையுள்ளவர்களல்ல.

இப்படி அநேககாரியங்களில் ஒற்றுமைகளிருந்தும், சில காரியங்களில் வித்தியாசங்களிருப்பது ஆச்சரியமல்ல.

திருஷ்டாந்தமாக,

(1) குடிமதிப்பு. (லூக். 2. 2.)

சீரியாநாட்டிலே சிரேனியு என்பவன் தேசாதிபதியாயிருந்தபோது இந்த முதலாம் குடிமதிப்புண்டாயிற்று.

ஆட்சேபனை. சிரேனியு கிறிஸ்துவானவர் பிறந்த பத்து அல்லது பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்குப்பின் சீரியாவுக்குத் தேசாதிபதியானான்.

இது லூக்கா சொல்லுகிறதற்கு, விகற்பமாகத் தோன்றுகிறதல்லவா?

க. உத்தரவு. முதலாம் குடிமதிப்பு என்று சொல்லில் இரண்டாவது குடிமதிப்பு உண்டாயிருக்கவேண்டுமே.

உ. சிரேனியு சீரியாவுக்கு அதிபதியாகுமுன் யூதேயாவுக்கு இந்தக் குடிமதிப்பு விகற்பமாய் வந்ததாக அநுமானமிருக்கிறது.

அப்படியாகில் லூக்கா சொல்லியது முதல் குடிமதிப்பாயும், உலக சரித்திரத்தில் சொல்லியது இரண்டாம் குடிமதிப்பாயும் இருக்கலாமே. முதல் குடிமதிப்பைச் செய்கையில் அவன் தேசாதிபதியாயிருந்திலன்,—அந்தப் பட்டம் கிடைத்தபின்பு அந்தப் பட்டத்தைச் சொல்வது விகற்பமல்ல.

இந்தச் சமாதானம் திருப்திகரமல்லவென்றால்,

௩. முதலாவது என்று சொல்லப்படுகிற மூலவார்த்தை முன்பு என்றும் அர்த்தமாகும். அப்போது வாக்கியம் எப்படி இருக்கும் என்றால், சிரேனியு என்பவன் சீரியா நாட்டிலே தேசாதிபதியாகிறதற்கு முன்பு இந்தக் குடிமதிப்புண்டாயிற்று என்று இருக்கும். அப்போது ஆட்சேபனைக்கு இடமில்லை.

௪. கிறிஸ்துநாதர் பிறந்தகாலத்தில் பெயரைக்காட்டிய குடிமதிப்புக் கணக்கு எழுதப்பட்டு சிரேனியுவின் காலத்தில் அந்தக் கணக்குப்படி தீர்வை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

(2) கிறிஸ்துவானவர் வெளியரங்கமாய் திவ்விய பணிவிடையை நடப்பிக்க ஏற்பட்டகாலம். (லூக். 3. 1–3.)

கிறிஸ்துவானவர் திபேரியு அரசாண்ட பதினைந்தாம் வருஷத்தில் 30 வயதுள்ளவராகி இருந்தார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உலக சரித்திரத்தின்படி அவர் அப்போது 31 வயதுள்ளவராய் இருந்தார். வாக்கியத்தைப் பார்த்தால் ஏறக்குறைய என்ற வார்த்தை கூட்டப்பட்டிருப்பதால் மேற்சொல்லிய ஆட்சேபனைக்கு இடமில்லை.

(3) தெயுதாஸ் என்ற எத்தனிருந்தகாலம். (அப். 5. 36.)

தெயுதாஸைப்பற்றிக் கமாலியேல் எடுத்துச் சொன்ன காலத்துக்கு எழுவருஷத்துக்குப் பின்பு ஒரு தெயுதாஸ் இருந்ததாகவும், அவன் குழப்பம் செய்ததினிமித்தம் கொல்லப்பட்டதாயும் எழுதியிருக்கிறான்.

ஒருவேளை தெயுதாஸ் என்ற இரண்டு கலகக்காரரிருக்கலாம். இதன்னியில் யூதா என்று பேருடைய மூன்றுபேர்கள் கலகத்துக்கு ஆசாமிகளாயிருந்தார்கள் என்று யோசேப்புஸ் சொல்லியிருக்கிறான். இந்த மூன்றுபேரில் ஒருவன் கமாலியேல் எடுத்துக் காட்டின மனுஷனாயிருக்கலாம்.

(4) பரகியாவின் குமாரன் சகரியா. (மத். 23. 35, 36.)

க. 2 நாளா. 24. 20, 21. மரணாக்கினையைப் பெற்ற சகரியாவைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. அவன் யொய்தாவின் குமாரன்.

உ. சகரியா தீர்க்கதரிசி, பரகியாவின் குமாரன். (சகரி. 1. 1.)

௩. பாருக்கின் குமாரன் சகரியா. எருசலேம் அழிக்கப்பட்டதற்கு முந்தி தேவாலயத்துக்குள்ளே கொலைசெய்யப்பட்டான் என்று யோசேப்புஸ் சொல்லியிருக்கிறான்.

மேற்சொல்லிய நாலு குறிப்புகளை, சரித்திர இசைவுகளாய் விளங்கியதான முன்சொல்லப்பட்ட நாற்பத்தொரு குறிப்புகளோடே ஒத்துப்பார்க்கில் நமது புதிய ஏற்பாட்டுச் சரித்திரம் எவ்விதத்திலும் நம்பப்படத்தக்கதென்று நிதானிக்கத்தகும்.

7. அதிகாரம்.

கருதாத சம்பந்தங்கள்.

பவுல் அப்போஸ்தலன் நிருபங்களுக்கும், அப்போஸ்தலர் நடபடியில் காட்டியிருக்கிற அவனுடைய சரித்திரத்துக்கும் அநேக சம்பந்தங்களைக் காணலாம். இந்தச் சம்பந்தம் கருதாதவகையாய் விளங்கியதால் அவ்விரண்டுக்கும் இசைவு காட்டவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடே எழுதப்படவில்லை.

நிருபங்களுக்கும், அப்போஸ்தலர் நடபடிக்கும் இருக்கிற இசைவுகளைச் சம்பந்த விளக்கம் என்ற புத்தகத்தில் பார்க்கலாம்.

கிறிஸ்துமார்க்க சத்தியத்துக்கு இந்த உதாரணங்கள் என்ன அத்தாட்சியிடுகிறதென்று பார்ப்போம்.

I. பவுல் அப்போஸ்தலன் தாம் எழுதிய நிருபங்களில் தாம் அற்புதங்களைச் செய்ததாகவும், அற்புதங்கள் அப்போஸ்தலனுக்குரிய அத்தாட்சி என்பதாகவும் சாதித்திருக்கிறார். இது நமது நியாயத்துக்குப் பலத்த உதாரணமாயிருக்கிறது.

II. பவுல் அப்போஸ்தலன் காட்டிய விடாப்பிரயாசங்கள் உள்ளபடி நடந்ததென்று நிச்சயமாகிறது.

அப்போஸ்தலர் நடபடியில் சொல்லிய சங்கதிகளை நிருபங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆகவே ஆதிசாட்சிகள் சுவிசேஷ சங்கதிகளை மெய்யென்று நம்பி, பிரயாசங்களிலும் மோசங்களிலும் தங்கள் ஜீவனை மனோல்லாசகமாய்ப் போக்கினார்கள் என்பது நிச்சயம்.

III. அப்போஸ்தலர் நடபடியை எழுதினவன் பவுல் அப்போஸ்தலன் சரித்திரத்தை நன்றாய் அறிந்தவனென்றும், பிரயாணங்களிலும் அவனோடேகூட இருந்தவனென்றும் நிச்சயப்படுகிறது. அப்படியாகில் அவன் எழுதின முதலாம் பிரபந்தம் மெய்யென்று விளங்க அவன் எழுதின சுவிசேஷ ஆகமம் மெய்ப்பொருளுள்ளதென்று நம்பத்தக்க நியாயமும் விளங்கும்.

IV. யோவான் எழுதிய சுவிசேஷத்துக்கும் அவன் எழுதின முதல் நிருபத்துக்கும் நடை முதலியவைகளில் சம்பந்தம் காணப்படுகிறது.

ஆதியிலிருந்ததும் நாங்கள் கேட்டதும் எங்கள் கண்களினாலே கண்டதும், ழு என்று நிருபத்தில் காட்டிய முதல் வார்த்தைகளைக் கவனிக்கிறவன் யோவான் சுவிசேஷத்தின் பொருளும் நடையும் இசைவாயிருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்வான். கண்கண்ட சாட்சிக்கு மேற்பட்ட சாட்சி இல்லை.

8. அதிகாரம்.

கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் சரித்திரத்தைக் குறித்தது.

கிறிஸ்துவானவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் சரித்திரம், கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு விசேஷித்த அத்தாட்சியாயிருக்கிறது. அது மற்ற அற்புதங்களிலும் மகா முக்கியமான அற்புதம் என்கிறதினாலுமல்ல, மற்ற அற்புதங்களிலும் அதற்குச்சொல்லப்படுகிற அத்தாட்சி அதிகத்தெளிவும் உறுதியுமான அத்தாட்சி என்பதினாலுமல்ல, கிறிஸ்துமார்க்க ஆதிசாட்சிகள் இந்தச் சங்கதியைச் சாதித்தார்கள் என்கிறதினாலேயே இந்தச் சங்கதி முக்கியமாய் நமக்கு உதவுகிறது.

ஆட்சேபனை. அப்போஸ்தலர் இந்தச் சங்கதியைப்பற்றி மனதார அறிந்து பொய் சொல்லியிருக்கலாம்; அல்லது அவர்களே வஞ்சிக்கப்பட்டு, அப்படிச் சாதித்திருக்கலாம்.

I. உத்தரவு. அப்போஸ்தலர் அறிந்தும் மனதாரப் பொய் சொன்னார்களென்றால் அப்படிச் சொல்ல இடமில்லை.

1. அப்போஸ்தலருடைய தன்மையையும் அவர்கள் இலட்சணத்தையும்,
2. பொய்யை வெளிப்படுத்துகிறதற்கு விரோதிகளிடத்திலிருந்த ருசுக்களையும்,
3. அப்போஸ்தலர் மார்க்கத்தின்பொருட்டு அனுபவித்த பிரயாசங்கள், மோசங்கள், துன்பங்கள், மரணத்தையும்,
4. அவர்கள் போதித்த எதார்த்தம், தாழ்மை, அன்பு, பரம சிநேகத்தையும் கவனிக்கையில் அவர்களை எத்தர் என்று சொல்லுவது யுக்தியல்ல.

II. அப்போஸ்தலர் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களாய் அதை நம்பிச் சாதித்தார்களென்றால், அதுவும் நம்பக்கூடியதல்ல.

1. கிறிஸ்துவானவர் உயிர்த்தெழுந்தபின் அவரை ஒருவனல்ல, பலபேர்; தனிமையாகவல்ல, சேர்க்கையாக; இரவில்மாத்திரமல்ல, பகலிலும்; ஒருமுறையல்ல, பலமுறையிலும் கண்டதுண்டு. பின்னும் ஆராய்ந்துபார்க்கில், அவர்கள் அவரைத் தொட்டார்கள், அவரோடு சம்பாஷித்தார்கள், போஜனம்பண்ணினார்கள். ஆதலால் அப்போஸ்தலர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டார்கள் என்பது யுக்தியல்ல.

2. அப்போஸ்தலருடைய வஞ்சனையைத் துலக்கும்படி சத்துருக்கள் கிறிஸ்துவானவருடைய சரீரத்தை எடுத்துக் காட்டலாமே?

3. அவர்கள் வஞ்சனைக்காரரானால் அன்போடும் தாழ்மையோடும் போதிப்பார்களா?

4. அவர்கள் சொல்லிமுடியாத உபத்திரவங்களுக்கும் மோசங்களுக்கும் உட்படுவார்களா?

---

9. அதிகாரம்.

கிறிஸ்துமார்க்கம் பிரபல்லியப்பட்டதைக் குறித்தது.

1. பிரிவு.

கிறிஸ்துமார்க்கம் துவக்கத்தில் அற்புதமான விஷயமாய்ப் பிரபல்லியமானது. அது அப்படிப் பிரபல்லியமானது கிறிஸ்துமார்க்க உண்மைக்கு உப உதாரணமாயிருக்கிறது.

கிறிஸ்துமார்க்கம் எந்த அளவாய், எவ்வளவு காலத்துக்குள்ளாக, எவ்வளவு தூரத்துக்கு பிரசித்தப்பட்டுவந்தது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

முதலாம் காலவகுப்பு, 1 வருஷம்.

கிறிஸ்துவானவர் பரலோகமேறினபோது 120 சீஷர்களிருந்தார்கள். 10 நாட்களுக்குள்ளாக 3,000 பேர் சேர்க்கப்பட்டார்கள். பின்னும் சில தினங்கள் கழிந்தபின்பு அந்தத் தொகை 5,000 பேரானது. பின்பு திரளான புருஷரும் ஸ்திரீகளும் விசுவாசமுள்ளவர்களாகி கர்த்தரிடத்தில் அதிகமதிகமாய்ச் சேர்க்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதெல்லாம் எருசலேமில்மாத்திரம் நடந்தது.

இரண்டாம் காலவகுப்பு, 4 வருஷம்.

துன்பத்தினிமித்தம் சீஷர்கள் யூதேயா சமாரியா நாடுகளில் சிதறி சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்துச் சபையைச் சேர்த்தார்கள்.

மூன்றாம் காலவகுப்பு, 21 வருஷம்.

சின்ன ஆசியா, மக்கெதோனியா, அகாயா, இத்தாலியா, ஸ்பானியா முதலிய நாடுகளில் பிரபல்லியமானது.

முப்பது வருஷங்களுக்குள்ளே இவ்வளவு விரைவாய்க் கிறிஸ்துமார்க்கம் பிரபல்லியமாயிருக்கிறது.

மேற்சொல்லிய காரியங்களினால் நாலு காரியங்களை அறியலாம்.

1. இந்த நடபடிகளை எழுதினவன் தானே அந்தக் காலத்திலும் இடத்திலுமிருந்தவனும், இந்த மார்க்கத்துக் சேர்ப்பட்ட முதலாளிகளோடே கலந்து பழகினவனுமிருந்தபடியினாலே தான் எழுதின காரியங்களைத் திட்டமாய் அறியத்தக்கவனுமிருந்தான்.

2. நடபடி ஆகமத்தில், கிறிஸ்துமார்க்கப் பிரபல்லியத்தைப்பற்றிச் சொல்லத்தக்கதையெல்லாம் காட்டியிருப்பதாகத் தோன்றுகிறதில்லை. அதில் காட்டிய சங்கதி உண்மையென்றால் மற்றச் சரித்திரங்களில் நாம் வாசிக்கிற இன்னம் அநேக சங்கதிகள் உண்மையெனத் தகும்.

3. மேற்படி குறிப்பினாலே லூக்கா எழுதின சங்கதிகள் உண்மையானவைகள் என்றறியலாம்.

அந்த நூலாசிரியன் கிறிஸ்துமார்க்கம் ஆதியில் பிரபல்லியமான சரித்திரத்தை எழுத நோக்கமுள்ளவனாயிருந்தால், மற்ற அப்போஸ்தலருடைய பிரயாசத்தினால் அது பிரபல்லியமானதையும்பற்றி எழுதியிருப்பானே.

4. மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய தொகையையும், அப்போஸ்தலர்மாருடைய பணிவிடைச் சித்தியையும் அவன் சொல்லுதைக் கவனிக்கையில் அவைகளைத் தற்செயலாய் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறான். ஆதலால் பாராட்ட அல்லது வஞ்சிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கமாய் நடபடிப்புத்தகம் எழுதப்படவில்லை என்றாகும். திருஷ்டாந்தமாக சபையில் ஒரு வகுப்பாருக்குள் முறுமுறுப்புண்டானதைச் சொல்லுகையில் சீஷர்கள் பெருகினதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறான்.

மேற்சொல்லிய குறிப்புக்கு இசைவான குறிப்புகளை அப்போஸ்தலர்மார் எழுதின நிருபங்களில் காணலாம்.

1. அந்த நிருபங்களினால் யூதேயா, சின்ன ஆசியா, மற்றும் தேசங்களிலும் சபைகளிருந்ததாக அறியலாம்.

2. சுவிசேஷம் பிரபல்லியமான சங்கதி, அஞ்ஞான சரித்திரக்காரராகிய தாசித்தஸ், பிளினி என்பவர்கள் எழுதியிருக்கிறவைகளாலும் உறுதிப்படுகிறது.

3. கிறிஸ்துமார்க்க நூலாசிரியர்களான யூஸ்தின் மார்ட்டர், தெர்த்துல்லியான், கிளமெந்து, அலெக்சந்தர், ஓரிஜன் என்பவர்களும் சாட்சியிட்டிருக்கிறார்கள்.

4. கிறிஸ்துமார்க்கம் விரைவாய்ப் பிரபல்லியமானதையிட்டு, பின்னுள்ள கிறிஸ்தவ சரித்திரக்காரர் மகா கொன்ஸ்தந்தீன் காலம் வரையும் எழுதியிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் பெருகிப்போனபடியால் மேற்படி இராயன் அவர்கள் பட்சமாய்ச் சாய்ந்துகொண்டான்.

கி. பி. 392-ல் இருந்த எரோம் என்பவன் 120 கிறிஸ்தவ சரித்திரக்காரர் எழும்பினதாக எழுதியிருக்கிறான்.

II. பிரிவு.

முந்தின பிரிவில் சொல்லப்பட்ட காரியத்தின்பேரில் கவனிக்கத்தக்கவைகள்.

கிறிஸ்துமார்க்கம் நடந்தேறின முறையைப் பார்க்கும்போது கவனிக்கவேண்டிய நாலு காரியங்களுண்டு.

1. கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குக் காரணர் மரித்தபின்பு, சீக்கிரத்துக்குள்ளாக எருசலேமில் குணப்பட்டவர்களுடைய தொகைப்பெருக்கம் கவனிக்கப்படத்தக்கது.

2. கிறிஸ்துநாதருடைய அற்புதங்களையும், போதகத்தையும் கேட்ட யூதேயா கலிலேயா நாடுகளில், பட்டணங்கள்தோறும் கிறிஸ்து சபைகள் சேர்க்கப்பட்டு நாட்டப்பட்டன.

3. அப்போஸ்தலரும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களும், யூதேயாவிலும் ரோமை ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த மற்றப் பாகங்களிலும் சிதறியடைந்தார்கள்?

4. அதனுடைய மார்க்கம் என்கும் ஸ்தாபகமானதுவரையும் அதினுடைய வழி முறையும் கவனிக்கவேண்டும்.

இவைகளைப் பார்க்கையில் கிறிஸ்துமார்க்கமானது வேறொரு மார்க்கமும் பிரபல்லியமாகாதவகையாய் வளர்ந்ததென்று அறியலாம். கல்விக்குரிய அபிப்பிராயங்கள், எண்ணங்கள், மனுஷரோற்றங்களுக்கு எதிரிடையாய் நடந்த ஒரு சங்கதியைப்பற்றிய உபதேசத்தினாலேயே பிரபல்லியப்பட்டது.

ஆட்சேபனை. துவக்கத்தில் கிறிஸ்துமார்க்கம் இவ்வளவு விரைவாய்ப் பிரபல்லியமானால், இப்போது ஏன் அது அவ்வளவு பிரபல்லியமாகிறதில்லை என்பாருண்டு.

உத்தரவு. ஆதிசாட்சிகள் போன இடங்களிலெல்லாம் அவர்கள் அற்புதங்களைச் செய்து, தங்கள் வாக்கை உறுதிப்படுத்தினார்கள். இக்காலத்துப் போதகன்மாருக்கு அற்புதம் செய்யும் வரம் அளிக்கப்படவில்லை.

III. பிரிவு.

மகமது மார்க்கத்தைக் குறித்து.

I. மகமது மார்க்கம் மூன்று விஷயத்தில் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது.

1. அந்த மார்க்கம் விரைவாய்ப் பிரபல்லியமானதில்.

2. அது நூதனமார்க்கமாகத் தோன்றினதில்.

3. அதைப் போதித்தவன் தான் தேவனால் அனுப்பப்பட்டவன் என்று சாதித்ததில்.

II. ஆனால் இரண்டு மார்க்கத்துக்கும், பின்சொல்லிய இரண்டு விஷயங்களில் வெகு வித்தியாசமுண்டு.

1. மகமது தான் தேவனால் அனுப்பப்பட்டவனென்று சாதித்திருந்தும், அதற்கு அத்தாட்சியாக ஒரு அற்புதத்தையும் செய்யவில்லை.

2. மகமது மார்க்கம் பிரபல்லியமான காரணங்களிலொன்றும், கிறிஸ்துமார்க்கம் பிரபல்லியமானதில் காணோம்.

III. மகமதுவின் காரியம் அநுகூலமாய்ப் பலித்ததற்கு உண்டான முகாந்தரங்கள்.

1. மெக்காவிலுள்ள எல்லாரிலும் பலத்த சிறந்த குலத்திலே மகமது தோன்றினவன்.

2. அவன் முதல் தொடங்கி தன்னுடைய நோக்கத்தை விவேகத்தோடும் உபாயத்தோடும் நடத்தினான்.

3. மெக்கா பட்டணத்தில் அப்போது ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மார்க்கமில்லாதிருந்தது.

4. தேவன் ஒருவரே என்ற உபதேசத்தை அரபியருக்குப் போதித்து, அந்த உபதேசம் ஆபிரகாமாலும், யூதர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவனாகிய மோசேயினாலும், தங்கள் குடும்பத்துக் காரணகுத் தலைப்பனாகிய இஸ்மவேலாலும், கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குக் காரண

ராகிய இயேசுவினாலும் போதிக்கப்பட்டதென்றும், வரவர அந்த சத்திய உபதேசத்தை ஜனங்கள் குலைத்துப்போட்டதால் அதை மறுபடியும் ஸ்தாபிக்கத் தான் அனுப்பப்பட்டதாகவும் சாதித்தான்.

5. மேற்படி பிரமாணத்தை வைத்துக்கொண்டு, மற்றவர்களை இந்த மார்க்கத்துக்குட்படப்பண்ணவும், இப்படிச் சேர்பவர்களை யுத்தவீரராக்கவும் நோக்கம்கொண்டதாக ரூபகாரப்படுகிறது.

இதற்குரிய நியாயங்களாவது;

(1) மகமது தான் போதித்த உபதேசம் நூதனமென்று காட்டாமல் யூதர் கிறிஸ்தவர்கள் அஞ்ஞானிகளான அரபிகள் என்றவர்கள் பூர்வீகமாய் ஒப்புக்கொண்டுவந்த மார்க்கம் என்று சொன்னான்.

(2) சிலைகளை ஒப்புக்கொள்ளாத அவிசுவாசிகளுக்கு, இனிமேல் வரப்போகிற கொடிய வேதனைகளை ஓயாமல் கூறினான்.

(3) தன்னுடைய மார்க்கத்தில் அமைந்தோருக்கு மரணத்துக்குப்பின்பு கிடைக்கப்போகிற சிற்றின்ப வாழ்வைப்பற்றி உணர்த்தி அறிவித்தான்.

(4) மகமது தன்னுடைய மார்க்கத்தில் அமைந்தோருக்குள் யுத்தத்தில் பிரவேசிக்கிறவர்களுக்கும், அல்லது மார்க்கத்துக்கு அநுகூலமாக தங்கள் ஆஸ்தியைச் செலவழிக்கிறவர்களுக்கும் மறுமையில் மோட்சத்திலே அதிகமான மேன்மைகள் கிடைக்குமென்று உபதேசித்தான்.

(5) மகமது விதி என்னும் கொள்கையைக் காட்டித் தன்னைப் பின்பற்றினவர்களுடைய வீரத்துவத்தையும், பராக்கிரமத்தையும் எவி மூட்டிவிட்டான்.

(6) மகமது தன்னைப்பற்றினவர்களுக்குப் பெண்விஷயத்தில் தாராளமான உத்தரவுகளைக் கொடுத்தான்.

ஆகவே, மகமதுமார்க்கப் பிரபல்லியத்தைக் கிறிஸ்துமார்க்கப் பிரபல்லியத்துக்கு ஒப்பாய்ச் சொல்வதற்கு இடமேயில்லை. கிறிஸ்துவானவர் கலிலேயாநாட்டான், அவர் சில செம்படவரைக்கொண்டு உபதேசத்தினால் தமது மார்க்கத்தைப் பிரபல்லியப்படுத்தினார்.

கிறிஸ்துமார்க்கம் ஆரம்பமாகி பிரபல்லியப்பட்டதுபோல வேறொரு மார்க்கமும் பிரபல்லியப்படவில்லை.

மூன்றாம் பங்கு.

கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு விரோதமாய்ப் பெரும்பாலும் கூறப்படுகிற ஆட்சேபனைகள்.

1. அதிகாரம்.

சுவிசேஷங்களுக்குள் ஒன்றுக்கொன்று விகற்பமாய்த் தோன்றுகிற விஷயங்கள்.

I. நடந்த ஓர் சங்கதியைப்பற்றி நானாவிதமாய்ச் சொல்லப்படுகிற வரலாற்றினாலே சில வித்தியாசங்கள் தோன்றுவதால், அந்தச் சங்கதியை முழுவதுமாய்ப் பொய்யென்று தள்ளிப்போடத் துணிவது நீதிக்குச் சரியல்ல. ஏனெனில்,

1. மனித சாட்சியமானது பெரும்பாலும் பொருள் சத்தியமும், வரலாறு வித்தியாசமுமாயிருக்கும்.

2. நடந்த ஒரு சங்கதியைப்பற்றிச் சொல்லப்படும் விகற்பங்களும் எதிரிடையானதுகளும்கூட, அந்தச் சங்கதியை அசைக்க எப்போதும் போதுமானதாயிராது. திருஷ்டாந்தமாக

யூதர், ரோமாபுரிக்கு ஸ்தானாபதிகளை அனுப்பினதைப் பற்றி பைலோ அவர்கள் புறப்பட்டது அறுப்புக்காலம் என்றும், யோசேபுஸ் அவர்கள் புறப்பட்டது விதைப்புக்காலம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

2-ம் சார்லிஸ் காலத்தில் ஆர்கைல் பிரபுவின் மரணத்தைப்பற்றி அவர் தூக்குமரத்தில் சாகத் தீர்ப்புப் பெற்றார் என்றும், அன்றே அந்தத் தீர்ப்பு நிறைவேறினதென்றும் கிலாரண்டன் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் அவர் சிரச்சேதம் பண்ணப்பட்டு மரித்தார் என்று பர்னெற் சொல்லியிருக்கிறார்.

சுவிசேஷத்தில் காணப்படுகிற விகற்பங்கள், காரியங்களையெல்லாம் சொல்லாமல் விட்டிருப்பதினாலே ஆட்சேபனைக்கு ஏதுவாயிருக்கிறது.

II. நூலாசிரியர்கள் சரித்திரங்களை எழுதாமல், ஜீவிய விருத்தாந்தங்களை எழுதுகையில் இவ்வித விகற்பங்கள் அதிகமாய்க் காணப்படும்.

நூலாசிரியர்கள் தங்கள் நோக்கத்துக்கு இசைவாய் சங்கதிகளைச் சுருக்கி எழுதியிருப்பதால், சங்கதிகள் விகற்பமாய்க் காணப்படலாம். ஆனால் உள்ளபடி விகற்பமாகாது. திருஷ்டாந்தமாக:

கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றி மத்தேயு எழுதினதில், கிறிஸ்துவானவர் பாடுபடுமுன் சீஷர்களுக்கு கலிலேயாவில் தம்மை வெளிப்படுத்துவதைக்குறித்து சொல்லியிருந்த வாக்குத்தத்தத்தை முக்கியமாய் நினைத்து அதின் நிறைவேறுதலைக் காட்டும் விசேஷித்த நோக்கமாய்க் காட்டியிருக்கிறான்.

2. அதிகாரம்.

அப்போஸ்தலரைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்ட தப்பிதமான எண்ணங்கள்.

உதாரணத்தைப்பற்றி [illegible] களையும், அபிப்பிராயங்களையும்; சாட்சியத்தையும், நோக்கத்தையும்; விருத்தாந்தத்தையும், விவகாரத்தையும் வித்தியாசப்படுத்திப் பார்க்கவேண்டும்.

I. பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து புதிய ஏற்பாட்டில் மேற்கோள் வாக்கியங்களாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறவைகள், ஆதியில் அவைகளை எழுதினவர்களின் கருத்துக்கு விகற்பமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது [illegible].

அதற்கு உத்தரவு; இப்படிப்பட்ட மேற்கோள் வாக்கியங்களில் அநேகம் புதிய ஏற்பாட்டை எழுதினவர்களால் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டின பொருளுக்கு இசைவாகமாத்திரம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கலாம். இது பெரும்பாலும் கீழ்த்தேசத்தாருடைய வழக்கம்.

II. ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களைப்பற்றிச் சொல்லப்படும் இன்னொரு குற்றமுண்டு. அதாவது நியாயத்தீர்ப்புநாள் சடுதியாய் வருமென்பதே. இதுபோல நம்முடைய இரட்சகருடைய கருத்தை அறியாமல் யோவான் சாவதில்லையென்று எண்ணப்பட்டதுமுண்டு.

அப்போஸ்தலருடைய நிதானிப்பைத் தவறுதலுள்ளது என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறதானால் நாம் எங்கே நிற்க அல்லது எதைத்தான் நம்பலாம்? அப்போஸ்தலருடைய நிதானிப்பைப்பற்றிய சந்தேகங்களைப் பின்சொல்லப்படும் இரண்டு காரியங்களைக்கொண்டு நிராகரிக்கலாம்.

1. அப்போஸ்தலர்மார் அனுப்பப்பட்ட நோக்கத்துக்கும், தற்செயலாய் அந்த நோக்கத்துக்கு இசைவாய் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டின காரியத்துக்கும் வித்தியாசமுண்டு.

2. அப்போஸ்தலருடைய நூல்களை நாம் வாசிக்கையில் அவர்களுடைய உபதேசத்தையும், அவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் நியாயத்தையும் பிரத்தியேகப்படுத்திப் பார்க்கவேண்டும்.

3. அதிகாரம்.

கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கும், யூதசரித்திரத்துக்குமுள்ள சம்பந்தம்.

I. நம்முடைய இரட்சகர், மோசேயின் ஏற்பாடு தேவனால் கொடுக்கப்பட்டதென்றும் [illegible] ஆகமங்களில் அநேகம் தீர்க்கதரிசன இலட்சணமுடையவைகளென்றும் ஒப்புக்கொண்டார்.

II. பழைய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் அடங்கிய சங்கதியின் உண்மையைப்பற்றியும், ஒவ்வொரு ஆகமத்தைப்பற்றியும், அதை எழுதினவர்களால் எழுதப்பட்டதென்பதைப்பற்றியும், அந்த நூலாசிரியருடைய நிதானிப்பைப்பற்றியும் கிறிஸ்துமார்க்கமானது உத்தரவாதமாயிருக்கவேண்டியதென்று [illegible] நியாயதோரணைக்கு அநாவசியமான சங்கடத்தை வருவிக்கிறதாயிருக்கிறது.

III. நம்முடைய ஆண்டவரும் அவருடைய அப்போஸ்தலரும் மற்ற யூதர்களைப்போலவே பழைய ஏற்பாடானது திவ்விய அதிகாரமுள்ளதென்று ஒப்புக்கொண்டு அதை வழங்கிவந்தார்கள்.

4. அதிகாரம்.

கிறிஸ்துமார்க்கம் ஆதியிலே ஒருமிக்க எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

கிறிஸ்துமார்க்கம் துவக்கத்தில் பிரவேசித்த தேசங்களிலே எல்லா மனிதருடைய மனதிலும் உணர்ச்சியை உண்டாக்கினதில்லை என்பது மெய். ஆனால் எல்லாரும் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அங்கீகரியாமற் போனதற்கு முகாந்தரங்களுண்டு.

I. யூதருடைய விஷயத்தில்:—

அற்புதங்கள் மெய்யாய் நடந்தனவென்று அவர்கள் [illegible] கொண்டால் இயேசு மேசியாவென்பதை அவர்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டியதே. ஆனால் யூதர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. அதற்கு முகாந்தரம்.

1. மேசியாவைப்பற்றி அவர்களுக்கு இருந்த எண்ணம் இயேசுவைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறவைகளுக்கு [illegible] மாயிருந்தது.

2. இயல்புக் கெட்டாத [illegible] செய்யக்கூடுமென்று அவர்கள் நம்பியிருந்தார்கள்.

II. புறஜாதியாரைப்பற்றிய விஷயத்தில்:—

அவர்கள் பரீட்சித்தறியுமுன்னதாகத்தானே, கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப்பற்றி இளப்பமான எண்ணங்கொண்டு அதை அசட்டைபண்ணினார்கள்.

1. கிரேக்கர், ரோமர்களுக்குள் வழங்கப்பட்ட மார்க்கங்களின் தன்மை இப்படிப்பட்ட குணத்தை உண்டுபண்ணத்தக்கதாயிருந்தது. மனிதனைப் புறம்பாக இழுக்கத்தக்க கவர்ச்சி கிறிஸ்துமார்க்கத்திலில்லை.

2. அஞ்ஞான கல்விமான்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை யூதமார்க்கத்தோடே சேர்ந்த ஒரு பிரிவாக எண்ணினார்கள்.

3. கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப்பற்றி அஞ்ஞான நூலாசிரியர்களுக்கிருந்த மிகுந்த வெறுப்பினாலே, அதைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதாதபடி

விட்டிருக்கிறார்கள். தாசித்தஸ் என்பவன் அதைப்பரீட்சியாமல் அந்தக் கொடிய அவபக்தியான மார்க்கம் என்றான்.

இதோடே ரோமர், 12. 9–21: 13. 1–13யும் கிறிஸ்தவர்களுடைய நடக்கையைப்பற்றிப் பிளினி என்பவன் சொல்லியிருப்பதையும் ஒத்துப்பார். தாசித்தஸ் என்பவன் சொல்லியிருக்கிறவைகளைக்கொண்டு பின்வரும் குறிப்புகளைச் சொல்லலாம்.

(1) அந்தக் காலத்திலிருந்த கல்விமான்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப்பற்றிச் சாடையாய்மாத்திரம் அறிந்திருந்தார்கள்.

(2) வேண்டுமென்று அவமதிக்கிற காரியங்களைக்கொண்டு கூரிய புத்தியோடு நியாயங்களைச் சொன்னாலும் அவைகள் மிகவும் அற்பமாய் எண்ணப்படும்.

(3) திருந்திய நிபுணரும் பரீட்சித்தறியுமுன் அவமதிக்கிற தன்மைக்கு நீங்கலானவர்களல்ல.

(4) கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் தன்மை, இலட்சணங்களை அறிந்தவர்கள் முழுவதுமாய் அதைப்பற்றி ஆகாத எண்ணங்கொண்டிருப்பார்களென்று பார்க்கில், மற்ற அஞ்ஞான நூலாசிரியர் அதைக்குறித்து ஒன்றும் எழுதாதது ஆச்சரியமல்ல.

4. கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களுக்கு எதிர்முகாந்தரமாக, அந்த அற்புதங்கள் மந்திரவித்தையினால் நடப்பிக்கப்படும் என்று எண்ணினார்கள்.

5. அதிகாரம்.

கிறிஸ்துமார்க்க அற்புதங்களைப்பற்றி ஆதிக் கிறிஸ்தவ நூலாசிரியர் நாம் எண்ணக்கூடியபடி அவ்வளவு பூரணமாயும் அடிக்கடியும் சொல்லவுமில்லை அவைகளைச் சுட்டிக்காட்டி நியாயஞ் சொல்லவுமில்லை.

இந்த ஆட்சேபனை முதலாவது அப்போஸ்தலருடைய நிருபங்களையும், இரண்டாவது கிறிஸ்துமார்க்க ஆதி சரித்திரக்காரருடைய ஆகமங்களையும் பற்றியது. அவைகளைப் பார்ப்போமாக.

115325 863 1127

I. அப்போஸ்தலர் எழுதின நிருபங்களைப் பார்த்தால், அவைகள் போதனை அல்லது நியாய நிருபங்களாயிருந்தன.

கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் சத்தியத்தை ருபிக்கும்படியாக அவைகள் எழுதப்படவில்லை. அதின் நோக்கத்தையும் பலிதத்தையும் காட்ட நோக்கமாய் எழுதப்பட்டன. அற்புதங்களை விசுவாசித்தவர்களுக்கு அவர்கள் நிருபங்களை எழுதினார்கள்.

அப்போஸ்தல நிருபங்கள், அற்புதங்களைப்பற்றிய அப்போஸ்தல பிரசங்கங்கள்போலிருக்கின்றன.

II. அப்போஸ்தலப் பிதாக்களுடைய ஆகமங்களைப்பற்றியும், அப்படியே சொல்லலாம். பூர்விக நியாய நிருபங்களை எழுதினவர்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் சத்தியத்தை அதை உண்டுபண்ணினவருடைய அற்புத வல்லமையைக்கொண்டு ஸ்தாபித்தார்கள்.

குவாடரேத்து, நியாய நிருபங்களை எழுதினவர்களுக்குள் மிகப் பூர்வீகமானவன். அவன் கிறிஸ்துவானவருடைய அற்புதங்களை நேராய் எடுத்துக் காட்டுகிறான்.

ஜஸ்றின் மார்ட்டர், கிறிஸ்துவானவர் அற்புதங்களை நடப்பித்தார் என்று எடுத்துரைத்து, அற்புதங்களைப்பற்றித் தீர்க்கதரிசனத்தை எடுத்துக் காட்டுவதற்குரிய நியாயங்களை எழுதுகிறான். [illegible] தம் செய்தவர்கள் அற்புதங்களை மந்திர [illegible] [illegible]டானது என்றார்கள்.

இரீனியூசும், லத்தான்சியும், கிறிஸ்துமார்க்கச் சத்துருக்கள் அப்படியே போக்குச் சொன்னார்களென்று எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்போல தெர்த்துல்லியான், ஓரிஜின், எரோம் என்பவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு ஆதாரமாக நியாய நிருபங்களைப் பூர்வீகத்தில் எழுதினவர்கள் நம்மைப்போல அற்புதங்களைப்பற்றிய எண்ணமுடையவர்களாயிருந்து, தெளிவாய் அற்புத சங்கதிகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

6. அதிகாரம்.

கிறிஸ்துமார்க்கம் தேவனால் உண்டானதென்பதற்கு அதிலடங்கிய உதாரணங்கள் போதுமான தெளிவுள்ளதல்லவென்றும், அநேகருக்கு அதின் பொருள் விளங்குகிறதில்லையென்றும் சொல்லுகிற [illegible]

I. ஆட்சேப[illegible]

[illegible]

இதைக் காரியத்தை அறியும்படி;

II. தேவனுடைய செய்கையென்று நாம் [illegible] காரியத்தைக்கொண்டு நாம் [illegible].

தேவன் உலகத்தை ஆண்டு நடத்துகிற [illegible] கூடிய காரியங்களைப் பார்க்கிறோம். [illegible]

மழையானது [illegible] கடலில் விழுகிறது. அது பெய்யவேண்டிய [illegible] இருக்கிறது.

அதிலும் [illegible] பார்க்கிறோம். [illegible] வேண்டு [illegible]

அப்படிப்போல கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப்பற்றிய விஷயத்திலும் ஆட்சேபனை யிருப்பதால் அது தேவனால் போதிக்கப்பட்டதல்லவென்று சொல்வது நியாயவிரோதமாகும். எவ்வெனில்,

1. நாம் தேவனுடைய ஆலோசனைகளையும் செயல்களையும் நன்றாயறிந்தவர்களல்ல, நாம் அறிவில் குறைவுள்ளவர்கள்.

2. நாம் [illegible]தென்று சொல்லுகிற காரியம் அப்படி இருப்பதே அதிக [illegible]யிருக்கும்.

3. நாம் [illegible]வென்று சொல்லுகிறதே [illegible] யிருக்கும். மேலும் விசுவாசிகள் சொல்லுகிறபடியுள்ள [illegible]யிருக்குமானால்;

(1) அது நமது அறிவு, அன்பு முதலிய சற்குணங்களுக்குரிய உள்ளான அத்தாட்சியா யிருக்கமாட்டாது.

(2) மனிதர் கண்டு கேட்டு ஆராய்ந்து ஒப்புக்கொள்வதற்கு தேவையா யிருக்குமேயல்லாமல் அதால் விசுவாசம் மூயற்சிபயாது.

(3) ஒருவரும் ஆட்சேபிக்கக்கூடாத அத்தாட்சி யிருக்குமானால் மனிதர் இப்படிக்கு நடப்பது கட்டாயத்தினால் நடப்பதாயிருக்குமேயல்லாது, மனோசாசியாய் நடக்கும் ஒழுக்கமாக விளங்கமாட்டாது.

---

7. அதிகாரம்.

கிறிஸ்துமார்க்கத்தினாலே உண்டான பலன்கள்.

கிறிஸ்து மார்க்கத்துக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லப்படும் இன்னொரு ஆட்சேபனை. கிறிஸ்துமார்க்கத்தினாலே யாதொரு நன்மையும் உண்டாகவில்லை. அது பொதுவாக ஜனங்களுடைய வாழ்வுக்குக் கெடுதலை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது.

ஆட்சேபனைக்காரர்:—அநுபவம் என்று சொல்லியதை [illegible] சாத்தியமாகக் காட்டியதில் இருக்கைத் தப்பிதம் [illegible] காணலாம்.

I. அவர்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் செல்வாக்கை [illegible] காணும்படிப் பார்க்கிறார்கள். கிறிஸ்துமார்க்க[illegible] காணக்கூடாது—அதை எப்படி காணலாம்.

1. கிறிஸ்துமார்க்கம் குறுக்கடியாகத் துணைக்காரணமாய்ச் சாதாரண வழக்கங்கள், ஏற்பாடுகளில் கிரியைசெய்துவருகிறது. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்த ஒரு நூலாசிரியன், வேதசட்டத்தின்படியேயும் சாதாரண வழக்கத்தின்படியேயும், ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த பொல்லாத சிற்றின்பங்களைக் கிறிஸ்துமார்க்கம் எதிர்த்ததாய்ச் சாட்சியிட்டிருக்கிறான். கிறிஸ்துமார்க்கம் பிரவேசித்த எத்தேசத்திலேயும் அது சன்மார்க்க ஒழுக்கத்தைப்பற்றிய பூரணசெல்வாக்கை உண்டுபண்ணியிருக்கும், யாவருக்கும் பிரத்தியட்சமாய்த் தெரியும் செல்வாக்கை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் அருமை உலக தன்மையை அது அதிகமாய் உண்டுபண்ணிவருவதால் மாத்திரம் மதிக்கக்கூடாது.

2. கிறிஸ்துமார்க்க[illegible] பொறுப்பாய் [illegible] காரியங்களுக்கும் [illegible] குற்றம் சாட்டப்படவேண்டு.

(1) மார்க்கக் காரணத்தின்பேரில் உபத்திரவப்படுத்த தேசசட்டங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தால் அதற்கு கிறிஸ்துமார்க்கம் உத்தரவாதியல்ல.

(2) அதிகாரத்தை யுடையவர்கள் தங்களால் [illegible] நியாயவிரோதங்களைச் செய்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

(3) கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் நோக்கத்தில் அல்ல, அந்த மார்க்கம் நிமித்தம் சகலவித தீமைகளும் உண்டாயிற்றென்று சொல்லப்படுகிறது. [illegible] மனிதர் இருக்கும்பரியந்தம் அப்படிப்பட்ட தீமைகள் சேராதபடி இருக்கமாட்டாது.

3. கிறிஸ்துமார்க்கத்தினால் விளைகிற நன்மைகள்.

(1) யுத்தத்தின் கொடுமைகள் [illegible]து.

(2) குழந்தைகள் சரியானபடி பராமரிக்கப்படுகிறார்கள்.

(3) அடிமைகள் தப்பிதம் செய்தால் அவர்களைக் கொல்ல செய்யாதபடி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(4) [illegible] பெறுதல் கட்டோடே நின்றுபோயிற்று.

(5) வியாதியஸ்தர், தரித்திரர் ஆதரிக்கப்படுகிறார்கள்.

(6) வெளிப்படையாய் நடக்கும் அசுத்த செய்கைகள் மறைந்துபோகின்றன.

(7) ஸ்திரீகள் மரியாதையாய் நடத்தப்படுகிறார்கள்.

(8) மார்க்க விஷயத்தைப்பற்றிய பலவந்தங்கள் நின்றுபோயிற்று.

(9) மறுமைக்குரிய பலன்கள் மகா பெரியது.

பாவமன்னிப்பு, நீதி, சமாதானம், நித்தியஜீவன்.

---

8. அதிகாரம்.

முடிவுரை.

கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் தெளிவாய்க் காட்டப்பட்டிருப்பது நமக்கு அளவற்றவண்ணம் போதுமானதும் அருமையானதுமாயிருக்கிறது. அதில் ஐயுறவுள்ளதைப்பற்றி இன்னபடி என்று நிர்மானமாகச் சொல்லுவது அவசியமில்லை. அதில் கருகலாயிருப்பது மற்றவர்கள் அதைப் பற்றிச்சொல்லும் எண்ணங்களுக்கு இசைந்துபோகப் போகின்றது. கிறிஸ்துமார்க்க சத்தியமானது அதிலடங்கிய முக்கிய சங்கதிகளின்பேரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

I. இந்தச் சங்கதிகளைப்பற்றிய ரூபகாரங்கள் பொருளடக்கமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது புதிய ஏற்பாட்டு ஆகமம் அதை எழுதினவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்களாலேயே எழுதப்பட்டது. அவைகளை அவர்கள் எழுதினதாகச் சொல்லப்பட்டகாலத்திலேயே எழுதினார்கள். அவர்கள் எவ்வளவும் வஞ்சிக்கப்படக் கூடாதவர்கள். மற்றவர்களை வஞ்சிக்கப் பிரயாசப்பட்டிருக்கவும் மாட்டார்கள்.

II. கிறிஸ்தவ அற்புதங்களுக்கு விசேஷித்த குறிப்புகளுண்டு. அந்தக் குறிப்புகள் அற்புதங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட மற்றவைகளுக்கு ஒத்துவராது.

III. வேதவாக்கைக்குறித்து யூதர்களுடைய [illegible] ஆகமங்களில் முன்னுரைக்கப்பட்டது.

1. அவர் ஞானமும் பரிசுத்தமுமான சன்மார்க்க ஒழுக்கங்களைப் போதித்தார். அவைகள் சாதாரண ஜனங்களுடைய தப்பான எண்ணங்களுக்கு இசைவாயிருக்கவுமில்லை. ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த வழக்கங்களுக்கு இடம் கொடுக்கவுமில்லை. ஆனால் மனிதருடைய வாழ்வுக்கு அது அனுகூலமுள்ளதாயிருந்தது. கடவுள் மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தலை அற்புதத்தின் மூலமாய்க் கொடுக்கச் சித்தமானார். இவ்வுலகில் வித்தியாசமாய் நன்மை தீமைகள் அருளப்படுகிறதினால் திவ்விய பராமரிப்புக்கும், கடவுளின் நன்மை தன்மைக்கும் விரோதமாய்ச் சொல்லப்படும் ஆட்சேபனைகள் இனிவரும் ஜீவன், உயிர்த்தெழுதல், வரப்போகிற நியாயத்தீர்ப்புகளாகிய இவைகள், நிராகரிக்கிறவைகளாயிருக்கின்றன.

2. மரித்தோர் உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றித் தவறியே [illegible] யில் எண்ணிக்கைக்குள் அடங்காத ஜீவஜெந்துக்களைச் சிருஷ்டிப்பதையும் அல்லது ஒரு குழந்தை உருவேற்படுவதையும் பார்க்கிலும் [illegible]கூடாதவைகளல்ல.

3. சித்தப்பொருளாகிய "ஆத்துமா இருப்பது இயற்கையில் நாம் பார்க்கிற பெரிய சத்துவங்களாகிய கவர்ச்சி, மின்[illegible], காந்தம் இவைகளைவிட அதிசயமானதல்ல. அல்லது அது இருப்பது மேலான கடவுள் இருக்கிறார் என்பதைவிட எட்டாத ரகசியமல்ல ஆத்துமாவின் அரூபத்துவம் உண்டென்றால், அது சரீர மரணத்துக்குப் பின் பிரத்தியேகமாயிருக்கக்கூடியதென்று எண்ணுவது வருத்தமான காரியமல்ல."

சராசரமனைத்தையும் உண்டாக்கி அதை ஆளுகிறவர், தமது அளவற்ற ஞானத்தின்படியே தம்முடைய நோக்கம் நிறைவேற எத்தனங்களைக் கையாடுகிறார் என்பதைப்பற்றி நாம மனத்திருப்தியுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

115325

S. P. C. K. Press, Vepery, Madras—1897.

734